

AR
TIST
ERIUM
8

რას ფიქრობ დღეს?
What's on your mind?

**AR
TIST
ERIUM**
8

რას ფიქრობ დღეს?
What's on your mind?

ARTIST ERIUM

არტისტერიუმი
06.11.2015 - 16.11.2015

თბილისის თანამედროვე
ხელოვნების საერთაშორისო
გამოფენა

რას ფიქრობ დღეს? What's on your mind?

Tbilisi International
Contemporary Art
Exhibition and
Art Events

რას ფიქრობ დღეს?

2008 წელს, არტისტერიუმის პირველი გამოფენის თემა რუსეთ-საქართველოს ომის შემდგომ რეალობაში ახალი ორიენტირების პოვნის აუცილებლობას ეხებოდა - "Modus Operandi - განსხვავებული გზის ძიებაში".
2009 წელს აქცენტმა პერსონალურ პრობლემატიკაზე გადაინაცვლა - „ცვლილებების მანიფესტი და შინაგანი გამოცდილება“.
2010 წელს მომავალზე დაფიქრდით - „წარმოიდგინე მომავალი“, თუმცა 2011 წელს დემორიენტაციის განცდა კვლავ აქტუალური აღმოჩნდა - „თავისუფალი ვარდნა“.
2012-2013 წელს თემები უფრო დაკონკრეტდა და პროტესტის ბუნებას და განსხვავებების შეთავსებას იკვლევდა - „პროტესტი, რომელიც არასდროს მთავრდება“ და „ვარ მე შენ?“.
2014 წელს ერთი რომელიმე პრობლემის გამოყოფა უკვე შეუძლებელი გახდა - „ჰიუსტონ, პრობლემა გვაქვს!“.

2015 წლის „არტისტერიუმი“ თემად პოპულარული სოციალური ქსელის „ფეისბუქის“ საკომუნიკაციო ენას იყენებს. „რას ფიქრობ?“ შეკითხვაა, რომელსაც ქსელის მომხმარებელი საკუთარ კედელზე სტატუსის განახლებისას პასუხობს. ვირტუალურ კედლებზე ადამიანები მათი ცხოვრების საზოგადოებისთვის აქამდე უცნობ დეტალებს „ფენენ“, გვამცნობენ საკუთარ დამოკიდებულებას პოლიტიკური, სოციალური, კულტურული, საყოფაცხოვრებო თუ სხვა სახის პრობლემების მიმართ, გვიზიარებენ მათი აზრით საინტერესო ბმულებს, იმიჯებს, რეაგირებენ ამა თუ იმ მოვლენაზე.

უცნობებს შორის კავშირები და ურთიერთგაცვლის შესაძლებლობა სოციალურ ქსელებში უკიდურესად გამარტივებულია. ადამიანთა შორის კომუნიკაციის შესახებ უნგრელი მწერლის ფრიგე კორინთის

1929 წლის მოთხრობის, „ჯაჭვის რგოლების“ თანახმად დედამიწაზე ნებისმიერი ორი ადამიანი ერთმანეთისგან საერთო ნაცნობობის ჯაჭვში მხოლოდ ექვსი ადამიანით, ექვსი „საფეხურითაა“ დაშორებული. მოგვიანებით ეს იდეა „დაშორების ექვსი საფეხურის“ თეორიად ჩამოყალიბდა და სოციალური ქსელის განვითარების ერთ ერთ ინდიკატორად იქცა.

სოციალური ქსელისგან განსხვავებით, სადაც ყველას ეძლევა თვითგამოხატვის შესაძლებლობა, შეკითხვით „რას ფიქრობ დღეს?“ წლევანდელი არტისტერიუმი არტისტებს მიმართავს და მათ „პასუხებს“ საგამოფენო სივრცის რეალურ „კედლებზე“ ფენს. არტისტერიუმის კონტექსტში „რას ფიქრობ დღეს?“ ვირტუალურ და რეალურ სამყაროებს შორის თითქმის წაშლილი საზღვრის, ადამიანთა შორის ახალი ტიპის კომუნიკაციის და ზოგადად, დღევანდელი დღის კვლევას გულისხმობს.

ქართულ სათაურში თემას სიტყვა „დღეს“ დავამატეთ, მხატვარ ნიკო ცეცხლაძის ამავე სახელწოდების ნამუშევრის აღსანიშნავად, რომელიც 1994 წელს ბრიტანულ-ქართული პროექტის, „აბრეშუმის გზის“ ფარგლებში იყო გამოფენილი. ინსტალაცია წარმოადგენდა კედელზე სარკისგან ამოჭრილი ასოებით შედგენილ წინადადებას „რას ფიქრობ დღეს?“, რომელშიც მნახველი საკუთარ ანარეკლსაც ხედავდა. ნიკო ცეცხლაძის ნამუშევრის ახალ ვერსიას მაყურებელი 2015 წლის არტისტერიუმის ფარგლებშიც იხილავს, როგორც შეკითხვის კრეატიული პოტენციალის კიდევ ერთ დადასტურებას. შეკითხვის, რომელიც დროსთან ერთად კიდევ უფრო აქტუალური გახდა.

მაგდა გურული

What's on your mind?

2008 - "Modus Operandi – The Quest for a Different Way."

Artisterium's first thematic sought out new methods of cultural orientation in a freshly post-war Georgia.

2009 - "The Manifestation of Change and Inner Experience."

This personalised the quest of the previous year.

2010 - "Imagine the Future."

We turned our attention to the future.

2011 - "Free Fall."

Until disorientation returned again.

2012 - "The Protest that Never Ends"

Followed by an investigation into the nature of protest.

2013 - "Am I You?"

Thence into the means of co-existing within different beliefs.

2014 - "Houston, We have a Problem."

On the dilemmas of conceptualising one specific problem.

And now

2015 - "What's on your mind?"

This year Artisterium looks at the more subtle nature of personal and social networking. 'What's on your mind?' is the question Facebook users ask of themselves as they prepare to update their status. The virtual walls of Facebook and other social media now serve as a kind of gallery space in which people 'exhibit' their lives. They post what's on their minds about politics, society, gender, culture, and mingle it with their everyday problems. At the same time they share images, links and opinions with on the

same issues with many people they haven't met. Social networks are responsible for a new kind of communication between friends and total strangers, marked out by its ease and simplicity. In 1929 the Hungarian writer Frigyes Karinthy wrote a short story called 'Chains' first expounding the now popular concept that only six degrees of separation lie between any two human beings on earth. But in today's social networks the number of degrees has shrunk dramatically.

This year Artisterium asks the artists to consider "What's on your mind?" setting the question very deliberately in the context of the 'real' wall of an exhibition space. But onto this old fashioned reality, we ask them to investigate the modern concepts of what is genuinely 'real' and what is 'virtual' in the rapidly evolving matrix of human communication. It is really an investigation of the 'today.'

Concerned with the same question of 'what is today,' in 1994 the Georgian artist Niko Tsetskhladze, presented an installation at the British-Georgian exhibition 'Silk Road.' It consisted of a series of mirrors composing the sentence "What's on your mind today?" The viewer was able to see his or her reflection in the lettering. This year's audience will be able to experience a new version of the work, in a way that illustrates how the old fashioned and modern means of communication are in fact, an eternally intermingling concept.

magda guruli

AR TIST ERIUM 8

საქართველოს
ეროვნული
მუზეუმი,
თბილისის
ისტორიის
მუზეუმი

Georgian
National
Museum,
Tbilisi
History
Museum

ალექსანდრე (სანდრო) ანთაძე

ინტერნეტ გალაქტიკა, 2015,
სინათლის ინსტალაცია.

ინტერნეტი, სოციალური მედია, ტელევიზია უდიდეს ზეგავლენას ახდენს ჩვენს ცხოვრებაზე. ჩვენ ვიძინებთ და ვიღვიძებთ ფეისბუქის, იმეილის, მობილურის გამოტოვებული ზარების და ესემესების დათვალიერებაში. მოგვდის უამრავი მესიჯი ვაიბერით, მესინჯერით, ვოთსაპით, გუგლის სხვა სერვისებით. ვკითხულობთ უამრავ სტატიას და პოსტს ფეისბუქში. ზოგი მათგანი პოლიტიკურია, ზოგი ცხოვრებისეული, მეგობრული, მტრული, საგანმანათლებლო თუ სრულიად უზრო. ამ ყოველივემ შეცვალა ჩვენი ცხოვრების რიტმი, ჩვევები, ლექსიკონი, დამოკიდებულება ადამიანებთან, საგნებთან თუ მოვლენებთან.

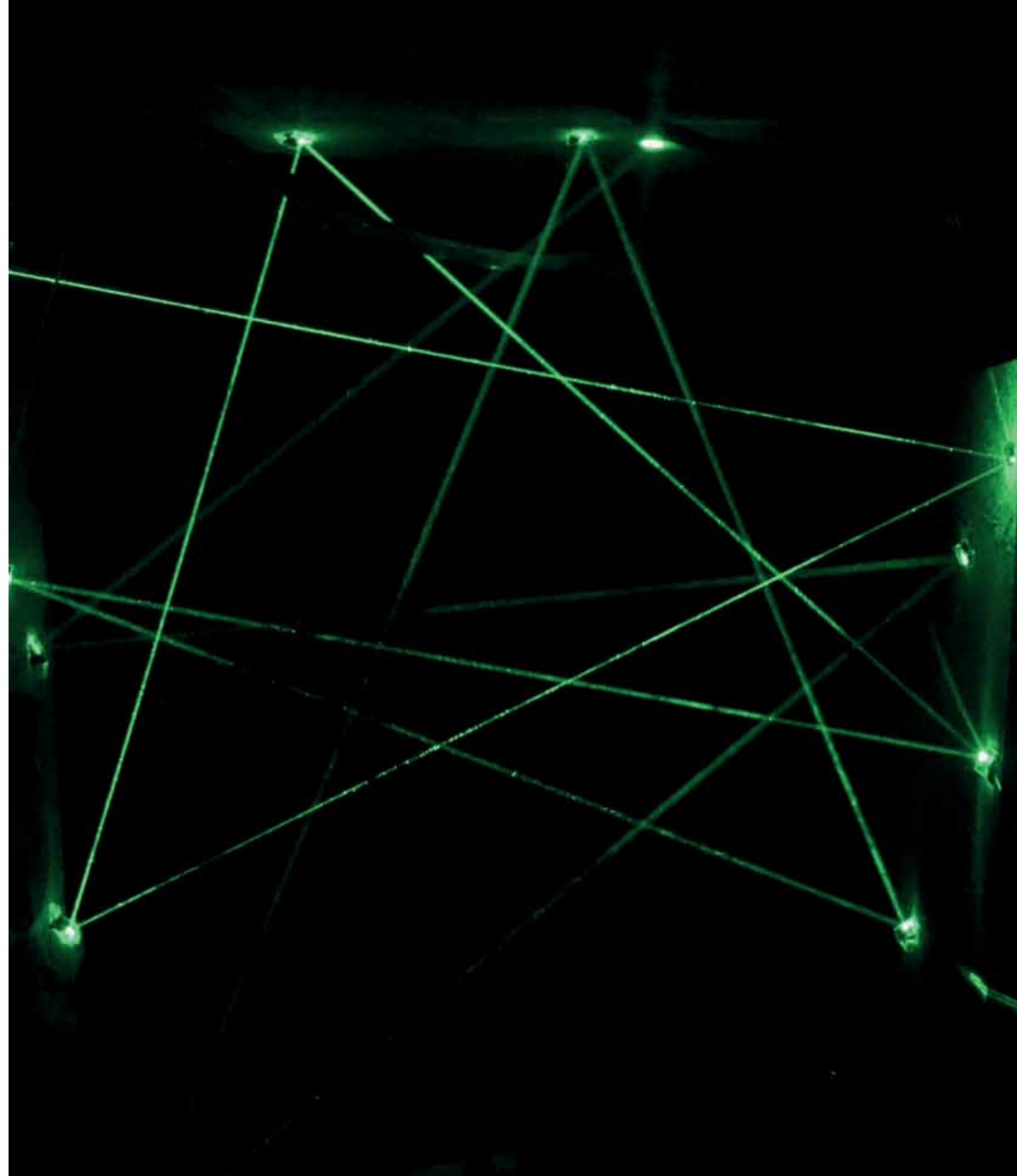
ჯერჯერობით ყველაფერი ეს ელექტრონულ მონაცემთა ბაზაზეა ჩვენი ურთიერთობით და ალქმის რამდენიმე ორგანოთი ხორციელდება. ესენია: მხედველობა, შეხება, სმენა. ინსტალაცია "ინტერნეტ გალაქტიკა" ასახავს აჩვენებს დღევანდელი მდგომარეობის სავარაუდო მომავალს, სივრცეს, სადაც ადამიანი გრძნობის ყველა ორგანოთი და მთელი სხეულით შევა და მოგზაურობს ტელეპორტაციული ვირტუალური არხების და იმპულსების საშუალებით.

Alexander (Sandro) Antadze

The Internet Galaxy, 2015, light installation.
Photos by Lasha Giorgi Palavandishvili

The Internet, social media and television have a great impact on our lives. Most of us fall asleep and wake up while checking Facebook, our e-mails, missed calls or SMS messages. We receive large amounts of messages through Viber, various other messengers, WhatsApp, and other services, like Google. We read a lot of articles and posts on Facebook. Some of them are of political nature, some concern everyday life, while some of them are friendly, hostile, educational or totally nonsensical. All of this changed the rhythm of our life, our habits and attitudes towards people, objects and events.

So far all these happen because of our dealings with electronic devices, with assistance from our senses of sight, touch and hearing. "The Internet Galaxy", reflects the possible future of the interrelation. It is the imaginative space where people will enter with their entire bodies and all their senses, where human beings will travel via teleportation through virtual channels and impulses.

ანა შანშიაშვილი

საქართველოს ტრადიციული რეწვის ასოციაცია

ბესტსელერი, 2015, ინსტალაცია, 60 კერამიკული ბიუსტი, 17.50 სმ, ვიდეო 3'00".

საქართველო მდიდარი ისტორიისა და კულტურის ქვეყანაა, სადაც კერამიკის წარმოება უძველესი დროიდან იწყება. ქართულ კერამიკას განსაკუთრებით გამოარჩევს ღვინის ჭურჭლის მრავალფეროვნება, რაც, თავის მხრივ, მჭიდრო კავშირშია მეღვინეობის უძველეს ტრადიციებთან. ხალხური კერამიკის ტრადიციები განსაკუთრებით ვითარდება მე-19 საუკუნეში, როცა საქართველოს ქალაქები კერამიკული წარმოების მნიშვნელოვანი ცენტრები ხდებიან. ამ პერიოდში განსაკუთრებით პოპულარული იყო გორის მოტიქული კერამიკა, რომელიც ფორმებისა და ფერადოვანი გადაწყვეტის მრავალფეროვნებით გამოირჩეოდა. დღეისათვის გორში კერამიკის წარმოება დაკარგვის პირასაა. ამ ტრადიციას მხოლოდ ერთი ოჯახი აგრძელებს. კერამიკოსმა გიორგი ტატულაშვილმა ცოდნა საკუთარი წინაპრებისგან მიიღო. მისი ბაბუის, მამისა და ძმის ნამუშევრები საქართველოსა და მის ფარგლებს გარეთ არსებული არაერთი მუზეუმის კოლექციაშია წარმოდგენილი.

„ჩემმა ოჯახმა თიხის დამუშავება XIX საუკუნიდან დაიწყო. მეც მამისგან და ბაბუისგან ვისწავლე ხელობა და დღეს მათ საქმიანობას ვაგრძელებ. ნამუშევრების შექმნისას ვხელმძღვანელობ ჩემი ქალაქის კერამიკისთვის ტრადიციული ორნამენტით, ფორმითა და ფერებით“ - ამბობს ოსტატი.

მიუხედავად მდიდარი კულტურული მემკვიდრეობისა და ტრადიციებისა, გორი უპირველესად სტალინის სახელს უკავშირდება. ტატულაშვილების ოჯახიც ყოველწლიურად სტალინის კერამიკული ბიუსტის ასობით ეგზემპლარს ამზადებს. ალბათ იმიტომ, რომ სტალინი დღეს სარფიანად იყიდება.

Ana Shanshiashvili

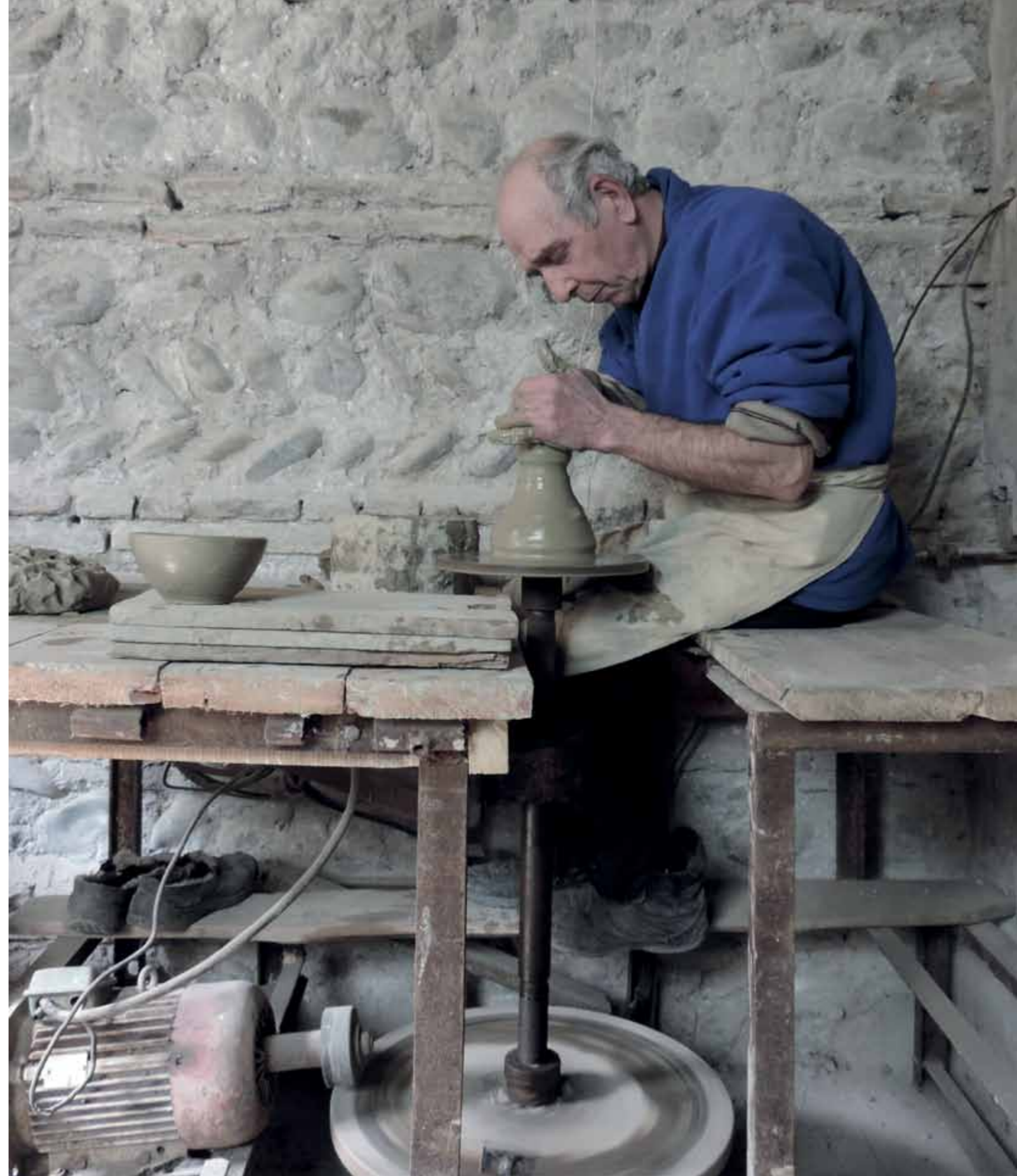
Georgian Heritage Crafts Association

Bestseller, 2015, installation, 60 ceramic busts, 17.50 cm, video 3'00"/loop.

Georgia is a country of rich history and cultural assets, including the traditions of pottery, which go back to the hoary past. Being amongst the ancient wine-making regions, the country developed a variety of ceramic vessels from the very ancient times. Traditions of folk ceramics were particularly advanced during the 19th century, when different cities became important hubs of ceramic production. Gori was amongst the most developed centers, where distinctive glazed ceramic tableware was produced. Today, this tradition is declining and there is only one family that still maintains the practice. The ceramist Giorgi Tatulashvili learned his skills from his ancestors. His grandfather, father and brother were famous craftsmen, whose works are displayed in different museums throughout Georgia and abroad.

The master says: "my family started clay processing in the 19th century. I gained my skills from my father and grandfather, and pursued their path. My works are inspired by ornaments, colors and shapes of traditional Gori Ceramics."

Gori is most famous for being the birthplace of Stalin and therefore, the Tatulashvili family produces hundreds of Stalin cast busts every year. Today it is Stalin who sells the best.

ანა-ლეა კოპერი

კითხვები და პასუხები, 2014, მონაწილეობაზე დაფუძნებული ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია, ნაჭრები, მოპერის ძაფი. ინსტალაციის ხედი, თბილისის ისტორიის მუზეუმი, არტისტერიუმი 7.

Anna-Lea Kopperi

Questions and Answers, 2014, participatory site-specific installation, tissue textiles, mohair wool. Installation View, Tbilisi History Museum, Artisterium 7.

ბარბარა ასლამაზი

საფანჯები, 2013, ტილო, ზეთი, 100X70 სმ.

Barbara Aslamazi

Traps, 2013, oil on canvas, 100X70 cm.

მამუკა ბერიკა

ნიუ იორკული ოქტეტი, 2012-2015,
სერიიდან „ლოგოსი და მიტოსი“, 46x30 სმ.

ფოტოგრაფია „სინათლით ხატვას“ ნიშნავს. მე ფოტოგრაფიის ყველაზე ავთენტურ პროცესს ვიყენებ. ვიყენებ მარტივ ყუთს პატარა ხვრელით, რომელიც კამერა ობსკურას სახელითაა ცნობილი. ეს სტილი პროცესის მედიტაციური ხასიათის გამო ავირჩიე. თუ სხვა კამერებისთვის გამოსახულების გადასაღებად წამია საჭირო, კამერა ობსკურას 5 წუთიდან რამდენიმე საათი ჭირდება, რაც პრაქტიკულად ნიშნავს, რომ ობსკურა ყველა იმ მოვლენის ვიდეოს იღებს, რაც იმ მომენტში ხდება. ეს ჩემთვის ინტუიტიური პროცესია, როდესაც ვგრძნობ თუ რამდენი დრო და სინათლეა საჭირო და როგორ იღებს კამერა გამოსახულებას.

არ ვიყენებ ფოტოშოფსა და ქიმიურ გასამუდავებლებს, რათა კადრებმა სიმარტივე და ბუნებრივობა შეინარჩუნონ. ამის გამო ყველა გამოსახულება ბუნებრივი ინგრედიენტებითაა დამუშავებული, რომლებიც ნებისმიერ სამზარეულოში მოიპოვება, მათ შორის ღვინო, მარილი და წყალი.

სასწაული უამრავი ცდისა და ექსპერიმენტის შემდეგ იწყება.

Mamuka Berika

New York's Octet, 2012-2015,
from the series: Logos and Mythos, 46x30 cm.

Photography means “drawing with light” and I’m using the most authentic process of making photographs. For that purpose, I’m using a simple box with a tiny hole, which is known as Camera Obscura. I chose this style because of the meditative nature of the process. If other cameras take a second to capture the image, Obscura can take anywhere from 5 minutes to several hours, which practically means that Obscura makes a video of all events that happen during that time. For me, it is an intuitive process, on one hand it’s about feeling how much time and light are needed, and on the other it’s about how the camera is actually capturing the image. Then it’s time to wait for the miracle.

The most important aspect for me is to keep the shots simple and natural, and this is why I use no Photoshop and chemical developers. All images are processed with natural ingredients that can be found in any kitchen. Wine, salt and water are some of the ingredients I use.

After many trials and errors and with experience, miracles start to happen.

ბესა ქართლელიშვილი

Less Odorless, 2015, ინსტალაცია, დაჭრილი ფული, შინა, ფლუორესცენტული განათება.

Bessa Katlelishvili

Less Odorless, 2015, installation, cropped money, glass, fluorescent light.

თანამედროვე ხელოვნება კორეიდან

კურატორი: პარკ ბიონგ უკი

Contemporary Art from Korea

Curated by Park Byoung Uk

ეუმ ჰაიუნგი

მახინკი ფანტაზია, 2013, ვიდეო ანიმაცია, 3'25".

Eum Hayoung

Fantasia Ugly, 2013, video animation, 3'25".

კიმ დოჰეე

ღმუილი, 2015,
პერფორმანსი, ვიდეო, 19'51".

Kim Dohee

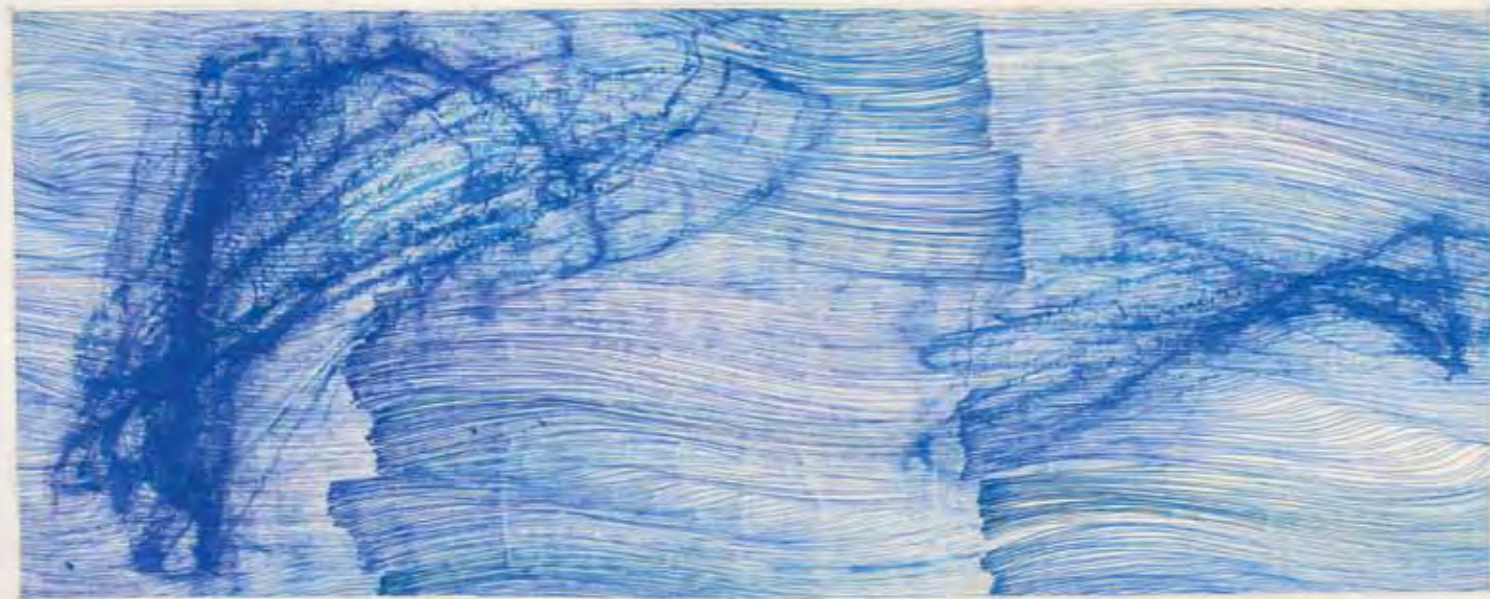
Howling, 2015,
performance, video, 19'51".

ლიმ ეუნ სუ
Lim Eun Soo

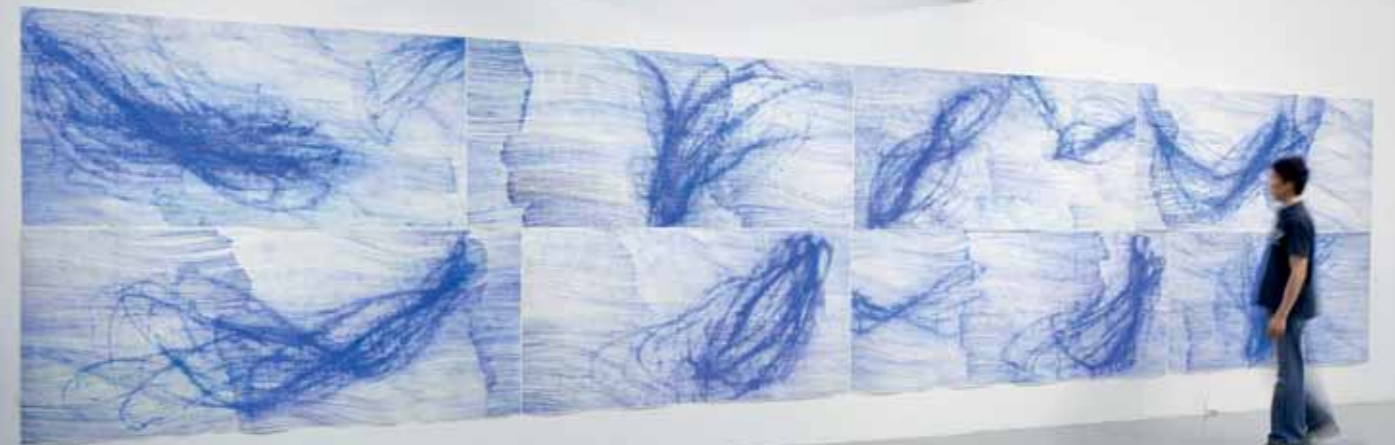
გზად, 2014, ნახატი კორეულ
ქაღალდზე, 100x230 სმ.

Passing, 2014, drawing on
Korean paper, 100x230 cm.

გზად, 2015, ნახატი კორეულ
ქაღალდზე, 200x100 სმ.

Passing, 2015, drawing on
Korean paper, 200x100 cm.

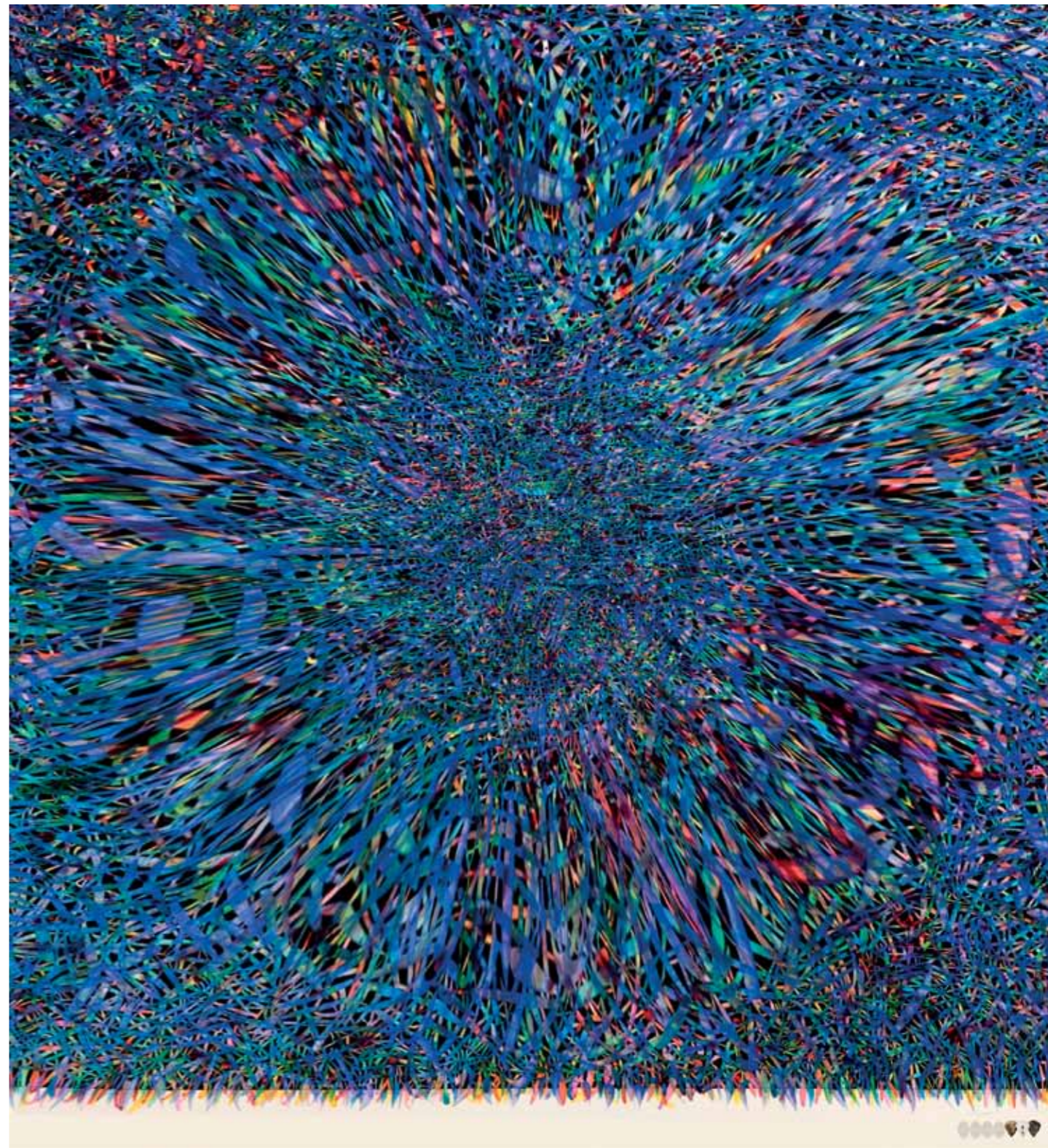

სონგ დაე სუპი

ბრტყელი ტალახი, 2015, შერეული
ტექნიკა ქაღალდზე, 116×120 სმ.

Song Dae Sup

Mud Flat, 2015, mixed
media on paper, 116×120 cm.

CopyPaste

თეზი გაბუნია
ივანე კსნელაშვილი
დავით ცანავა
ნიკოლოზ მაისურაძე
მარიამ ნადარეიშვილი
ბერნჰარდ სარტორი
ოთო შენგელია

CopyPaste_01, (თაბაშირი 35X35X65-45X60X25), 2015, ინსტალაცია, თაბაშირის საგნები.

CopyPaste-ის პროდუქტი CopyPaste_01 (თაბაშირი, 35X35X65-45X60X25) ატარებს სამ ძირითად კოდს: კოპირებისა და შემთხვევითობის, კულტურისა და ბუნების, ინდუსტრიისა და ინდივიდის.

მოცემული პროდუქტი მიღებულია ბუნებრივი ფორმების ინდუსტრიალიზაციის შედეგად. საბოლოოდ, პირველადი ფორმა იძენს იმგვარ ნიშნებს, რომელთა მეშვეობითაც ის მიეკუთვნება ყოველდღიური საგნების რიგს (როგორიცაა ფინჯანი, კოფი, ბოთლი და ა.შ.)

კიბერ ენა ჩნდება ადამიანის რეალობაში. პროდუქტი შეიცავს ორ საგანს: პირველი ხის crop-copy-paste ინსტრუმენტით დამუშავების შედეგია, ხოლო გატეხილი ხის შემთხვევაში, copy-paste ინსტრუმენტია გამოყენებული. CopyPaste_01-ის კოპირების პროცესი განსხვავებულია გუტენბერგიდან მოყოლებული კოპირებისგან (სადაც საბეჭდი მანქანა განხილულია, როგორც დუბლიკატების წარმოების პირველი წყარო), სადაც მხოლოდ ინდუსტრიული ფორმები იყვნენ ლეგიტიმური მასობრივი წარმოებისთვის.

მეორე საგანი არის გატეხილი ქვა. მოცემული ფორმა მიღებულია ბუნებრივი შემთხვევითობით. ამგვარი საგნის ინდუსტრიალიზაციის პროცესში გატარება ხაზს უსვამს პროდუქტის კონცეპტს.

CopyPaste

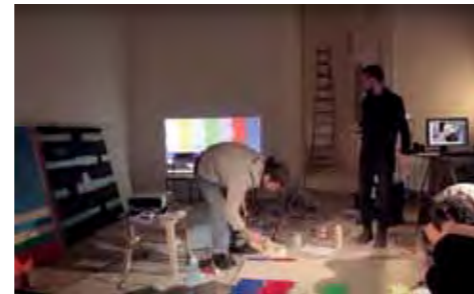
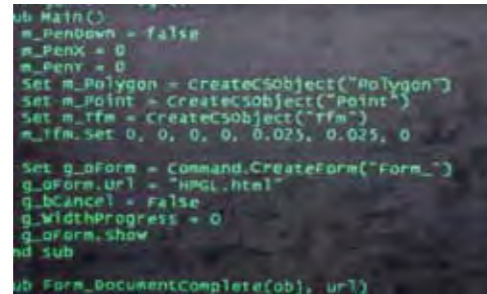
Tezi Gabunia
Ivane Ksnelashvili
David Tsanava
Nikoloz Maisuradze
Mariam Nadareishvili
Bernhard Sartor
Oto Shengelia

CopyPaste_01, (Plaster, 35X35X65-45X60X25), 2015, installation, plaster objects.

he product of CopyPaste – CopyPaste_01 (plaster, 35X35X65-45X60X25) - carries the following main codes: copying and randomness, culture and nature, industry and the individual. The work is a result of industrialization of natural forms, when a primary form gains the signs that render it belonging to the class of casual objects such as a cup, a spoon, a bottle etc. The cyber language manifests itself in human reality. The product includes two objects:

The first one is a result of processing a tree with crop-copy-paste tools, and with the second one, which a broken rock, a copy-paste tool was applied. The copying process of CopyPaste_01 differs from the copying triggered by Gutenberg (where the typing machine is considered to be the original source of published duplication), where only industrial forms were eligible for mass publishing.

The second object is a broken rock. The following form is produced by a natural accident; therefore inserting this kind of object into industrialization further emphasizes the concept of the following work.

დინა ოგანოვა

ჩემი სივრცე, 2011-2013, ფოტოგრაფია, სხვადასხვა ზომა.

1991 წლის 26 დეკემბერს, საბჭოთა კავშირის უმაღლესმა საბჭომ მიიღო გადაწყვეტილება მისი დაშლის შესახებ. ამის შედეგად, საბჭოთა კავშირის 15 რესპუბლიკა, მათ შორის საქართველოც დამოუკიდებელი აღმოჩნდა.

2013 წელი... საქართველო... ახალი თაობა.

ეს არის პირველი თაობა, რომელიც დაიბადა საბჭოთა კავშირის ბოლო წლებში და გაიზარდა დამოუკიდებელ საქართველოში. თაობა, რომელსაც ორი საუკუნის გასაყარზე, თაობა, რომელიც ებრძვის გარემოს, რადგან ის ცდილობს მათ შეზღუდვას. თაობა, რომელსაც თავისუფლება სურს - ნამდვილი დამოუკიდებლობა.

Dina Oganova

My Place, 2011-2013, photographs, various sizes.

On December 26th, 1991 the Supreme Soviet Council of the USSR made a decision regarding the dissolution of the USSR. As a result, the Soviet Union's 15 republics, including Georgia, became independent.

2013... Georgia... A new generation.

This is the first generation born in the last years of the Soviet Union, the generation that grew up in independent Georgia. It is a generation on the crossroads of two centuries, a generation fighting against the surroundings that try to limit it. It is a generation seeking freedom and true independence.

დომინიკ ფური

კიბერ ფუსი, 2011-15, ობიექტი ორგანიზმის ყუთში, სხვადასხვა ზომა.

„კიბერ ფუსი“ (ფუსი - ქალის სასქესო ორგანოს სლენგი ინგლისურში) პარიზის ეროტიკის მუზეუმმა 2001 წელს შემოიკვთა. თემას პირდაპირ შეეხებ და როგორც მხატვარმა და ქალმა გუსტავ კურბეს „მსოფლიოს წარმოშობა“ თამამი ფუტურისტული გზით გადავამუშავე.

“ქალბატონი პრეზიდენტი”, “საფულე”, „პატარძლი“ – მდებარეობითი სქესის „ტკბილი“ ვერსიებია, სადაც სახეებს და სიტუაციებს ვაჩვენებ. თითოეული სქესი მხოლოდითი სული და სხეულია. შევეცადე ნამუშევრები ისეთივე სახალისო ყოფილიყო, როგორც რბილი სათამაშო . ერთი ქალბატონის ქალიშვილმა, რომელმაც ერთი, აკაციის ტოტებით გაფორმებული „ფუსი“ შეიძინა, დედას ასეთი რამ უთხრა: მიყვარს ეს ხელოვნების ნიმუში ... ბუდეა, არა ?.”

ბენვისა და აბრეშუმისაგან დამზადებული „ფუსი“ციფრული ნამუშევარია, რომელიც არაორგანულ და ვირტუალურ სიყვარულს აცოცხლებს. ხელის სტატიკური ეფექტი, რომელიც ნამუშევრის დამცავ ორგანიზმის ჩარჩოს ზედაპირს ეფერება, „ფუსის“ ტალღისებრ ამოძრავებას იწვევს.

ხელით შეკერილი ნამუშევრები შეიძლება მოიცავდეს ან არ მოიცავდეს სხვა თხრობით კომპონენტებს. პიერ კორნეტ დე სენ ქირი „ფუსის“ პირველი კოლექციონერი იყო, რომელმაც „ვირჯინ კიბორგი“ შეიძინა. „ფუსის“ სხვადასხვა ვარიანტი უკვე რამდენიმე კოლექციაშია.

„კიბერ ფუსი“ თავის მხრივ რიგი ნამუშევრებისა განაპირობა. ამ რიგს მიეკუთვნება „ელექტორიქლედილენდ“ და „მეშვიდე კონტინენტის აკვარიუმი III“, რომელიც ამჟამად არტ-ვილა გარიყელაშია წარმოდგენილი.

ფურის მეორე ტექსტი „ფურის გამჭვირვალე ყუთებში დაცული ამოუხსნელი ობიექტები შეხებას გრძნობენ, მაგრამ მიუხედავად მათი სიმბოლური შინაარსისა, გარკვეულ მოკრძალებას ინარჩუნებენ. არც ღია და არც დახურული გამოფენილი ქალურობა საიდუმლოს ინარჩუნებს. თვალთვალს არ შეუძია მათი ამოწურვა, არც ფეტიშს. ისინი თვალს ფემინური თამაშის თამამი ფერებით და მასალებით ხიბლავენ და აჭრელებენ. ისინი დაუჯერებელ ისტორიებს გვიყვებიან, რომლებიც გვიყვარს. ფურის „კიბერ ფუსის“ ნახევრად ორგანული და ნახევრად სინთეზური ვარიაციები ფანტასტიკურ ჰორიზონტებს ქმნიან და თითქოს გვაფინყებენ მამაკაცურ ისტორიებს. სექსუალური განსხვავება ჩვენს თვალწინ მსუბუქ მრავალფეროვნებად იქცევა, ხოლო ორგანიზმის ყუთის შეხების აკრძალვა ხაზს უსვამს პოსტმოდერნულ ex votos-ს. დისტანციური კონტაქტი, როდესაც ხელი ყუთის კედელს ეფერება, ფაქტიურად აელექტროვებს ინტიმურს, ან უფრო სწორად, აფასებს „ბენვეულს“, რომელიც ფორმას იცვლის.“ არტ- კრიტიკოსის, კლერ მარგატის ტექსტიდან „არტპრესისთვის“.

Dominique Fury

Cyborg Pussy, 2001-15, objects in a Plexiglas box, various sizes.

Cyborg Pussy was commissioned in 2001 by the Paris Museum of Eroticism. I went straight to the point: I remade the famous painting The Origin of the World, by Gustave Courbet, in a playful and futuristic way, as a female artist.

I meant to give a sweet version of female sex with “Mrs President”, “The Purse”, “The Bride , showing characters and situations. Each sex is singular, mind and flesh. I tried to make it fun, like a cuddly toy. The daughter of a woman who bought one, with spines of acacia around it, told her mother: ‘I love this piece of art... It is a nest, isn’t it?’.

Made in fur and silk, the Pussy is a digital work as well, giving life to non-organic and virtual love. The static effect of the hand that caresses the Plexiglas frame’s surface, protecting the artwork, causes the Pussy to ripple.

These hand-sewn artworks may or may not carry other narrative components. Pierre Cornette de Saint Cyr was the first Pussy collector with Virgin Cyborg. Several collections now include one Pussy.

Cyborg pussy has initiated a cluster of works: “ElectricLadyLandS”, “The aquarium of the seventh continent III “, which belongs to this cluster, is now exhibited at the Art Villa Garikula.

“Feeling the touch, but protected by their transparent cases, the uncanny (unheimlich) partial objects revealed by Fury keep some sense of modesty despite their symbolic offering. Neither open nor closed, the displayed femininity keeps its secret. No voyeur can exhaust it. Neither fetish nor Medusa who fascinates and staggers the eye, these playful visions of the plural feminine play on their colours and their materials to give us a kick out of cock-and-bull stories. All cyber pussy’s semi-organic and semi-synthetic variations imagined by Fury shape just as many fanciful horizons to confuse our current drifts. Sexual difference is growing into a light-hearted diversity in front of us and the prohibition of touch induced by the contraption of Plexiglas cases, where these postmodern ex votos rest, stirs up yet another difference, a way of deferring, postponing, exemplified by her goody-goody. Remote contact, when the hand caresses the wall, literally electrifies the intimate or rather estimate furs of these vulvae which contort us softly.” From a text by an art critic, Claire Margat for Artpress.

ელენე რაქვიაშვილი

ეკრანზე დარჩენილი, 2015, ვიდეო ინსტალაცია, ვიდეო 1'5".

„უსიერ ტევრში, ამ ცხოვრების ნახევარ გზაზე
ანაზღვეულად გამოვფხიზლდი გზადაკარგული,
ენა ვერ იტყვის თუ რამდენად იყო ტყე იგი,
უკაცრიელი დაბურული და გაუვალი,
თვით მოგონებაც ნამიერი ერთხელ ხილულის
საშინელია ამჟამადაც და შემზარავი.“

დანტე ალიგიერი, ღვთაებრივი კომედია

Elene Rakviashvili

Left on the screen, 2015, video installation, video 1'5".

“Midway in our life's journey, I went astray
from the straight road and woke to find myself
alone in a dark wood. How shall I say
what wood that was! I never saw so drear,
so rank, so arduous a wilderness!
Its very memory gives a shape to fear.”

Dante Alighieri, *The Divine Comedy*

სტუმარი პროექტი

ლექსო მაჭავარიანი

არტიისტი

შე, 2012-15, ფოტო ინსტალაცია.

Guest Project

Lexo Machavariani

artist

Then Sun, 2012-15, photo installation.

იან ჰუდოჟილოვი

„მოგზაურობა თბილისში 2015 წლის საფხვლში, ფოტო ინსტალაცია, სხვადასხვა ზომა.“

„მოგზაურობა თბილისში 2015 წლის ზაფხულში“ არა ლინეარული, არამედ რიზომული და თემატური ფოტო გამოფენაა. ვეიქრობდი როგორ შეიძლება მრავალფეროვანი, წინააღმდეგობრივი, ურთიერთდაკავშირებული, ერთნაირი და მუდმივად ცვალებადი ქალაქის არსებობა ამესახა. ბოლოს გადანწყვიტე გადამედო თემატურად განსხვავებული სურათები, რომელიც მაინტერესებდა ან რომლებსაც თბილისის სხვადასხვა ნაწილში გადავანწყიდებოდი. გამოფენა ასახავს საუბრებს დიდი ქალაქის მაცხოვრებლებთან, იმის შესახებ თუ რა იციან საკუთარ ქალაქზე. აღმოჩნდა, რომ მათ ძირითადად ქალაქის მხოლოდ კონკრეტული რაიონები იციან და თუ არ აქვთ ქალაქის სხვა რაიონში წასვლის მიზეზი, სავარაუდოდ, არც ყოფილან იქ.

მთავარი თემებია: თბილისის წყალდიდობა ივნისში და მისი გავლენა საზოგადოებაზე. სპონტანური არქიტექტურა. საზოგადოებრივი სივრცის გამოყენება ლისის ტბასა და თბილისის წყალსაცავთან. ვარკეთილისა და ვაზისუბნის დასახლებებს შორის ჩინელ მწარმოებელთა ჯგუფი „ჰუალინგის“ მიერ მიწის ტრანსფორმაცია. მაინტერესებდა ასევე იმ ადგილების ცვლილებები თუ უცვლელია, სადაც 3 წლის წინ ვიყავი. ქალაქის ხედების ფოტოები იმასაც მიუთითებენ, თუ სადაა ამა თუ იმ კონკრეტული პრობლემის გეოგრაფიული მდებარეობა. პროექტი მაყურებელს თბილისში ამოგზავრებს.

Jan Chudožilov

A journey through Tbilisi in summer '15, photo installation, various sizes.

Thematically, as well by the way of non-linear presentation, the project named “A journey through Tbilisi in the summer of ‘15” is a rhizomatic series of photographs. I was asking myself how I could document the diverse, contradictory, interconnected, simultaneous and constantly altering existence of a city. Thus, I decided to photograph thematically unrelated topics in specific parts of Tbilisi that I was interested in or drawn to during this summer. This also reflects my observation that I made in many conversations with people living in larger towns like Tbilisi about knowing their city. They most often only know specific districts of their towns. If they never had a particular reason to go to a specific part of their city, they most likely have never been there.

The main topics are as follows: the Tbilisi flood in June and its effect on society; spontaneous architecture; use of public space at the Lisi Lake and the Tbilisi Reservoir; the transformation of the land in-between the Varketili and Vazisubani districts because of the private Chinese enterprise group Hualing; the revisiting of places I was at 3 years ago and the examining of changes or standstills. The connected cityscape photographs indicate the topics’ specific geographical locations in the city and take the viewer on a journey through Tbilisi.

იენს რაუხი

იენს რაუხის ნამუშევრები, მაგიითა და ერთი შეხედვით ავტონომიური ხელით, ამოძრავებელი ბურთულიანი კალმით ნახატებია, ამორფული ფორმები, ე. წ. დუდლები (ნახატები, რომლებიც იქმნება კონკრეტული მნიშვნელობის გარეშე), იაპონური მელნის ქაღალდზე. რაუხი უნებურად მიყვება ხატვის აქტს და ბოლოს ჩერდება. მხატვარი ზღუდავს საკუთარ თავს (...) გამოსახულების ინფორმაციის გაშიფვრაში. დუდლების შექმნა ყოველდღიური, დაუკვირვებელი შემთხვევითი მოვლენაა. მხატვრული პროცესი შემდეგ ეტაპზე იწყება: შერჩევისა და შეფასებისას, როდესაც მათი საჩვენებელი ღირებულება განისაზღვრება და ცალკეულ ფურცლებს სახელები ეძლევათ. ესენია "ეპიცენტრი", "წინაპარი", " სულის ფიქრების მედუზა" და "ღმერთი -?". ასოციაციური დასახელებები ნახატების შემდგომი მისტიფიკაციის პროცესია.

ქაღალდი, ვანის მსგავსად, კედელზე იჭიმება. რაუხი "ვანზე" ნახვრეტებს ამოწვავს, რითაც „ხსნის“ მას, აკეთებს პატარა ჭურჭრებს ან აქცენტს ნაჯაბზე. დამკვირვებელი ნახატს უნდა მიუახლოვდეს, რათა მის ხედებსა და ფენებში შეაღწიოს, შეცვალოს ხედვის მიმართულება და აღმოაჩინოს დამალული. რაუხი ფერწერას ცეცხლით აკეთებს. დამწვარი კვალი მთელი სისტემის - შექმნის, მონტაჟის, გაშუქების, იერარქიული განთავსების, დესტრუქციისა და ვიზუალიზაციის - მნიშვნელოვანი ნაწილია."

პროფ. კლაუს ფრიდე, ჰამბურგი/გერმანია

Jens Rauch

What we see, in the work of Jens Rausch, are ballpoint pen drawings driven by magic, by seemingly autonomous hands, and virtually by themselves, amorphous forms, so called doodles on Japanese ink paper. Rausch lets him be led by the act of drawing and eventually stops. Here, the artist restrains himself (...) from deciphering the imagery's information. Doodling is, at its core, a daily unobserved incidental phenomenon. It is only afterwards when a further artistic process takes place: the selection and assessment – the presentation value is defined. The individual sheets are given names like "Epicenter", "The Ancestor", "A Jellyfish of Soul Thoughts", and "God – ?". Through the associative naming by the artist further mystifications of the drawings occur.

Like skin, a paper web stretches as a layer over the wall and individual drawing spots. Rausch burns holes on the "skin", thus he opens it, permits little glimpses beneath, focuses the scribbles. The observer has to get closer to the art work to penetrate the views and layers, to change directions, and to discover the concealed. Rausch uses fire as a means of painting; the burnt traces are an important part of the whole system of creation, installation, coverage, layering, destruction and visualization. Layered for the observer.

Text: Prof. Claus Friede, Hamburg/Germany

ნადრევი გაძვლება, 2015, ცეცხლით დამუშავებული ნახატი ქაღალდზე, 40x50 სმ.

Premature Ossification, 2015, ballpoint drawing and fire on paper, 40x50 cm.

გაქვავებული ოკეანია, 2015, ცეცხლით დამუშავებული ნახატი ქაღალდზე, 40x50 სმ.

Petrified Oceania, 2015, ballpoint drawing and fire on paper, 40x50 cm.

კონსტანტინე მინდაძე

სიმბოლო 3 - მინიერი წონასწორობა, 2015, ვიდეო სკულპტურა, სამნაწილიანი ინსტალაციიდან „სიცოცხლის ფორმები - თავი პირველი - წონასწორობა.“

ერთარხიანი 4k ვიდეო სიქვენსი, ფორმატირებული 2k პროექციისთვის, 9'00".

რეჟისორი და სცენარის ავტორი: კონსტანტინე მინდაძე
პერფორმანსი: ნუსა კუხიანიძე
მონტაჟი: გიგი ფალავანდიშვილი
Konstantin Mindadze ©

ვიდეო გამოთქმის - „მგლის თავზე სახარების კითხვა“, ვიზუალური რეკონსტრუქციაა. სახარებას ნამდვილი მგლის თავზე კათედრალში ერთი შეხედვით ანდროგენულ კათოლიკე მღვდელი კითხულობს. ამ თითქოს აბსურდულ სიტუციაში ყურადღება ინსტინქტისა და ინტელექტის მეტაფორებზე გამახვილებული. ვიდეო იმ ძირითად განსხვავებებზე მიაჩნებს, რომელიც რწმენასა და რელიგიას შორის არსებობს, რაც თავის მხრივ ინფორმაციის არასწორად მიღების და არასრულად გააზრების შედეგია. ფრაგმენტული ცოდნა და მისი არასწორი ინტერპრეტაცია საზოგადოების ერთ ნაწილში არაადეკვატურ და ზოგ შემთხვევაში აგრესიულ ქმედებებს იწვევს.

Konstantin Mindadze

Symbol 3 - equilibrium of earthly nature, 2015, the stills from video sculpture, the part of the installation triptych “Lifeforms - Chapter one – Equilibriums”.

Single channel 4k video sequence transferred for 2k projection, 9'00".

Written and directed by Konstantin Mindadze
Performed by Nutsa Kukhianidze,
Edited by Gigi Palavandishvili
Konstantin Mindadze ©

The video is a visual representation of the saying “to read the Bible upon a wolf”. At first glance, the androgynous catholic priest reads the Bible upon a real wolf inside a cathedral. This seemingly absurd situation responds to the metaphors of instinct and intellect. The video stresses the main difference between faith and religion, which in turn are differentiated by fragmentary knowledge and incorrect interpretation. In some cases it may lead to inadequacy and aggressive behavior.

ლორა პარდო

ბაბილონის გოდოლი - რეპეტიცია No.3, 2015, ინტერვენცია საჯარო სივრცეში, რიეკა, ხორვატია.

ლორა პარდო ყოველდღიურობას, ბანალურისა და არასანახაობრივის შესაძლებლობას იკვლევს და ცდილობს ზედმეტობის გარეშე მიგვანიშნოს მნიშვნელოვან საკითხებზე. შეგროვებული მასალის ამომწურავი ათვისებით, ადამიანებისა და ადგილების ჩართვით და ნამუშევრებით, რომლებიც ბოლოს ნახატების, მოვლენების, გაცვლებისა და ფერწერული ტილოების სახეს იღებს, ლორა ახალ სივრცეებს ხსნის კულტურული და სოციალურ-ეკონომიკური ცვლილებების გასაგებად. ზოგიერთი მისი ნამუშევარი განიხილავს ქალაქის ესთეტიკას და ბეჭდური მასალის გრაფიკულ ინფორმაციას ისეთ საკითხებთან კავშირში, როგორცაა იდენტობა, ადგილმდებარეობა და ავთენტურობა ე.წ. გლობალიზებულ სამყაროში.

Laura Pardo

Babel Tower – Rehearsal No.3, 2015, public Intervention, Rijeka, Croatia.

In her practice she scrutinizes the condition of the everyday through the artistic agency, exploring how the quotidian and the non-spectacular, far from being superfluous, can give signs of fundamental underlying issues. By working exhaustively with collected material, engaging with people and places and developing works that take the form of drawings, events, swaps and paintings, Laura opens up new spaces for understanding cultural and socio-economic changes. Some of her works look at the aesthetics of the city and the graphic information found in common printed matter to address issues of identity, localities and authenticity in a so called globalized world.

საცხოვრებელი ოთახი

“საცხოვრებელი ოთახი” ნაცნობი კონტექსტუალური ჩარჩოა, რომელიც თბილისის ისტორიის სახელმწიფო მუზეუმის (1650 წ) ერთერთ დარბაზს ითვისებს. გამოფენა სივრცეს მხატვრული გამოხატვის დროებით ზონად გარდაქმნის, სადაც ამერიკის შეერთებული შტატებიდან მონვეული სამი მხატვარი თავიანთ ნამუშევრებს წარმოადგენენ.

პროექტი თანამედროვე კულტურას ანთროპოლოგიურ ფესვებთან აკავშირებს. საგამოფენო სივრცეში ერთადაა საცხოვრებელი ოთახის ნივთები და ხელოვნების ნიმუშები. ექსპოზიციის ფორმატი ხელს უწყობს მაყურებელს დიდხანს დარჩეს დარბაზში სადაც სასაუბრო, საურთიერთო და ურთიერთგაცვლისთვის ხელსაყრელი სივრცე იქმნება.

ისტორიის მანძილზე მომთაბარეები, რთული ადგილებიდან დროებითი საცხოვრებელი ზონების შესაქმნელად მუდმივად მოძრაობდნენ და გადაადგილდებოდნენ. თანამედროვე ხელოვანებიც თეთრ კუბებსა და ცარიელ ფართებს საკუთარი ნამუშევრებით უპირისპირდებიან. ჩნდება კითხვა, არტისტები, როგორც დაკავშირებული გლობალიზებული კულტურა, როგორ ვრთავთ დროსა და სივრცეს ხელოვნების ნამუშევარში, ან ნებისმიერ საგანს, რომელიც უფრო დიდ ყურადღებას მოითხოვს და რაც ჩვეულებრივი ყოველდღიური ვიზუალური და ემპირიული შესაძლებლობების მიღმა არსებობს.

მიუხედავად იმისა, ქართული სუფრაა, ნიჟარების გროვის არქეოლოგიური ძეგლი - ბლომბოს გამოქვაბული სამხრეთ აფრიკის რესპუბლიკაში თუ ნაჩქარევი პიკნიკები უფროსი პიტერ ბრიუგელის ფერწერაში „ფერმერები“, ჩვენ სივრცეების სწრაფად ათვისება და გარდაქმნა შეგვიძლია. ჩვენ ვქმნით ადგილებს, სადაც ხელოვნება და კულტურა აგრძელებს განვითარებას. ეს არის 2015 წლის არტისტერიუმზე წარდგენილი პროექტის, “საცხოვრებელი ოთახის” თემა.

გაბრიელ ადამსი
ვენეცია, 2015

Living Room

“Living Room” is a contextual framework and situation of familiarity which takes over one hall of Karvasala, the Tbilisi State History Museum (c.1650). The exhibition transforms the space into a temporary zone for artistic expression where three invited artists from the United States develop and present their work, and involve a local audience to participate in workshops and lectures.

Playing on modern day culture and connecting with deeply anthropologic roots, the exhibition incorporates a few living room items, such as a couch, carpet, lamp, and desk, all of which are situated in the exhibition among the artworks. The format encourages the audience to extend their dwelling time within the space and sets up a forum for conversation, interaction, and knowledge transference.

Tribes and nomads have moved and migrated throughout history, continually and rapidly able to transform adverse environments into temporary dwelling zones. Such is the case with contemporary artists who are continually confronted with the white cube and empty spaces to fill with their works. The question remains, how do we as hyper-connected globalized culture make time and space to involve with artworks, or any subjects, which may require greater attention than exists outside of normal daily visual and experiential capacities.

Whether it is a Georgian Supra (literally meaning table cloth), the archeological evidence of shell middens at sites such as the Blombos Cave of South Africa, or on-the-fly picnics as represented by Pieter Brueghel the Elder in his oil painting The Harvesters, it's clear that we are quickly able assimilate and transform spaces. These are places from which art and culture continue to evolve, and such is the theme of this years project “Living Room.”

Gabriel Adams
Venezia, 2015

გაბრიელ ადამსი

ინტერიერის ოფისი, 2015, ინსტალაცია, კარტოგრაფიული მასალა, რუკები, ნახატები, ფოტოგრაფიები, მხატვრის შენიშვნები, აკვარელი.

“ოფისის ინტერიერი” კვლევითი ნამუშევარია, რომელიც საქართველოს ისტორიულ და კარტოგრაფიულ თავისებურებებს იკვლევს. პროექტში ვხვდებით თუ როგორ ცალიბდებოდა დროთა განმავლობაში ვიზუალურად საქართველოს რუკა. პროექტი ცნობიერების და იდენტობის პეიზაჟის ალტერნატიულ ხედვასაც გვთავაზობს. კვლევა, ორიგინალური მასალების მოძიების მიზნით ვენეციის წმ. მარკოზის არქივის ბიბლიოთეკაში დაიწყო და საქართველოს ეროვნულ არქივში, თბილისში გაგრძელდა. ის ასევე მოიცავს ინტერნეტში, კერძო კოლექციებში, ქუჩის ბაზრობებზე მოპოვებული დამატებითი წყაროების კოლექციას.

ნამუშევარი კარტოგრაფის მაგიდის თემაზე შექმნილი ინსტალაციაა, სადაც ტრანსკრიფციების და აკვარელის ნაზავისგან შექმნილი ახალი ნახატების სერიასთან ერთად, მოძიებული დოკუმენტებია განთავსებული. ინსტალაცია ქმნის დროის ვიზუალურ რიგს, რომელიც აერთიანებს კარტოგრაფების, ვენეციელი ბერი ფრა მაუროს (1464), ქართლის მეფე ვახუშტის (1696-1757) რუკებს და გუგლში ნაპოვნ, დღემდე ანონიმური ავტორების სატელიტურ გამოსახულებებს. ნამუშევრები სივრცითი ცნობიერების განვითარების პროცესში პირობითი ნიშნების, ხაზების, ფერების, მონასმების ევოლუციაზე მოგვითხრობენ.

ინსტალაციაში მოცემული ვიზუალური ელემენტები პირდაპირ მინიშნებებს და კონცეპტუალურ აბსტრაქციას იყენებენ, რაც განზოგადოების, მითების და რელიგიურობის გავლით, რუკაზე დღეს არსებული სიბრტყის აღქმაში გვეხმარება. საქართველო კონკრეტული საზღვრების მქონე სივრციდან ქალაქდებზე დატანილ ნიშნებად და სათაურებად გარდაიქმნება. ზოგჯერ ეს გარდაქმნა ზუსტია, ზოგჯერ კი იდეოლოგიური ან ნაციონალისტური, მაგრამ მიუხედავად იმისა, თუ რამდენად ნარმოაჩენს რუკა რეალობას, მნიშვნელოვანი თვითშემეცნების შეგრძნებაა. რუკები ხომ ჩვენი საკუთარი „მე-ს“ სივრცეში გააზრებისთვის და ჩვენს გარშემო სამყაროს შემოსასაზღვრად არსებობენ.

რამდენად შესაძლებელია ვიცნობდეთ საკუთარ თავს და ერთმანეთს? რას ავლენენ რუკები? როგორია მათი დახმარებით კომუნიკაციის შესაძლებლობა? რა პერსპექტივას ემსახურებიან ისინი? რა შეიძლება ამ ნახატებმა გამოიწვიოს? რამდენად შეზღუდულია ფოტოგრაფიული რეალიზმი, ჩვენს გარშემო არსებული სამყაროს რაციონალური გაგების თვალსაზრისით?

Gabriel Adams

Office of the Interior, 2015, installation, cartographic materials, maps, photographs, artists notes, drawings, watercolors.

“Office of the Interior” is a research based work which dives into the historic and cartographic identity of Georgia. The project takes an objective and topographical survey of Georgia, uncovering how it has evolved visually throughout time and offers an alternative view into the consciousness and identity of the landscape. The project originates with research and site visits to original materials within the archives the Marciana Library of Venice, Italy, and the National Archives of Georgia in Tbilisi, and includes a collection of additional sources from the web, private collections, and markets.

The artwork takes its form as an installation, referencing a cartographer’s desk with a variety of collected documents presented alongside a new series of drawings, composed of a mix of transcriptions and watercolors. The work drafts a visual timeline that incorporates the maps of cartographers such as the Venetian monk Fra Mauro (1464) and the Georgian Prince Vakhushki of Kartli (1696-1757), to the present day anonymous authors of accessible satellite imagery as can be found on Google Maps. The works elaborate on existing records of mark making, ink lines, colors and washes, and accepts them as concrete statements in the evolution of spatial awareness.

By focusing on the visual elements from source material the project traverses literal and conceptual abstraction, in which the plane of understanding moves from generalizations, myth and religiosity, to the known representations we have today. Georgia has transformed on paper from a series of marks and titles with loosely defined borders and mountains into measured space. At times these have been literal translations and at others purely ideological and nationalistic, but no matter how the map is divided the original works, and the work within this investigation, all show a sense of self-awareness. The maps exist to define the world around us, and thus act to define and locate the self.

The project poses such questions as: how capable are we to know ourselves and each other? What do the maps reveal and what perspective do they serve? Is the rational perspective of photographic realism limiting?

გუგლის რუკა, 15/10/2015.
Google Maps Search, 15/10/2015.
<https://www.google.it/maps/@42.0371246,42.6526914,517020m/data=!3m1!1e3!5m1!1e4?hl=en>

დაახ. 1688, ვინჩენცო კორონალი, გლობუსი, ვენეციის წმ. მარკოზის ეროვნული ბიბლიოთეკა.
c.1688, Vincenzo Coronali *Globo Terrestre*, Bibliotheca Nazionale Marciana, Venezia.

ჩვ.წ.აღ. 957, ალ ისტახრი კიტაბ ალ-მასალიკ ვალ მამალიკი, ბრიტანეთის ბიბლიოთეკა, ლონდონი, გამოცემა MS 23542 f 36a.
c.957 AD, *Al Istakhri Kitab Al-Masalik Wal Mamalik*, British Library – London, Add. MS 23542 f 36a.

დაახ. 1285, ჰერეფორდის მაპა მუნდი (მსოფლიო რუკა, დეტალი), ჰერეფორდის კათედრალის კოლექცია, გაერთიანებული სამეფო.
c.1285, *Hereford Mappa Mundi* (detail), Hereford Cathedral Collection, United Kingdom.

დაახ. 1450, ფრა მაუროს მაპა მუნდი, (მსოფლიო რუკა, დეტალი), ვენეციის წმ. მარკოზის ეროვნული ბიბლიოთეკა.
c.1450, *Fra Mauro Mappa Mundi* (detail), Bibliotheca Nazionale Marciana, Venezia.

მაიკ ესტაბროკი

გველემუპის კბილის მეომრები, 2015, ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია, ცელოფანი, აკრილი, ხე, ნაპოვნი ობიექტები, მიწა, ვიდეო, სხვადასხვა ზომა.

“გველემუპის კბილის მეომრები” ბერძენი გმირის, იასონისა და ოქროს სანძისის თემის მიხედვით შექმნილი ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაციაა. იგი შთაგონებულია საქართველოსთან კოლხეთის - ოქროს სანძისის ქვეყნის, ასოცირებით. ის საქართველოს პოზიციას განიხილავს როგორც ხიდს აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის. ის ეხება საკულტო სახელებს, რომლებიც, როგორც იასონი, წლების განმავლობაში, რეგიონში ძალას და გავლენას ეძებენ - ჩინგის ხანიდან იოსებ სტალინამდე, ჯორჯ ბუშსა და ვლადიმერ პუტინამდე.

ეს არის იასონის თავგადასავლების ერთერთი ეპიზოდის ილუსტრაცია, სადაც იასონი გველემუპის კბილებს რგავს, რომლებიც შემდეგ იმ სასტიკ მეომრებად აღმოცენდებიან, რომლებსაც თვითონვე უნდა გაუმკლავდეს. ნამუშევარი ასევე ეხება გამოფენის თემას. “საცხოვრებელი ოთახი” არის ადგილი, სადაც ვიღებთ ინფორმაციას, რომელიც გვიყვება მითებს და ავრცელებს პროპაგანდას.

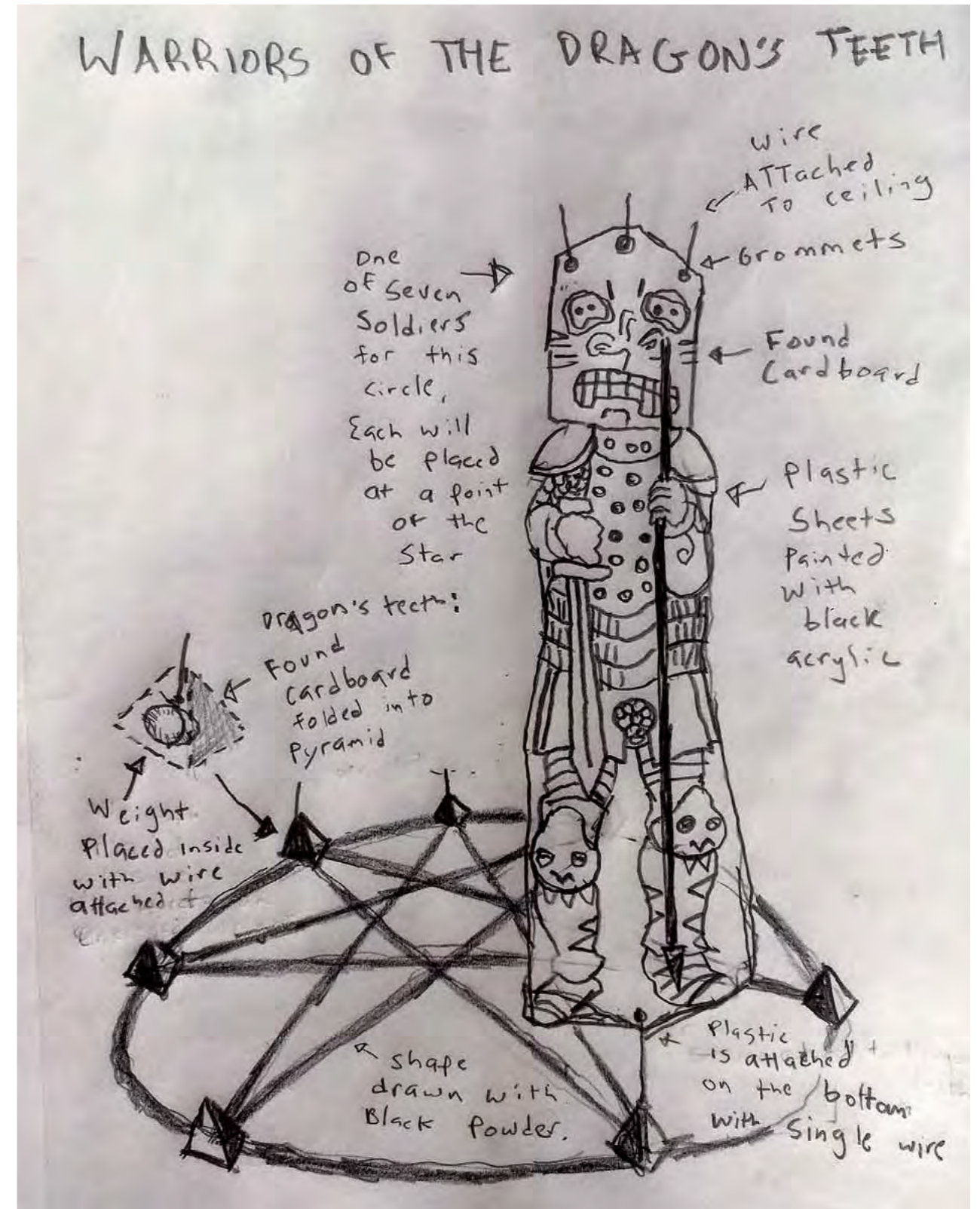

Mike Estabrook

Warriors of The Dragon Teeth, 2015, site-specific installation, plastic sheeting, acrylic paint, wood, found objects, soil, video, various sizes.

“Warriors of The Dragon Teeth” is a site-specific installation themed around the taking of the Golden Fleece by the Greek hero Jason. It is inspired by Georgia’s historical association with the ancient country Colchis, the home of the Golden Fleece. It is also an exploration of Georgia’s position as a bridge between east and west, and the iconic individuals who, like Jason, have sought to power and influence from the region over the years, from Ghengis Khan to Josef Stalin to George W. Bush to Vladimir Putin.

Specifically, this is an illustration of an episode from Jason’s adventures in which he plants dragon’s teeth in the ground that then sprout into fierce warriors which he must overcome. It also explores the theme of the exhibition by embodying the “living room” as a place in which we consume the media that gives information, spins myths and spouts propaganda.

ვანდანა ჯაინი

სკეჩი RGB-ში ოთხ ნაწილად, 2015, სამხატვრო ლენტა, თითო 182.88x182.88 სმ.

“საცხოვრებელი ოთახისთვის” ახალ ნამუშევარი შევქმენი - კედლის ინსტალაცია მხატვრული ფირის გამოყენებით. ინსტალაცია შთაგონებულია მეორე მსოფლიო ომის დროინდელი საზღვაო კამუფლაჟით, რომელსაც გრაფიკული მოდელების პოტენცია და ნათელი ფერები გააჩნია. კამუფლაჟი თავის დროზე გემის ზომის, ფორმის, სიჩქარის და მიმართულების შესახებ მტრის მიერ ორიენტაციის დაკარგვას ემსახურებოდა. ამ ტიპის კამუფლაჟი უსარგებლო გახდა ჰიდროლოკატორის გამოგონების შემდეგ.

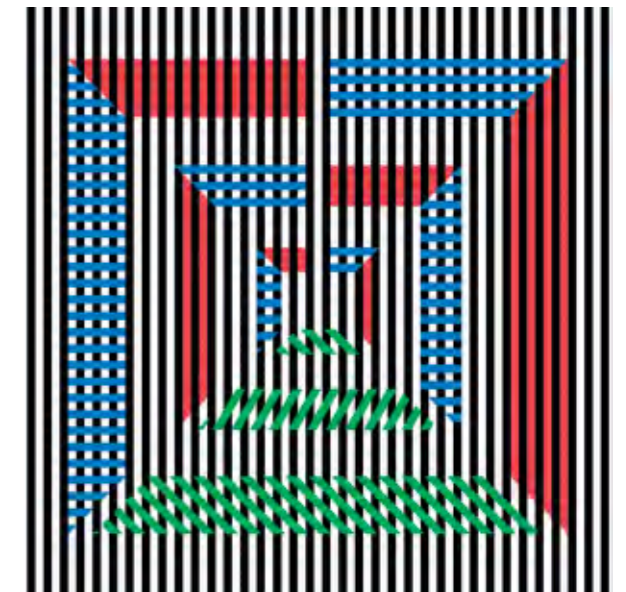
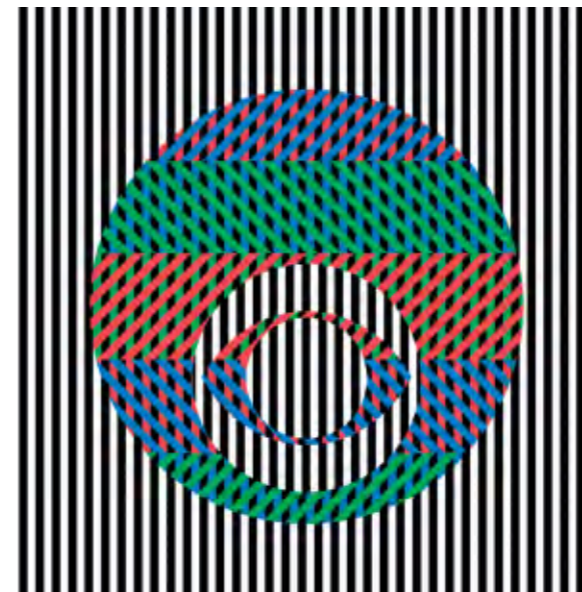
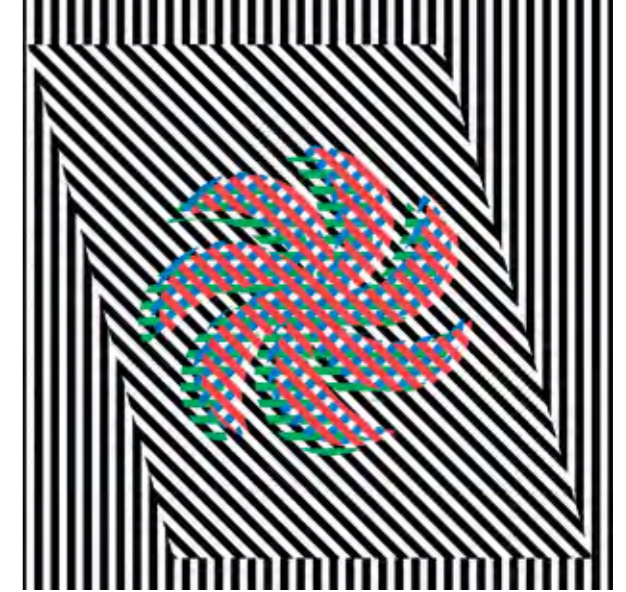
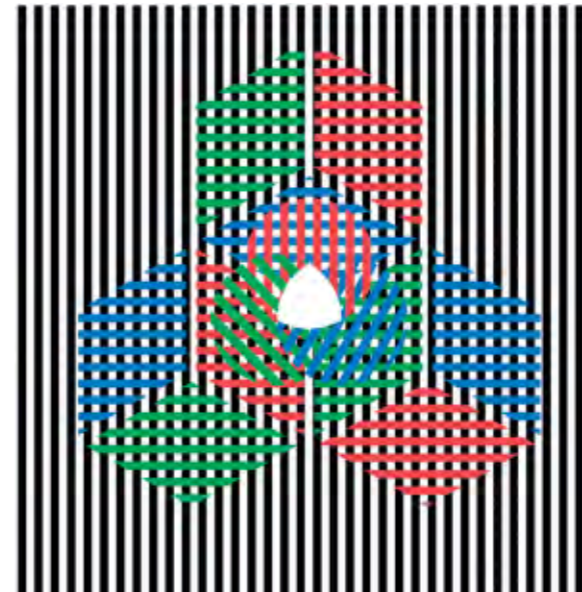
ჩემი „თვალისმომჭრელი“ კედლის ინსტალაციების სერიაში, ამ სტილის კამუფლაჟში კორპორაციულ ლოგოებს ვაერთიანებ, ვქმნი გრაფიკულ, ვიზუალურ გამოსახულებას, რათა ხაზი გავუსვა სიმბოლოების პიქტოგრაფიულ და დიზაინერულ მნიშვნელობას. თბილისში ადგილობრივი კორპორაციების ლოგოები გამოვიყენე, მათ შორის, საქართველოს ავიახაზების, ბილანის (ფიჭური მომსახურების), Ideaco-ს (სამშენებლო) და მაგთის (სატელეკომუნიკაციო). ეს ლოგოები მათი სიმარტივის და მინიმალისტური სტილის გამო შეირჩა. ვიყენებ ნითელს, ლურჯს და მწვანე ფერებს. ესენია მოდელების დამატებითი ფერები, რომლებიც დისპლეის ელექტრონულ სისტემებში (ტელევიზია და მონიტორები) გამოიყენება. ისინი ასევე ძირითადი ფერებია ვიზუალურ კვლევებში, შავ-თეთრი ფონის საპირისპიროდ.

Vandana Jain

Study in RGB in Four Parts, 2015, artist tape on wall, 182.88x182.88 cm. each.

For “Living Room,” I am developing a new work in the vein of my artist tape wall installations. These works are inspired by the naval camouflage from the Second World War that used graphic patterning and bright colors to disorient the enemy about the size, shape, speed, and direction of the vessel. This type of camouflage was rendered useless in a few years with the invention of sonar.

In my series of Dazzle wall installations, I have applied this style of camouflage to corporate logos, creating graphic visual compositions that highlight the pictographic and design sensibilities behind the symbols. For Tbilisi, I have been researching the logos of corporations that operate locally, including Georgia Airlines (air travel), Beeline (cellular service), Ideaco (construction), and Magti (telecommunications). These logos were chosen because of their simple and minimalist style. In keeping with the theme, I have chosen to use Red, Blue, and Green, the primaries of the additive color model and the basis of how electronic systems of displays such as televisions and monitors work, as the main colors of the visual studies, set against a background of black and white.

მიხეილ იაშვილი

1954-2012

ქართველი მხატვარი. სხვადასხვა წლებში მისი ნამუშევრები გამოფენილი იყო გერმანიაში, უნგრეთში, იტალიაში, შვეიცარიაში, ნორვეგიაში, მალტაზე, საფრანგეთში და ეგვიპტეში. მიხეილ იაშვილის ნამუშევრები ინახება კერძო კოლექციებში აშშ-ში, იაპონიაში, გერმანიაში, იტალიაში, ნორვეგიაში, მალტაზე, საფრანგეთში და ეგვიპტეში.

Michael Iashvili

1954-2012

Georgian artist, his works were exhibited in Germany, Poland, Hungary, Italy, Japan, Switzerland, Norway, Malta, France, Egypt. Misha Iashvili's works are kept in private collections in the USA, Japan, Germany, Italy, Norway, Malta, Egypt, Estonia, Latvia, Ukraine, Turkey, Georgia and Russia.

საზამთრო, 2006, შერეული ტექნიკა, 74x99 სმ.

Watermelon, 2006, mixed media, 74x99 cm.

ნიკო ცეცხლაძე

არტისტის ხმა მასმედიაში, 1998, ვიდეო, 1:40:19

Niko Tsetskhladze

A voice of an artist in mass media, 1998, video, 1:40:19

პოლ ბუჰენანი

ომის პოეტები აღარ არიან, 2015, პერფორმანსი, რიეკა, ხორვატია.

ჩემი სამუშაო მეთოდოლოგია წარმოების ისეთი პროცესია, რომელიც მიზნად ისახავს მუდმივად აირეკლოს საკუთარი თავი, აწმყო და მომავალი შესაძლებლობები, რომლებიც საზღვრებს შორის სივრცეების „მატერიალურობას“, ფიქსირებულობას და დენადობას ეხება. ამ მდგომარეობების „მატერიალურობის“ კვლევით, ჩემი ნამუშევარი მსჯელობს, თუ როგორ მოქმედებენ ისინი, როგორც კანონის მნიშვნელოვანი კიდევები და როგორ კარნახობენ დემოკრატიული სამოქალაქო ცხოვრების პირობებს.

Paul Buchanan

There are no more war poets, 2015, performance, Rijeka Croatia

My working methodology is a process of production that aims to continually reflect back upon itself, in order to relate past, present and future possibilities that concern the materiality, fixity and fluidity of spaces between borders. Investigating the 'materialisation' of these conditions, my work explores how they act as operative edges of the law, and order the condition of democratic urban life.

რაიმონდა სერეკაიტე

ოქროს ჰორიზონტი, 2015, ინსტალაცია, სხვადასხვა ზომა.

“ოქროს ჰორიზონტი” ადგილ-სპეციფიკური სკულპტურული ინსტალაციაა. თხელ და მოქნილ რეზინაზე დაკიდებული, ისტორიის მუზეუმის მთავარ დარბაზში განთავსებული, მძიმე პლასტმასის მილი შესანიშნავად კორელირებს შიდა სივრცის არქიტექტურასთან. ნამუშევარი სივრცის ნიუანსებს იღებს, რომელიც ხელოვნების ნამუშევრის არსებობის პირობებს განსაზღვრავს. ამ თვალსაზრისით, ინსტალაცია სივრცის ნაწილი და მისი გაგრძელება ხდება. ჰორიზონტალური და ვერტიკალური გაფართოებით, ინსტალაცია სივრცეში ახალ ტექტონიკურ ელემენტად იქცევა, ავსებს რა არქიტექტურულ მთლიანობას.

შენობაში დამონტაჟებული საინჟინრო დეტალები შიგნიდან-გარეთ არქიტექტურულ გამოსახულებას ქმნიან. როგორც წესი, ყველა საინჟინრო ელემენტი დაფარულია, ამის საწინააღმდეგოდ, ავტორი გამოფენს მილს, რითაც მას ხელოვნების ნაწარმოების სტატუსს ანიჭებს. ორიგინალური ფუნქციის დაკარგვით მილი სხვა ესთეტიკურ ღირებულებას იძენს. მაყურებლის წინაშე გამოფენილი მოოქროვილი მილი კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს მის პირველად დანიშნულებასა და მნიშვნელობას.

Raimonda Sereikaitė

Golden Horizontal, 2015, installation dimensions variable.

“Golden Horizontal” – is a site-specific sculptural installation: hung on a thin and flexible rubber and placed in the main hall of the history museum, the heavy plastic pipe perfectly correlates with the interior architectural space. The artwork accepts shadings of the space, which determine the conditions of the artwork’s existence. At this point, the installation becomes a part of the space, its continuation. By extending space horizontally and vertically, the installation turns into a new tectonic element, complementing the architectural integrity.

Since it’s inside the room, this engineering detail creates an inside-out architectural image. Usually all engineering elements are covered to be invisible, but contrary to that, the author displays the pipe, thus granting it the status of an artwork. By losing its original function, the object gains another – aesthetic value. In the presence of the viewer, the gold-plated pipe is questioning its own purpose and value.

სოფო ტაბატაძე

პროექტის სახელწოდება „პირიმზე“ 1971 წელს აშენებულ, საბჭოთა დროის ცნობილ შენობას უკავშირდება. შენობის ექვს სართულზე განთავსებული იყო სხვადასხვა საყოფაცხოვრებო ნივთების, ფეხსაცმელების, საათების, სათვალეების, საიუველირო ნაწარმის, ჩემოდნების, ქაშრებისა და სამზარეულოს დანადგარების შეკეთების სერვისები, იყო ასევე სილამაზის სალონი და ინდივიდუალური კერვა. შენობაში ხელოსნები პატარ-პატარა ჯიხურებში მუშაობდნენ, რომლებიც თავინათი ხელსაწყოებით, შიშველი ქალების პლაკატებით და უცხოური ჟურნალებიდან ამოჭრილი კოლაჟებით ჰქონდათ მორთული.

პროექტში სოფო ტაბატაძე „პირიმზესთან“ დაკავშირებული ადამიანების მოგონებებს ეყრდნობა და ქმნის შენობის თანამედვერულ ქრონოლოგიას, რომელსაც საბჭოთა კავშირის დაშლასთან დაკავშირებულ სხვა ისტორიებთან ერთად წარმოგვიდგენს. სწრაფი კომერციალიზაციის და ადამიანთა გადართვის ფაქტორების ურთიერთგადაკვეთით, სოფო ტაბატაძე აფიქსირებს ცვალებად მდგომარეობას, რომელიც იმავდროულად უცვლელობის მდგომარეობაა.

პირიმზე, 2015, დოკუმენტური ფილმი, 40'00".

Pirimze, 2015, documentary, 40'00".

Sophia Tabatadze

The title of the project "Pirimze" is borrowed from the eponymous building in Soviet Georgia, constructed in 1971. On its six floors, this edifice housed the myriad forms of production and repair services of shoes, watches, glasses, jewelry, suitcases, belts and kitchen devices, as well as fine tailoring and hair styling. The craftsmen sit in their booths personalized with not only the tools of their respective trades but also with various cutouts from glossy foreign magazines and pinup model photos.

Through the project, Tabatadze creates a storyboard and timeline of the building that includes many other stories related to the dissolution of the Soviet Union. Fascinated by the overlapping of rapid, extrinsic commercialization and the tiredness among people, Tabatadze documents a state of change that is also a state of no change.

ჯიხური, 2015, DCPI, პლატაკები, სამუშაო ხელსაწყოები, 210x130x70 სმ.

Booth, 2015, chipboard, posters, working tools, 210x130x70 cm.

თამარ ბოჭორიშვილი

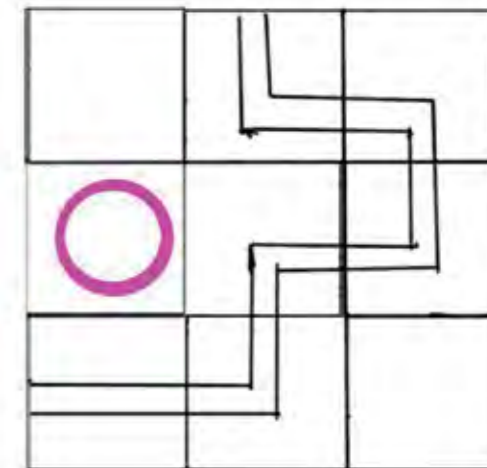
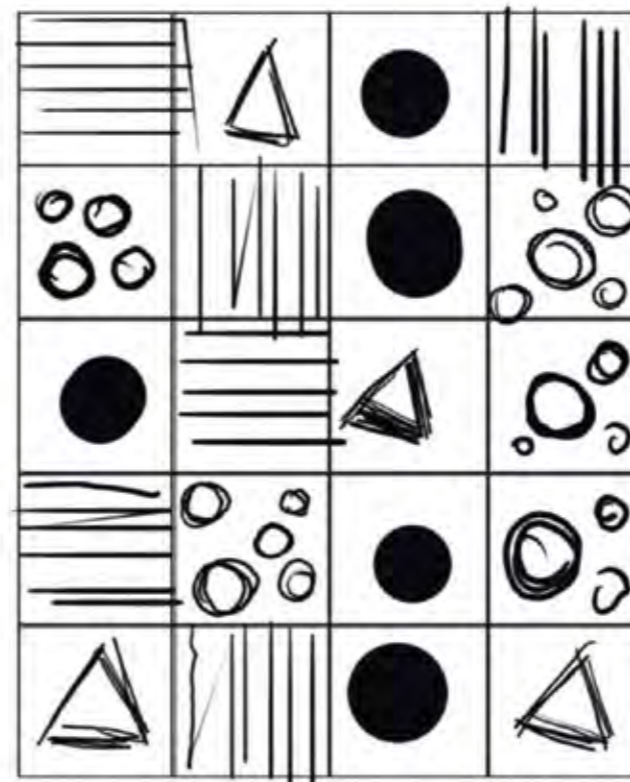
ჰენრის და ედუარდის თამაშები, 2015, ინტერაქტიული პერფორმანსი და ინსტალაცია, ხის კუბები, მარკერი, ხის ნაწილები, აკრილი, ხის სასწორი, ტომრები სხვადასხვა ობიექტებით.

ნამუშევარი სხვადასხვა სისტემაში კვოტორების თემას და მის ფუნქციონირებას ეხება. კვოტირება მიმდინარე საკითხია, რომელიც სირთულით და არა თანმიმდევრულობით გამოირჩევა. „მოთამაშე“ ეცნობა თამაში წესებს, რაც თამაშის განმავლობაში კვოტირების არსის გაგებას ემსახურება. ის ვალდებულია გააკეთოს „შემდეგი ნაბიჯი“ მოსაგებად ან ლოკიგური შედეგის მისაღებად.

Tamar Botchorishvili

Henry's and Eduard's Games, 2015, interactive performance and installation, wooden cubes, marker, pencil, wooden pieces, acrylic, wooden scales, bags full of various objects.

The work touches on the issue of quotation in various systems and the rules of its functioning. Quotation is a very relevant, non-linear and complex issue. The "Player" is offered to learn about the primary rules of the game, as to contemplate the issue of quotation. In the game, the player should be deciding where to go next in order to achieve a successful or a logical outcome.

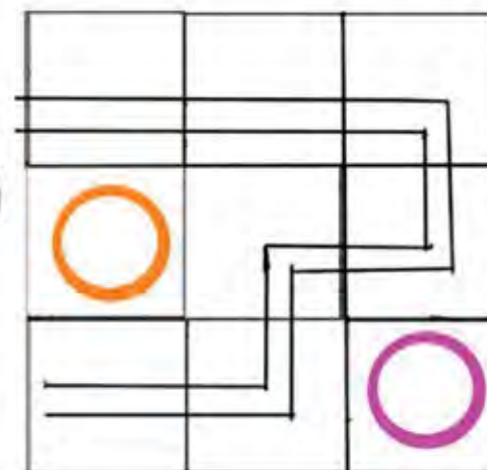
წაგემა მოსტეტი დავლა
 მგ: ისოყა 40-ი 25%
 სტყნა 25% ძილთი სთა და კანძავლია 40-ზე
 $\frac{25}{100} \times 40 = 10$

თამაში გაქვს 30 აწივი, 4 კანძავლიანი ბილი. კანძავლი ბილი შეიქმნა მოსტეტი მთავარი
 ძეგლი ფიქრებისგან ანუყვარ წაგეული ნაწილები.

25%
 5%
 5%
 5%

20% 15% 10%

და ა.შ.

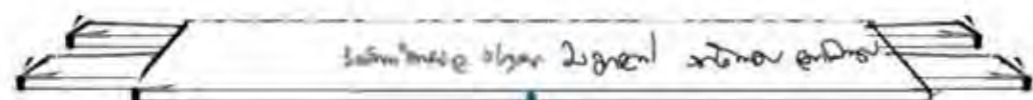

გაათანაწიე

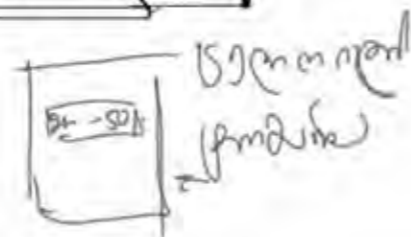
თამაშზე ისე უნდა დალაშქროს (თამაშე) რომ
 აინიშნოს რიგობის უიკანისხილეს ხელსაწყო-პირობა
 რომელიც მოსაყვარეობს სხვადასხვა სუბიექტის
 შიდა თვისებებს მგ: 2 რილი, შინა, (თხისხმა),
 ბილი, ხორცე და ა.შ.

თამაში 3-5 წელი, სხვადასხვა
 სხვადასხვა მოსტეტი. უფრო მეტი
 თამაში უნდა. თამაშზე მსგავსი
 ფიქრებისგან სხვადასხვა
 უნდა შეიქმნას ნაწილები, რომლებიც
 დაეხმარება (ნაწილები)

ქონობა უნდა შეიქმნას სხვადასხვა
 და სხვადასხვა მგ: ძილილი
 100 გრ
 ხორცე - 50 გრ
 შინა - 200 გრ

თათა მეტივიშვილი, ქეთი ორჯონიკიძე

სირცხვილის კორიდორი, 2015, ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია, განათება, საუნდი, სხვადასხვა ზომა.

როდესაც ადამიანებმა თანაცხოვრება - საზოგადოება ჩამოყალიბება დაიწყეს, დადგა პიროვნების საზოგადოებასთან გაუცხოებისა და მასთან დაპირისპირების პრობლემა. საზოგადოებისათვის ყოველთვის ძნელად დასაძლევია და აღსაქმელია ადამიანის განსხვავებული აზრი, ახალი სიტყვა, რაც ხდება საზოგადოებისა და პიროვნების დაპირისპირების მიზეზი. საზოგადოება გარკვეული დოგმებით ცხოვრობს. ვინც სტერეოტიპების დაარღვევას და საერთო აზრში ცვლილებების შეტანას შეეცდება, ის ყოველთვის სტიგმატიზირებულია საზოგადოების მხრიდან.

საზოგადოებას ინდივიდებისაგან შედგება, თუმცა საზოგადოებაში ინტეგრირებული ინდივიდებისათვის მასისგან გარიყვის შიშმა გამორჩეული პიროვნული თვისებების რეალიზაცია ჯერ დააბრკოლა, შემდეგ კი საერთოდ შეაჩერა. საზოგადოებასთან დაპირისპირებულ ადამიანს ერთხელ მაინც უჩნდება სურვილი კვლავ საზოგადოების ნაწილი გახდეს, რადგან მართლობის შიში იპყრობს.

მარქსის აზრით, ადამიანის გაუცხოების მიზეზი ეკონომიკური ექსპლუატაციაა. ფროიდი, თვლის, რომ საზოგადოება კულტურის სახით, თრგუნავს ადამიანის პირველად ინსტიქტებს, რაც ადამიანის ნევროტიკული მდგომარეობის მიზეზია. ეს არის ადამიანის კულტურით დაუკმაყოფილებლობის საფუძველი. ორივე შემთხვევაში საზოგადოება რეპრესიული და დამორჩენელია ადამიანის მიმართ. პიროვნულობის, განუმეორებლობის შენარჩუნება საზოგადოებაში ცხოვრებისას ფაქტიურად შეუძლებელია.

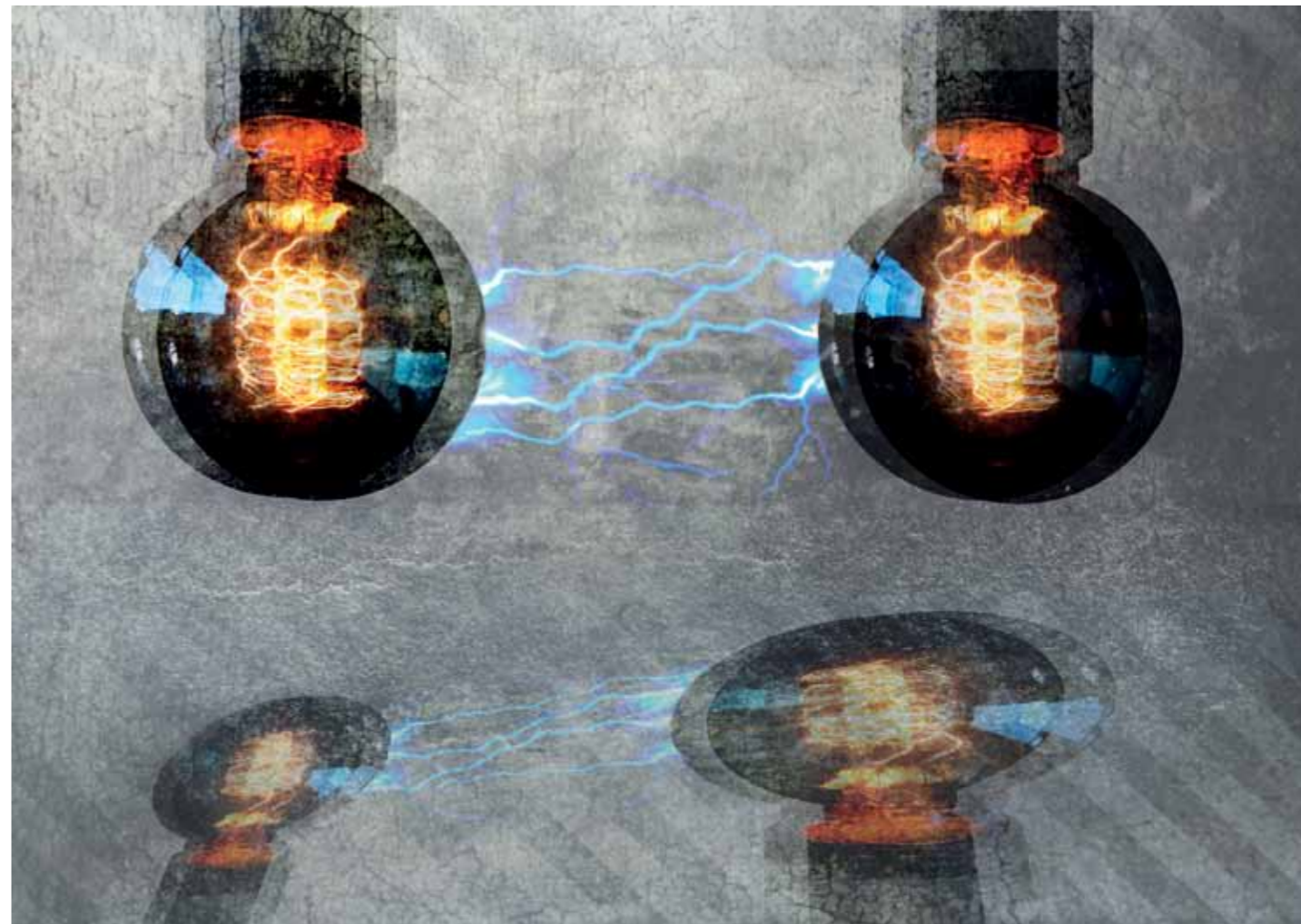
სწორედ საზოგადოებასთან დაპირისპირებული ადამიანები იწვევენ კულტურულ რევოლუციებს და განვითარებას. ადამიანი სიმართლეში იწყებს აზროვნებას.

Tata Metivishvili, Keti Orjonikidze

The Hall of Shame, 2015, site-specific installation, light, sounds, various sizes.

When people started living together, societies began, and the problem of alienation and confrontation with others manifested itself. For society it is always difficult to overcome and understand a different view or a new attitude. It results in conflict between the society and an individual. Society lives in dogmatic limits. Violation of stereotypes and attempts to change common sense puts a stigma on a person.

Society was always composed of individuals, but the fear of isolation prevented the realization of personal qualities at first, later on getting halted altogether. As he/she feels fierce loneliness, the person who has been confronting society, for once in their life have a desire to become part of that society again.

უკრაინა თავისუფლებაა: გაბზარული გონება

2009 წლის შემოდგომაზე ჩვენი პროექტი “მავკა - უკრაინა ჯერ არ მომკვდარა”,

(მავკა - არაბუნებრივი სიკვდილით გარდაცვლილი ქალების სული უკრაინულ მითოლოგიაში) უკრაინის ეროვნულ იდეას ეძღვნებოდა და საპრეზიდენტო არჩევნებისას გაიხსნა.

იმ წელს ჩვენ იანუკოვიჩი ავირჩიეთ.

მაშინ კურატორულ ტექსტში დავწერე: “უკრაინის სული თავისუფლების სულია. მიუხედავად იმისა, თუ რომელ ენაზე საუბრობდნენ ან რომელ სახელმწიფოში ცხოვრობდნენ, ჩვენი მხატვრები, გმირები, მწერლები და ფილოსოფოსები საუკუნეების მანძილზე თავისუფლებას აღიდებდნენ. ეს არის ჩვენი არსი, ჩვენი კურთხევა და ჩვენი ჯვარი. ეს განგვასხვავებს ჩვენ რუსეთისაგან, რომელსაც ძლიერი სახელმწიფო კონტროლი სჭირდება და დასავლეთისაგან, რომელიც დადგენილი წესებით ცხოვრობს. თავისუფლების ენერგეტიკა მათთვის საშიში და უპასუხისმგებლოა, რადგან ირაციონალური და საბედისწეროა. იგი საფრთხეს უქმნის დადგენილ წესებს და კონტროლის დაკარგვას იწვევს. ამ იდეას შეგნებულად ვეთანხმებით, შეგვიძლია დავაფასოთ და ოდებიც ვუმღეროთ, მაგრამ მისიისა და ხედვის გარეშე, თავისუფლების თავანყვეტილი ენერგია უკრაინას კიდევ ერთხელ შეიყვანს არგუმენტების ქაოსსა და უთანხმოებაში.”

ექვსი წლის შემდეგ ბევრი რამ ახდა. უკრაინამ გამოიარა კიდევ ერთი, ამჯერად სისხლიანი რევოლუცია, ჩვენ შევებრძოლეთ საკუთარ თავს, მეზობელმა მითვისა ჩვენი ტერიტორია და მთელი ქვეყნის მითვისება სცადა. ამ თაობამაც ნახა ომი, მსხვერპლი და სამშობლოს ნამდვილი მნიშვნელობა შეიგრძნო.

ჩვენ შერყეულ სამყაროში ვცხოვრობთ. არავის უთქვამს, რომ ეს ის არის, რაც მსოფლიოს დასასრულისას ხდება. მისი ნაწილები ჩვენს გარშემო ტივტივებს და ჩვენ, ჩვენი ემოციები, აზრები სამუდამოდ გამქრალი ცხოვრების უბრალო ნარჩენებია. ყველანი შეჩერებულ სივრცეში ვარსებობთ, რასაც თითქოს შევეჩვიეთ კიდევ, უკვე თითქმის გავეცანით მას. გაბზარული აზროვნება, გაბზარული ყოფა. ჩვენ შინაგანად გავიბზარეთ. ნაწილებად ვიშლებით, ძალიან ბევრ ცალად და ეს იმ ენერგიას გვართმევს, რითაც ერთად ყოფნა უნდა შევძლოთ.

ძველი ვერ შეგვინარჩუნებს ერთიანობას, არ აქვს მნიშვნელობა, თუ რამდენად ჭკვიანური და კარგია ის. ვგრძნობთ, რომ ახალი აქ არის, მაგრამ ვერ ვხედავთ. არ გავგაჩნია ცნობის უნარი და მასში, როგორც ბრმები ისე შევდივართ.

ჩვენი აზრი გაბზარულია. ნაწილები ვერ ერთდება.

რალკო ხედავს რეალობას, როგორც სისხლდენას. ფარული ომი ნებისმიერ ადგილას, ნებისმიერ დროს, ყოველდღიურობას გლეჯს.

ბუნდიკოვს არ სწამს, რომ არსებობს გამოსავალი და მშვიდობისა და სილამაზის მისაღწევად ყველაფრის მოგვარება შეიძლება.

შემურიაკის ხელოვნება ყოველთვის ჯოჯოხეთის შესახებ იყო, მაგრამ ახლა ჯოჯოხეთმა შესაბამისობა დაკარგა და აქედან გამომდინარე იმანენტურობაც გაქრა.

კილტერი, ქრისტეს მსგავსად, მეტი ტკივილის მიღებას ცდილობს, უფრო მეტი თანაგრძნობისთვის, რათა შეძლოს მისი ტარება თავისთვის და სხვებისთვის.

მურპენკო ხედავს ადამიანთა სამყაროებს შეუსაბამოსა და დაკარგულს.

ზახაროვი მეორე მხარეს იყო, ცოტა ხნით, და ახლა გამოქცევას ცდილობს, ისე რომ ჩვენც დავგანახოს გამოსავალი.

მილოსერდოვი მთელი ცხოვრება დროის დინებას და ერთ ნუთში ისტორიის ცვალებადობას უყურებს. მიუხედავად ამისა, არა მგონია, ოდესმე ახლოს ყოფილიყო რეალობასთან, რომელიც ქალაღდივით თხელია და მზადაა გასადიდებლად.

ფრაგმენტაცია იწვევს გარდაუვალ დაბნეულობას, ხედვა მოუსვენარი ხდება და შფოთვა დაბუჟებამდე არ ცხრება. ამაში არის შემსუბუქების წილიც.

მიუხედავად ყველაფრისა, ესაა დრო, როდესაც ყველაზე მეტად გულისხმიერები ვართ, რადგან ასე არასდროს განგვიცდია რეალობის არსი.

ოქსანა გრიშჩენკო, კურატორი

Ukraine Is Freedom: Fractured Mind

In autumn 2009, we worked on the project dedicated to the national idea of Ukraine - “Mavka or Ukraine Still Has Not Died”. The exhibition opened at the outset of presidential elections. That year we chose Yanukovych.

In the curatorial text, I wrote “The Ukrainian spirit is a spirit of freedom. Through the centuries, our artists, heroes, writers and philosophers have praised freedom, regardless of the language they spoke and the State they lived in. It is our essence, our blessing, and the cross we bear.

This is what distinguishes us from Russia, a country that needs strong state power, and from the West, which relies on set rules. To them, the energy of freedom seems dangerous and irresponsible, for it is irrational and vital. It poses a danger to the established order of things and leads to a loss of control.

Consciously, we agree. For we can cherish it and sing odes to it all we want, but without a mission and a vision, the unbridled energy of freedom has time and again led Ukraine into a chaos of arguments and discord.”

Today, six years later, much of what we discussed in that project became reality. Ukraine has undergone another, this time bloody, revolution and while we fought amongst ourselves, our neighbor stole our territory and attempted to take the whole country. This generation too has now seen war, sacrifice and learned true meaning of homeland. We live in a shattered World. Nobody told us this is what happens after the World ends. Its pieces float around us and we ourselves, our emotions, our thoughts are mere debris of the life forever gone. We are all in suspended space, already almost used to it, already almost making sense of it. The fractured thinking, the fractured being. Inside we are also fractured. We fall apart into so many, too many pieces and it takes all our energy to keep ourselves together.

The old cannot keep us together, no matter how intelligent or good it is. The new we feel is here, but we cannot see it yet: we are not capable of recognizing and we walk amidst it as if blind.

Our mind is fractured. The pieces do not stick together.

Ralko sees reality as bleeding; the hidden war rupturing the mundane at any place in any moment, while Budnikov does not believe there is a way out and is resolved to find some sort peace and beauty in the end.

Sheshuryak’s art has always been about Hell, except now Hell has lost its relevance and hence immanence is gone.

Kilter, Christ-like, attempts to take in more pain to feel even more compassion, to be able to bear it for herself and for others.

Murphenko sees the many worlds of people so irrelevant and lost.

Zakharov has been to the other side, just a bit, and now he is stuck there attempting to escape, perhaps so he can show us a way out.

Miloserdov all his life has been seeing the flow of the time and the change of history in the moment. Yet I do not think he ever came so close to see reality as thin as paper, ready to burst.

Fragmentation causes inevitable confusion, vision gets fussy and anxiety does not subside, leading to numbness. In that, there is a degree of relief.

Yet it is in these times that we are most responsive. Never before have we been so aware of the substance of reality.

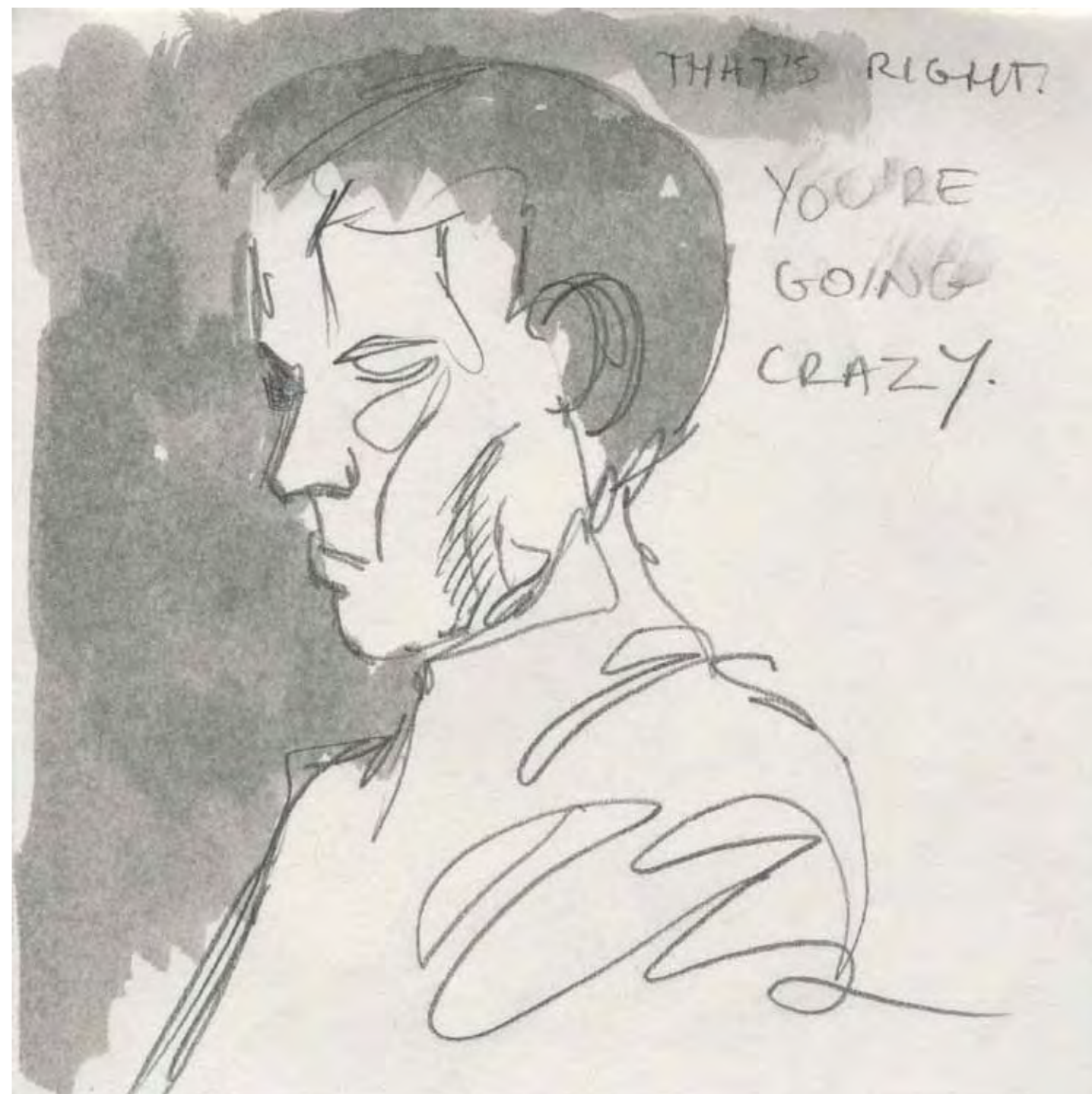
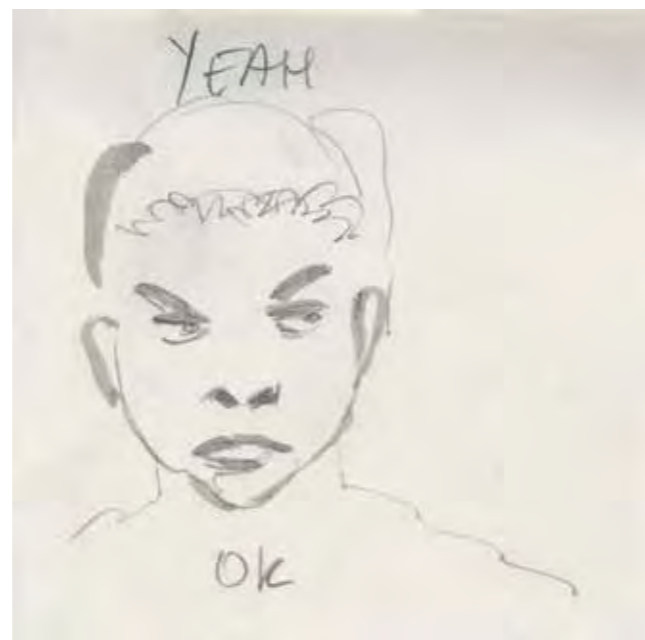
Oksana Gryshchenko, curator

მიხაილ მურპენკო

ყურმოკრული საუბარი, 2014, ტუში ქაღალდზე.

Michael Murphenko

Overheard conversations, 2014, ink wash on paper.

ნაზარ შეშურიაკი

ეშმაკი, 2015, კოლაჟი, ანიმაციური ვიდეო.

Nazar Sheshuryak

Devil, 2015, collage, video animation still.

სერგეი ზახაროვი

ესკიზები, 2015, ტუში ქაღალდზე, A4.

Sergey Zakharov

Sketches, 2015, ink on paper, A4.

უტა კილტერი

უტას გონებაში, 2014, ვიდეო.

Uta Kilter

On the Ute's Mind, 2014, video still.

ვალერი მილოსერდოვი

სერიები არტ-ნიგნიდან "ვარიუპოლი". ყველა ფოტო გადაღებულია უკრაინის ფრონტის ხაზის ქალაქ მარიუპოლში 2015 წლის იანვარ-თებერვალში, ფონდ "Isolation"-ს პროექტზე - „ცვლილება“ მუშაობისას.

Valery Miloserdov

This series is a part of art-book "WARIUPOL". All pictures taken at the frontline Ukrainian city of Mariupol in January and February 2015 while working on the project "Change" for "Isolation" foundation.

ვოლოდიმირ ბუდნიკოვი

პასტორალური პეიზაჟი ბირთვული აფეთქებით, 2015,
ახალი ამბების თავშესაფრის სერიები, 2015, აკრილი
ტილოზე, 200x300 სმ.

Volodymyr Budnikov

Pastoral Landscape with a Nuclear Explosion, 2015,
Shelter project series, acrylic on canvas,
200x300 cm.

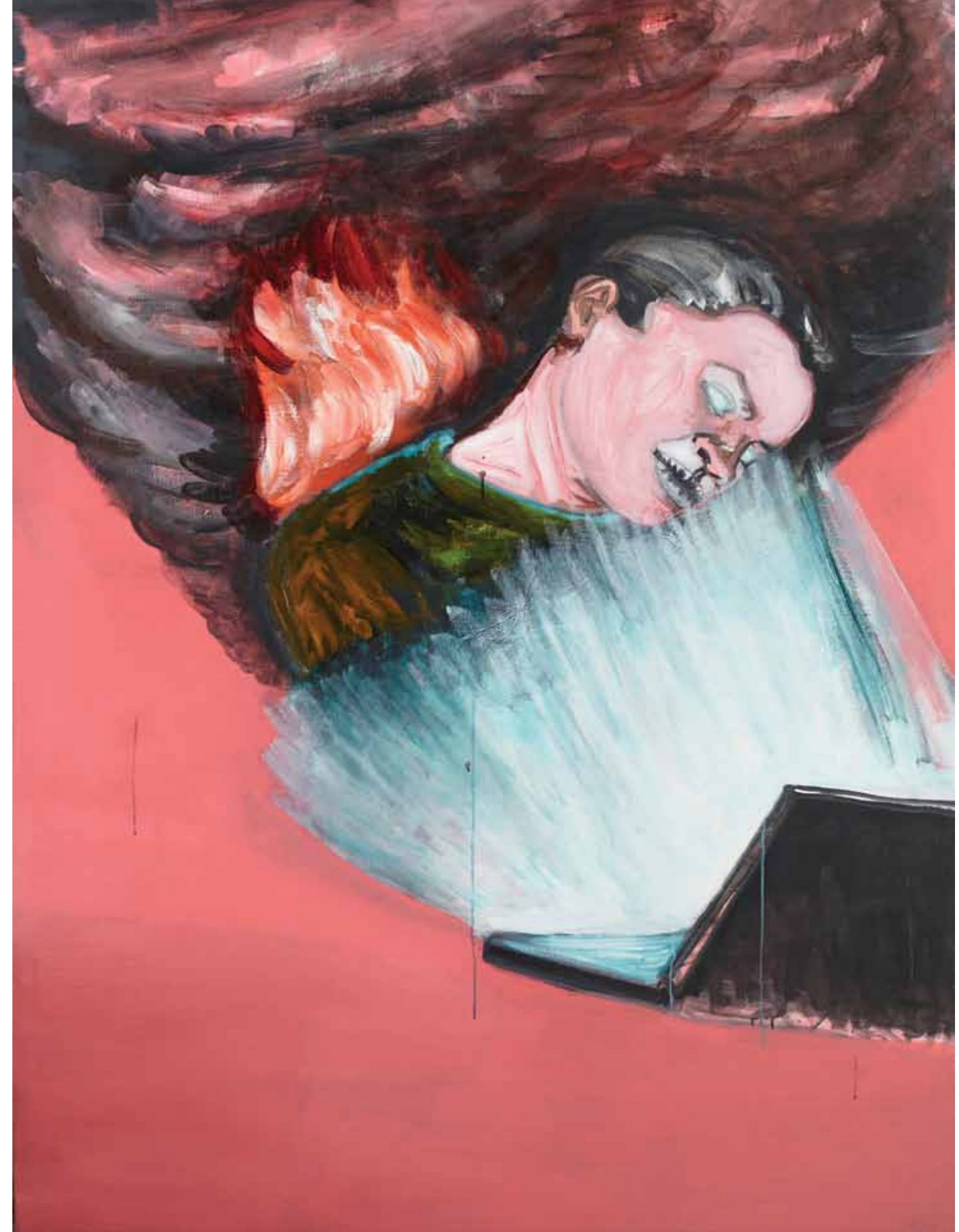
85

ვლად რალკო

*ახალი ამბების თავშესაფრის
პროექტის სერიები*, 2015, აკრილი,
ტილოზე, 200 x 150 სმ.

Vlada Ralko

News Shelter project series, 2015,
acrylic on canvas, 200 x 150 cm.

უტა ბეკაია

ინსტალაცია ადამიანის ცხოველური წარმოშობის და ინტელექტუალური აზროვნების სინთეზის შესწავლის მცდელობაა. ინსტალაციაში ხაზი აქვს გასმული თმას, როგორც ადამიანის ცხოველურ საწყისს, რომელიც ერთდროულად მამრობითი და მდედრობითი სიმბოლოა. ეს არის გაუთვითცნობიერებელი კავშირის ანალიზის მცდელობა მემკვიდრეობას, ცოდნის ინსტინქტსა და სექსუალობას შორის.

სკულპტურა - ხე, თიხა, ქსოვილი, ადამიანის თმა, რეზინა, აკრილის საღებავი, 15x15 სმ.

Sculpture - wood, clay, fabric, human hair, resin, acrylic paint, 15x15 cm.

Uta Bekaia

The installation investigates the synthesis of the animal origins and the intellectual thinking of a human being. The hair, as a symbol of animalistic beginnings in humans, represents both masculinity and femininity at the same time. It's an attempt to investigate subconscious ties between one's heritage, knowledge, instinct and sexuality.

დედაჩემის თმა, 2015, ინსტალაცია.
გობელენი - ტილო, ხე, ადამიანის თმა, აკრილის საღებავი, ნახევრადძვირფასი თვლები, გელ მედიუმი, 150x150 სმ.

My Mother's Hair, 2015, installation.
Tapestry - canvas, wood, human hair, acrylic paint, semiprecious rhinestones, gel medium, 150x150 cm.

ზურაბ არაბიძე

ფსიქოდედუქური მოძრაობა გაყინული რეალობის მასობრივ გალუცინიაში ანუ არარეალური მოლოდინი (თანამედროვეობა), 2015, ვიდეო/ლუპი.

ცხოვრება სხვა არაფერია თუ არა უკეთესი ყოფის მოლოდინი. როცა კონკრეტულ შედეგს განსაკუთრებულად ელოდები, ის კი არ ჩანს. თანამედროვე ცხოვრება დაძაბული მოლოდინია. როცა დაძაბული მოლოდინი არარაობად იქცევა, მაშინ სიცილის ეფექტი ჩნდება. ამ დროს პიროვნება აცნობიერებს შინაგანი სამყაროს გარე სამყაროსთან შეუთავსებლობას და გარდა თვითირონიისა, სხვა მას აღარაფერი რჩება. ირონია, ეს არის ნათელი გონების მარადიული ქაოსი.

ის გამოყოფს მთავარს და ადამიანს პირობითობაზე მაღლა აყენებს. თუ დღეს ადამიანი ამაცობს თავისი ჩადენილი ქმედებებით, ხვალ აღმოაჩენს რომ, არ ესმოდა რას აკეთებდა. რადგან ქმედების შედეგი, საერთოდ არ გავს პირვანდელ ჩანაფიქრს. ეს უკვე ისტორიის ირონიაა, რომელიც მომავლის ჩაუტვირთველობის ციკლური პროცესია.

Zurab Arabidze

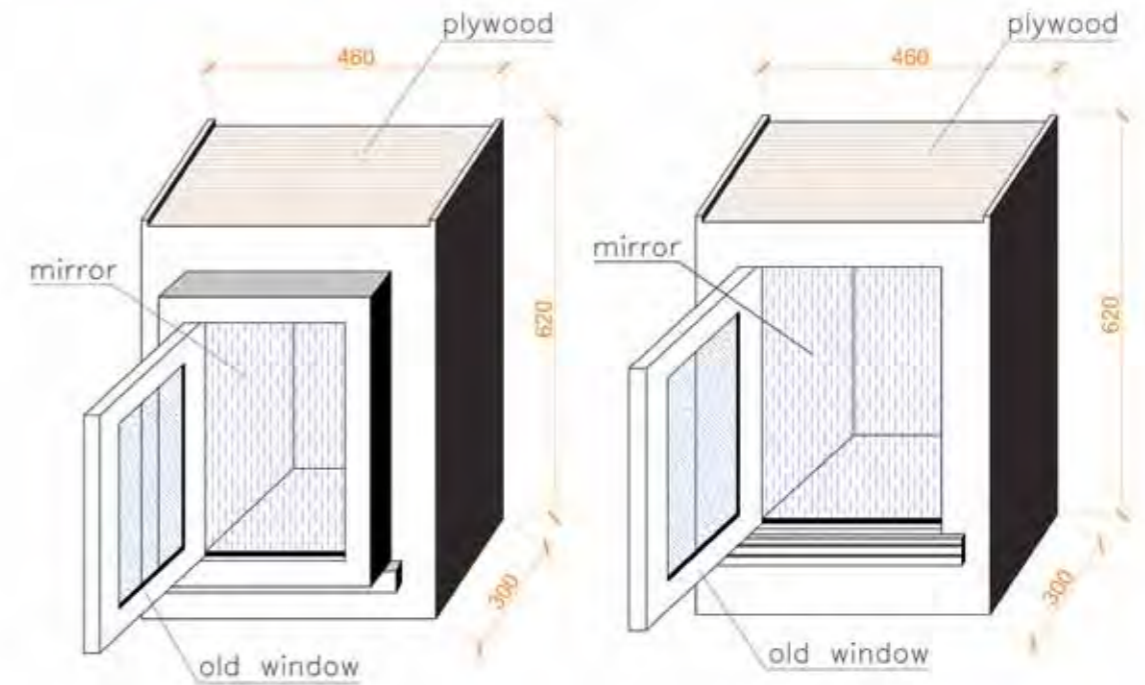
Psychedelic Movement in the mass hallucination of frozen reality or unreal anticipation (Modernity), 2015, video loop.

Life is nothing more than the expectations for a better one - waiting for specific results that never appear. The modern life is a tense expectation. When strained expectations result in nothing, it's followed by laughter. At that moment, a person becomes aware of his/her incompatibility with the outer world and realizes that there is nothing left but self-irony.

Irony is an eternal chaos of a clear mind. It outlines key factors and remains above conventions. If a person is proud of his/her actions today, tomorrow that can change, since results are always different from original intentions. It is the irony of history, which is the cyclic process of the impossibility of "uploading" one's own the future.

Dissociative identity disorder (You are not alone)

დისოციაციური იდენტურობის აშლილობა (შენ მარტო არა ხარ!), 2015, ინსტალაცია.

შინაგანი წინააღმდეგობა გადანყვეტლების მიღების თანმდევი პროცესია, რაც პიროვნული გაორების სიმპტომდაც შეიძლება განვიხილოთ. თუმცა ის არაა მკვეთრად გამოხატული გაორება, რომელიც ცვლის თვისებებს, ან ცხოვრების წესს. გარკვეულ სიტუაციამდე ადამიანს შეუძლია ამ განცდის გაკონტროლება, მაგრამ ზოგჯერ დგება დისოციაციური იდენტურობის აშლილობა. ადამიანმა შეიძლება დაკარგოს ინდივიდუალიზმი, ერთპიროვნულობა. დაიყოს შინაგანად, რაც შექმნის განწყობას რომ ერთი ინდივიდის სხეულში არსებობს რამდენიმე, დამოუკიდებელი პიროვნება. როცა ალტერნატიული იდენტურობა დომინანტი ხდება და ეპიზოდური მეხსიერება ეტაპობრივ აღდგენას იწყებს, ჩნდება განცდა, რომ მარტო არ ხარ. რეტროსპექციას (მოგონებების უეცარი და მოულოდნელი დაბრუნება) მოაქვს საკუთარი "მე-ს" იდენტიფიკაციის შიში.

Disorder Dissociative Identity (You are not alone), 2015, installation.

An internal resistance always accompanies a process of decision-making that can be seen as a symptom of a split personality. This duality is not always strict. It can't change the main characteristics or influence a way of life. To a certain point, a human can control this sensation. However, in the case of a dissociative identity disorder, a person may lose individuality, get fragmented and feel as several, independent personalities. When the alternate identity becomes dominant and episodic memory gradually recovers, the sense that you are not alone follows. The retrospection (sudden and unexpected return of memories) brings the fear of identification along with the personal "I".

ARTIST ERIUM 8

ბაია გალერეა
Baia Gallery

ალექსანდრე ფლორენსკი

ქართველი ლამაზმანები, 2015, ტილო, ზეთი 24x30 სმ,
30 ცალი, ნახატი 21x15 სმ, 36 ცალი.

Alexander Florensky

Georgian Beauties, 2015, oil on canvas 24x30 cm, 30 pc,
drawing, 21x15 cm, 36 pc.

ARTIST ERIU 8

ევროპის სახლი,
საქართველო
Europe House,
Georgia

მითი

კურატორი: კატარჟინა სობუჩკა

პროექტის ამოსავალი წერტილი მითოლოგიის სოციალურ-პოლიტიკური კონცეფციაა, როდესაც თანამედროვე და ტრადიციული მითოლოგია იდეოლოგიასთან, სტერეოტიპებთან, ცრურწმენებთან, თანამედროვე კულტურასთან, ქალაქურ ლეგენდებთან, ფსიქოდელიასთან, მაგიასთან და პრიმიტიულ კულტურასთან კავშირშია გააზრებული.

მონაწილე მხატვრები იკვლევენ როგორც თანამედროვე, ისე არქაულ და ხალხურ მითებს, რომლებიც ფესვგადგმულია მათი ან სხვა ქვეყნების კულტურებსა და ისტორიებში. გამოფენა კულტურული ტრადიციების თანადროული გამოძახილია, აქცენტით დროის ტრანსფორმაციაზე. პროექტი როლან ბარტით შთაგონებული პლატფორმაა, რომელიც ამტკიცებს, რომ ყველაფერი შეიძლება გახდეს მითი. რა არის თანამედროვე მითოლოგიის ის მახასიათებელი, რომელიც რიგი მიზეზების გამო მსოფლიოს შესაცნობად აუცილებელი მნიშვნელობის მატარებელი ხდება?

როგორ იწყება მიდრეკილება მითოლოგიისადმი? რას გულისხმობენ მითები და რა ფუნქცია აქვთ მათ? რა თანამედროვე საშუალებები გამოიყენება მათ გადმოსაცემად? როგორ ხსნიან მითები ჩვენი სამყაროს უცხო და გაუგებარ ელემენტებს, სოციალური უსამართლობის შენიღბვით თუ ღრმად მიმალული ლტოლვის გამოხატვით? პასუხების ძიებისას მხატვრები მითოლოგიის სოციალურ წარმოდგენებს, ფოლკლორს, კულტურულ და პოლიტიკურ ისტორიას ეხებიან.

გამოფენა მაყურებელს მისი ქვეყნის და ისტორიის სხვადასხვა ასპექტის შესახებ კითხვებით მიმართავს. მაგალითად, სოციალური სისტემის ტრანსფორმაცია პოლონეთში, ისევე როგორც ყოფილი აღმოსავლეთის ბლოკის ბევრ სხვა ქვეყანაში, წარსულის კონკრეტული მოვლენების ინტერპრეტაციის, ანმყოს კრიტიკის და მომავლის წარმოსახვითი ხედვების მიზეზი გახდა. ტრანსფორმაციაში მყოფი საზოგადოებების გამოცდილების მიხედვით გვინდა ვაჩვენოთ, რომ ამ ხედვების მრავალფეროვნება და მხატვრული რეაგირება ცვალებად რეალობაზე დამოკიდებული.

თბილისში ჩატარდა მოკლე რეზიდენციების სერია, მათ შორის, მონაწილე მხატვრების სემინარები და ლექციები. გამოფენის მზადებისას მონაწილეებმა თანამშრომლობითი ნამუშევრებიც შექმნეს, რომლებიც გამოფენაზე წარმოდგენილი. გამოფენა, გარდა მხატვრული თანამშრომლობისა, მოიცავს ქმედებების, პერფორმანსების, ჩვენებების და საუბრების მულტიმედიაპლინარულ პროგრამას.

კატარჟინა სობუჩკა
Arts Territory
www.artsterritory.org

Myth

Curated by Katarzyna Sobucka

The starting point for this project is a socio-political concept of mythology: an exploration of both modern and traditional myths concerning social ideology, stereotypes, prejudices, contemporary culture, urban legends, psychedelia, magic, rural beliefs and primal culture.

Participating artists refer to the perceptions of the contemporary, as well as archaic and folk mythologies, rooted in the cultures and histories of their own countries or countries foreign to them. The exhibition presents a new take on cultural traditions, with special emphasis on the time of transformation. Taking inspiration from Roland Barthes, who claims that everything can become a myth, the project is a platform for exploration of what we each bring to the table of contemporary mythology, which for various reasons becomes a carrier of meaning that is necessary to understand the world.

Artists explore how myths help to explain the alien and incomprehensible elements of our world, masking social injustice or expressing deeply hidden longing. They tackle issues related to the social representations of mythology, folklore and cultural and political history. The project raises such questions as: Where does the tendency to mythologize start? What do myths really mean, and what functions do they perform? What modern means of expressions are used to communicate them?

Myth will also attempt to confront the viewer with direct references to questions about their own country and the various spectres looming over its history. For example, the transformation of the social system in Poland, as in many other countries of the former Eastern Bloc, resulted in a variety of interpretations of specific events from the past, critiques of the present, and imagined visions of the future. We want to show the diversity of visions and artistic responses to the changing realities and experiences of societies in transformation.

A series of short residencies took place in Tbilisi, including workshops and lectures given by the participating artists. While there, participants worked with local artists, collaborating to produce the work that presented in this exhibition. The exhibition, in addition to showcasing these artistic collaborations, encompasses a multidisciplinary program of activities, performances, screenings and talks.

Katarzyna Sobucka
Arts Territory
www.artsterritory.org

ალისია როგალსკა

ბრონიოვის სიმღერა, 2012, ვიდეო.

ალისია როგალსკას არტ-პრაქტიკა ინტერდისციპლინარულია და როგორც კვლევით, ისე შემოქმედებით ნაწილსაც მოიცავს. იგი აქცენტს სოციალურ სუბსტრუქტურებზე და ყოველდღიურის პოლიტიკურ ქვეტექსტზე აკეთებს. ნამუშევრებში ყურადღებას სხვადასხვა სოციალურ-პოლიტიკურ ნარატივებზე ამახვილებს, რათა რეალობაში შეუმჩნეველი ცვლილებები, გაღვებები, ალტერნატიული და უტოპური სცენარები შექმნას. მისი ჰიპოთეტური პროექტები, რომლებიც კონტექსტს ეფუძნებიან, უკვე არსებულსა და შესაძლებელს შორის სივრცეს შეისწავლიან. მისი პროექტები ხშირად თანამშრომლობითი და პერფორმატიულია.

გამოფენაზე წარმოდგენილი ნამუშევარი „მუქი ბოჭკოები“ ქანდაკებისა და მუსიკალური პერფორმანსის ნაზავია, რომელიც სათავეს სადავო ამბიდან იღებს. ოპტიკური ბოჭკო და ტრადიციული ქართული ხალხური მუსიკა, ნაგვის გატანის, გლობალური ეკონომიკის და პოსტ-ინტერნეტული რეალობის ნარატივად იშლება.

Alicja Rogalska

Broniów Song, 2012, video.
Image courtesy of the artist

Alicja Rogalska's practice is interdisciplinary and encompasses both research and production, with a focus on social structures and the political subtext of the everyday. In her works she draws on various socio-political narratives to create subtle shifts in reality, glimpses of an alternative and utopian scenarios. Being both rooted in a context and speculative, her projects explore the space between what already exists and what is possible, often through collaboration and creating performative situations.

Dark Fibres takes the form of a sculpture and musical performance, taking as a departure point a recent, disputed news story from the region. Optical fibre and traditional Georgian folk music collapse into a narrative about scavenging, global economy and post-internet reality.

ევა აქსელრადი

მყრალი სუნი. მისალმება, სერიიდან „შავი ჭირი 2014“, სხვადასხვა ადგილიდან გამოგზავნილი ღია ბარათი, 26x9.5 სმ, 300 ცალი.

მისალოც ბარათებში გამოყენებულია მედიაში გავრცელებული ბოლო წლების არეულობების იმიჯები, რომლებიც ძირითადად ევროპაში მოხდა. ბარათზე წარმოდგენილი სიტუაცია ფიქტიურია, თუმცა შეიძლება ნამდვილიც იყოს. ეს გაურკვეველობა, რომელიც „ისტორიზაციის“ გამო ხდება, ცნობადობის და დისტანციის შეგრძნებას ბადებს. მხატვარს საზოგადოებრივი არეულობის მითოლოგიზირება აინტერესებს და თვით-გამარადილებული შეტაკებების ქალაქური ლეგენდები. როგორც მან აღნიშნა, „მაოცებს, რომ ბოლო წლების განმავლობაში, ხალხი საპროტესტო აქციების იმიჯებს და საზარელ სცენებს თითოეული მხარის პოლიტიკური მოტივაციის ასახვის გარეშე „აზიარებს“... თითქმის ვალდებულებაა გააზიარო, მაშინაც კი, როცა ბოლომდე არ გესმის ან არ გაქვს ჭეშმარიტი ინტერესი გაერკვე რთულ ვითარებაში“. სწორედ ესაა იდეა ირონიული სათაურის „მყრალი სუნის“ - მისალოცი ბარათების უკან. მხატვარი მიუთითებს „ბუნტის ტურიზმზე“, ახალ ფენომენზე, რომელიც მხოლოდ დღევანდელი სოციალური მედიითაა შესაძლებელი და რომელიც ბუნტის ადგილებზე დასწრებადობას განსაზღვრავს. „სტაბილური“ საზოგადოებები ძლიერ, გამოუცდელ სტიმულებს „რეალურ“ მსოფლიოში, „რეალურ“ კონფლიქტში ეძებენ.

Ewa Axelrad

Fetor. Greetings, from the series Plague 2014, Postcard, posted from various locations, 26x9.5cm, edition of 300. Image courtesy of the artist and BWA Warszawa

Fetor. Greetings is a made up postcard that uses images of the recent years' riots, mainly in Europe, that have circulated in the media. The situation presented on the card is a fictitious one. The fact that it looks as if it could have easily happened creates a shadow of doubt, maintaining both familiarity and a sense of distance through a kind of "historicisation." The artist's interest is the "mythologisation" of public unrest, the self-perpetuating urban legends of clashes. As she puts it, "It struck me over the last years that people just keep 'sharing' images of protests or horrific scenes sometimes even without deeper reflection on the actual political motivation of each side...you're almost obliged to 'share', even when you don't fully understand or have a genuine interest in the politics of each complex situation." This is the idea behind the ironic title Fetor. Greetings and the choice of the postcard format for the piece. The artist points to "riot tourism", a very current phenomenon possible only with today's social media, which amounts to traveling to the place of public disturbances in order to attend a riot. "Stable" societies seek stronger, raw stimuli in the "real" world, in the "real" conflict.

კაროლინა ბრეგულა

ცეცხლთაყვანისმცემლები, 2013, ვიდეო, 48'46".

„ცეცხლთაყვანისმცემლები“ დადგმული დოკუმენტური ფილმია ჩრდილოევროპული წყნარი ქალაქის შესახებ, სადაც საუკუნეების განმავლობაში რეგულარულად ჩნდებოდა ხანძარი. თანამედროვე მეთოდებით შესაძლებელი გახდა ქალაქის ხანძრისგან დაცვა, რათა მაცხოვრებლებსაც შეძლებოდათ ყოველწლიური კატასტროფის წინაშე შიშის განცდის გარეშე ცხოვრება. თუმცა მათ ისევ ეშინიათ. მთელი ქალაქი საუბრობს ხელოვნების ისტორიკოსების ჯგუფზე, რომლებიც თვლიან, რომ რეგულარული ხანძარი მუზეუმებში ადგილობრივი ხელოვნების განუყოფელი ნაწილი გახდა და რომ ხანძრის გარეშე ხელოვნების პროგრესი ქალაქში შეუძლებელი იქნებოდა. მათი აზრით, იმ შემთხვევაში, თუ კულტურული მემკვიდრეობა არ განადგურდება, ახალგაზრდა მხატვრები ვერ შეძლებენ მუშაობას. ისტორიკოსები მიიჩნევენ, რომ მხოლოდ ცეცხლის დახმარებით შეუძლიათ ხელოვნებს შემოქმედებითი მუშაობა. ქალაქის მაცხოვრებლებს უჩნდებათ ეჭვი, რომ ხელოვნების ისტორიკოსებს გააჩნიათ საიდუმლო ორგანიზაცია, რომელიც ისტორიული სახელოვნებო ნიმუშების ხანძრით განადგურებას ისახავს მიზნად. მუზეუმები, გალერეები და ხელოვნების კერძო კოლექციები საფრთხის ქვეშ არიან. ხალხი იშორებს ხელოვნების ძვირფას ნიმუშებს, რათა დაიცვან საკუთარი სიცოცხლე და სახლები. მუზეუმების მიმდებარე ტერიტორიები უფრო და უფრო უკაცრიელი ხდება. არ არსებობს მტკიცებულება სახიფათო საიდუმლო ორგანიზაციის შესახებ, რომლისაც ყველას ეშინია. მიუხედავად ამისა, შიში და პარანოია იზრდება, რაც მშვიდობიანი ქალაქის ცხოვრებას შიშის ქვეშ ამყოფებს.

Karolina Breguła

Fire-Followers, 2013, video, 48'46".
Image courtesy the artist.

Fire-Followers is a staged documentary about a quiet city in the Northern Europe. Throughout the ages it has burned regularly. Modern methods helped to protect it from fires so the inhabitants could finally live without thinking that any moment a new catastrophe would appear. However, the fear has never left them. The whole city talks about a group of respected art historians who believe that regular destructive fires burning down the museum collections have become the nature of local art. Without the fires, the progress of art would be impossible. In their opinion, if the art heritage is not destroyed, the young artists will not be able to work. The historians think that only fire can help art to come out of a deadlock. The residents of the city suspect that the art historians are running a secret organization that aims to set the fires destroying the historical art. The museums, the galleries and the private art collections are all considered to be in danger. People get rid of valuable art pieces to protect their lives and houses, and the vicinities of the museums become more and more desolate. There is no proof of the existence of the dangerous secret organisation that everyone fears. Still, the fear and paranoia are growing, casting a shadow on a peaceful city life.

მამუკა ჯაფარიძე

ხის თვალები, 1995-2001.

ნამუშევარში მხატვარი საგნებს დროსა და სივრცეში, კაცობრიობის მიერ მათი უტილიტარული ინტერპრეტაციის მიღმა ეძებს. ჯაფარიძისთვის საგნების/ნივთების რეალურ გაცხადებამდე მდგომარეობა, მათი პოტენციური არსებობის მეტაფიზიკური მდგომარეობაა. მისთვის საგნის იდეა უძველესი მითოლოგიური დიალოგი და დრამაა. საგნის უტილიტარული კონცეფციის გამოკვეთისას, ღრმა მეტაფიზიკური მნიშვნელობა ვლინდება. მისი შემოქმედების ერთ-ერთი ძირითადი პრინციპი ხელოვნებასა და „არა ხელოვნებას“ შორის კარიბჭის ძიებაა. ოთხგანზომილებიანი (სივრცე, დრო/მეტაფიზიკური) ასპექტები მოცემულ მომენტში მისი ნამუშევრის რეალიზაციის დედაარსია. მაყურებელი საკუთარ თავს ბუნებაში ხედავს, სადაც ანთროპომორფულ ბუნებაზე წვდომის საშუალება ეძლევა, იმისთვის, რომ დაიწყოს დიალოგი შინაგანსა და გარეგანს შორის.

Mamuka Japharidze

Eye Trees, 1995-2001.
Image courtesy the artist

In this piece, the artist investigates the way that objects exist in a separate time/world beyond humankind's utilitarian interpretation of them. For Japharidze, the state of potential before objects/ things are manifested is a real metaphysical state of existence. For him, the idea of the object in ancient mythological dialogue and drama is still present. When the utilitarian conception of an object is cleared away, the deep metaphysical meaning is revealed. One basic principle of the work is an investigation of the threshold between an art event and 'non art'. The four-dimensional (space, time/metaphysical) aspects of the work in the actual moment of the event are the deep points of realisation. The viewer can see him - or herself out in nature, and can gain access to anthropomorphised nature in order to begin a dialogue between inside and outside.

მარიამ ნატროშვილი & დეტუ ჯინჯარაძე

17 მაისი. თანამედროვე მითოლოგია, დოკუმენტური ვიდეო.

“ღმერთი რომ ქვეყნებს ანანილებდა, ქართველები ქეიფობდნენ და ღმერთთან მისვლა დააგვიანდათ. რომ ეახლნენ, ღმერთს ყველა მინა უკვე დარიგებული ჰქონდა. ქართველებმა უთხრეს - უფალო, გვაპატიე, დაგვაგვიანდა, შენს სადღეგრძელოს ვსვამდითო. ეს რომ გაიგო ღმერთი აღარ გაბრაზდა, თავისთვის ერთი მინა ჰქონდა შენახული და ქართველებს ის მინა მისცა. ეს მინა საქართველოა”

საქართველო მითების და ლეგენდების ქვეყანაა. უძველესი მეფეების, სასწაულებრივი გამარჯვებების, ღირსეული დამარცხებების, ღმერთთან წილნაყარობის, სისხლის მდინარეების, თავგანწირული გმირების, ქართული გენის ქვეყანა.

გასული საუკუნის 90-ან წლებში, ომში, უშუქობასა და სიცივეში, ეროვნულთან შეზავებული საბჭოთა მითოლოგია თითქოს წარსულთან ერთად დავიწყებას უნდა მიცემოდა. თუმცა ბელადებთან დამშვიდობება რთული აღმოჩნდა. თეთრ რაშებზე ამხედრებული, უძველესი და ღმერთთან დამეგობრებული, ყოვლისმცოდნე, ღმერთებივით და ღმერთზე უფრო ბრძენი ლიდერები ქვეყანაში დღემდე ერთმანეთს ცვლიან.

საბჭოთა მითოლოგიის გაბზარული ტაძარი ეკლესიამ შეაკეთა და გაამაგრა. გუმბათები ოქროთი მოავარაყა და დამსხვრეული კერპები ახლით ჩაანაცვლა. ოქროს საკურთხეველი ააგო და მსხვერპლად თავისუფალი ნება, ადამიანის უფლებები და თავისუფლება შესწირა. ურიცხვი უძრავი ქონება, საჩუქრები და კანონზე უზენაესობა ხარკია, რომელსაც სახელმწიფო და საზოგადოება ახალ კერპებს უხდის.

საქართველოში თანამედროვე მითოლოგია საშიშია და უმოწყალო. სიძულვილზე, შიშზე და სიხარბეზე აგებული სახელმწიფოს და უზენაესი ღვთაებების ქორწინება ქმნის დაუსრულებელი სისასტიკის თეატრს. დაუსრულებელ აბსურდულ რეალობას. მოსაწყენს და სასაცილოს.

Mariam Natroshvili & Detu Jincharadze

May 17, *The Modern Mythology*, documentary video.

According to the popular legend “While God was giving away lands, Georgians had a party, so they were drinking until late at night for God’s long life. God gave them the land that he kept for himself. That land is Georgia, a land of myths and legends about invincible kings, miracle victories and dignified defeats, blood-rivers, selfless heroes and “Georgian genes.”

In the 90s of the last century, while living in power blackouts, cold and wars, the population were expected to forget the mix of the Soviet and national mythology along with the Soviet past. However, the farewell to the idea of iconic leaders turned out to be not so easy. The wise and strong leaders on white horses who are also in friendly relations with the Supreme Being continually replace each other.

The Church amended and strengthened the rigged walls of the Soviet mythology, gilding its domes and substituting already ruined idols. It built a golden altar for the sacrifice of liberty and free will. Wealth, real estate, gifts and immunity from the law is the homage paid by society and the state to these new fetishes.

Modern Georgian mythology is frightening and merciless. The marriage of the state and the church’s supreme deities based on hate, fear and greed creates ferocious and endless theatre, endless absurd reality, sometimes boring and sometimes comic.

საბინა სალისი

ნაყოფიერი სიცარიელე, 2015, ფილმიდან: „დრეკადი ამოუხსნელი მდელო, რომელიც აქ იყო ცოდნის გასაღებად“.

საბინა ნამუშევრებში ფილოსოფიას, მითს, მეცნიერებას და ლიტერატურას იყენებს, რათა ფაქტობრივი და მხატვრული ერთმანეთში აურიოს. ახალი ვიზუალური ფილოსოფიის შესაქმნელად, ის ელასტიურობის, მდგრადობის, ფანტაზიის და ბუნება/კულტურის კონტინუუმის განსხვავებულ ნარატივებს აკავშირებს. მოცემულ პროექტში საბინა სალისი „ელასტიურობის ნყაროს“ და „ინფექციური აგენტის“ შესაძლებლობების შესახებ საკუთარ კვლევას აწვითარებს. ვირუსი, რომელიც ემართება ადამიანს, იდეებით და დამოკიდებულებებით. შემეცნებითი და ამაღლებელი გამოცდილების მისაღებად, სალისი შიფრავს ვოინიჩის ხელნაწერს (შუა საუკუნეების მისტერიული ხელნაწერი), ციტატებს ქართული მითებიდან ბუნებისა და სიუხვის შესახებ და მთავონებს ბორხესის ლაბირინთული თხრობიდან იღებს. „ამოუხსნელი მდელო, რომელიც აქ იყო ცოდნის გასაღებად“ რთულ პოეტურ ნარატივს გვთავაზობს. ესაა მითო-ფილოსოფიური ექსტრაავაგანტულობა, რომელიც საბინას ნამუშევარში საცხოვრებლად გინვევს.

Sabina Sallis

The Prolific Void, 2015, image from the film “Resilient Indecipherable Meadow That Was There to Open Knowledge”.
Image courtesy the artist

In her works, Sabina draws selectively from philosophy, myth, science and literature to fuse fact and fiction, intertwining different narratives of resilience, imagination, sustainability and the nature/culture continuum to generate a new visual philosophy. In this project for ‘Myth’, Sabina Sallis expands her ongoing research into the notion of a “Source of Resilience” and the possibility of an “Infectious Agent”: a virus that infects people with ideas and attitudes. Sallis deciphers the Voynich Manuscript (a mysterious medieval manuscript), quotes from Georgian myths concerning landscape and abundance and draws inspiration from Borges’s labyrinthine narrative to form a contemplative and uplifting immersive experience. ‘The Resilient Indecipherable Meadow That Was There to Open Knowledge’ stages an intricate poetic narrative; a mytho-philosophical extravaganza that invites you to inhabit and experience Sabina’s work.

ტაუს მახაჩევას და ყაზბეგ ალიკოვის კოლაბორაცია

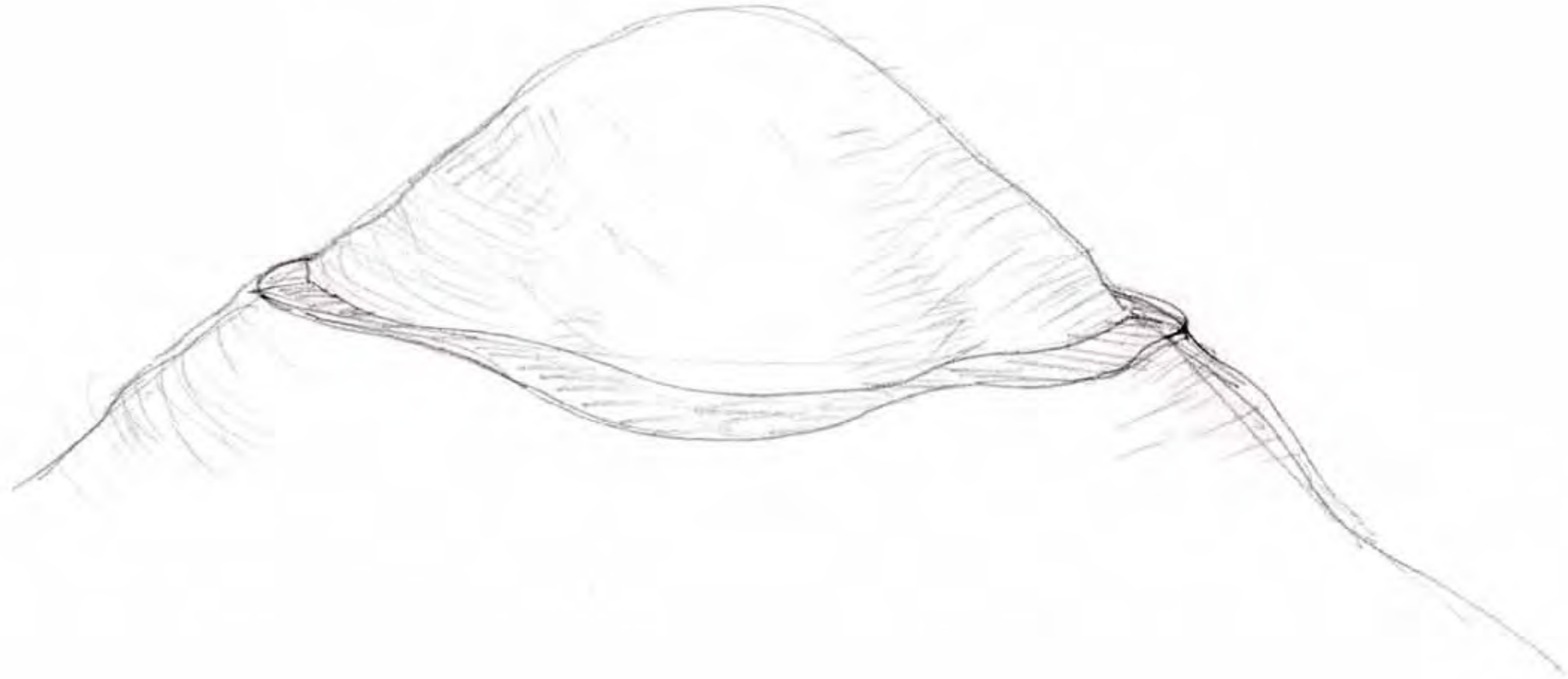
წრიული გზა, 2015, ლეონ კონტინის ესკიზი.

პროექტში ტაუს მახაჩევა ყაზბეგ ალიკოვთან თანამშრომლობს. მხატვრებს აინტერესებთ თუ როგორ გაყავთ გზები საკუთარ მიწაზე? როგორ ჭრის უცხო საკუთარ გზას სხვის ქვეყანაში? ვის ინტერესებს ემსახურება გზები? ვის მიეკუთვნება გზები? არის გზა დომინირების ფორმა? პოლიტიკის ფორმა? ლანდშაფტის ფორმა? გზები იზრდებიან და არა? ნამუშევარში მოცემულია გზა წრიული გზაა, რომელიც მიუწვდომელია არა მისი მასშტაბის გამო, არამედ იმიტომ, რომ არ არსებობს შესასვლელი და გასასვლელი. წრიული გზა შეიძლება მთად გადაიქცეს, რომელიც იქ არასდროს ყოფილა. ეს გზა ნამდვილი წრიული გზის ესკიზია.

Taus Makhacheva in collaboration with Kazbek Alikov

Ring Road, 2015, sketch by Leone Contini.
Image courtesy the artist

For this project, Taus Makhacheva worked in collaboration with Kazbek Alikov. The artists were preoccupied with the following questions: How does one build a road in one's own land? How does the outsider decide to cut through someone else's country with their own road? Who do roads, built in other time periods, belong to? Whose interests do the roads serve? Is a road a form of domination? A form of politics? A form of landscape? Do roads grow or do roads land in places? The road in the piece is a ring road, which can never be accessed, not because of its scale, but because there is no entry or exit point. It's a ring road, which can be easily disguised and become a wholesome mountain again, like it was never there. This road is a sketch for a real ring road to come.

ARTISTERIUM 8

გოეთეს
ინსტიტუტი
Goethe
Institute

თბილისის გოეთეს ინსტიტუტი და გალერეა “კონტინერი” ევროპული კვირეულის და თბილისის თანამედროვე ხელოვნების მე-8 საერთაშორისო გამოფენის, „არტისტერიუმის“ ფარგლებში წარმოადგენენ პროექტს:

“აუგუსტ ბანდერის მიხედვით”

გერმანელმა ფოტოგრაფმა აუგუსტ ბანდერმა (1876-1964) გადაღება სამხედრო სამსახურში დაიწყო. 1909 წლიდან ის ლინციდან კიოლნში გადავიდა, სადაც 1942 წლამდე საკუთარ ფოტოსტუდიაში მოღვაწეობდა.

1911 წლიდან ბანდერი მუშაობს პროექტზე “მე-20 საუკუნის ადამიანები”, რომელიც 1929 წელს ალფრედ დიობლინის წინასიტყვაობით, წიგნად “ჩვენი დროის სახე”, გამოდის. ესაა პორტრეტების სერია, რომელიც ალბათ ყველაზე უკეთ აღწერს თანადროული საზოგადოების სახეს. 1931 წელს ბანდერმა ვესტდოიჩე რუნდფუნკში ნაკითხულ მოხსენებაში აღნიშნა, რომ “ფოტოგრაფიის მთლიანი არსი დოკუმენტური ხასიათისაა”.

პროექტი წარმოადგენს მონაწილე ფოტოგრაფების მიერ აუგუსტ ბანდერის მიდგომის გამეორებით შექმნილ ფოტო სერიებს. პროექტი მიზნი, ისევე როგორც თითქმის საუკუნის წინ, თანადროული საზოგადოების ასახვაა.

Goethe Institute Tbilisi and Gallery Container present the project

“An Homage to August Sander”

within the European Week and the 8th Tbilisi International Contemporary Art Exhibition “Artisterium”.

A German photographer named August Sander (1876-1964) started taking photos while on duty in military service. In 1909 he moved to Cologne from Linz, where he worked at his studio till 1942.

In 1911 Sander started the project “People of the 20th Century”. In 1929, with the introduction of Alfred Döblin, it gets published under the title “The Face of our Time”. The book presents the series of portraits of Sander’s contemporaries that best describe the image of society from the period. In a 1931 lecture in Westdeutscher, Rundfunk Sander underlines that “the essence of all photography is of a documentary nature.”

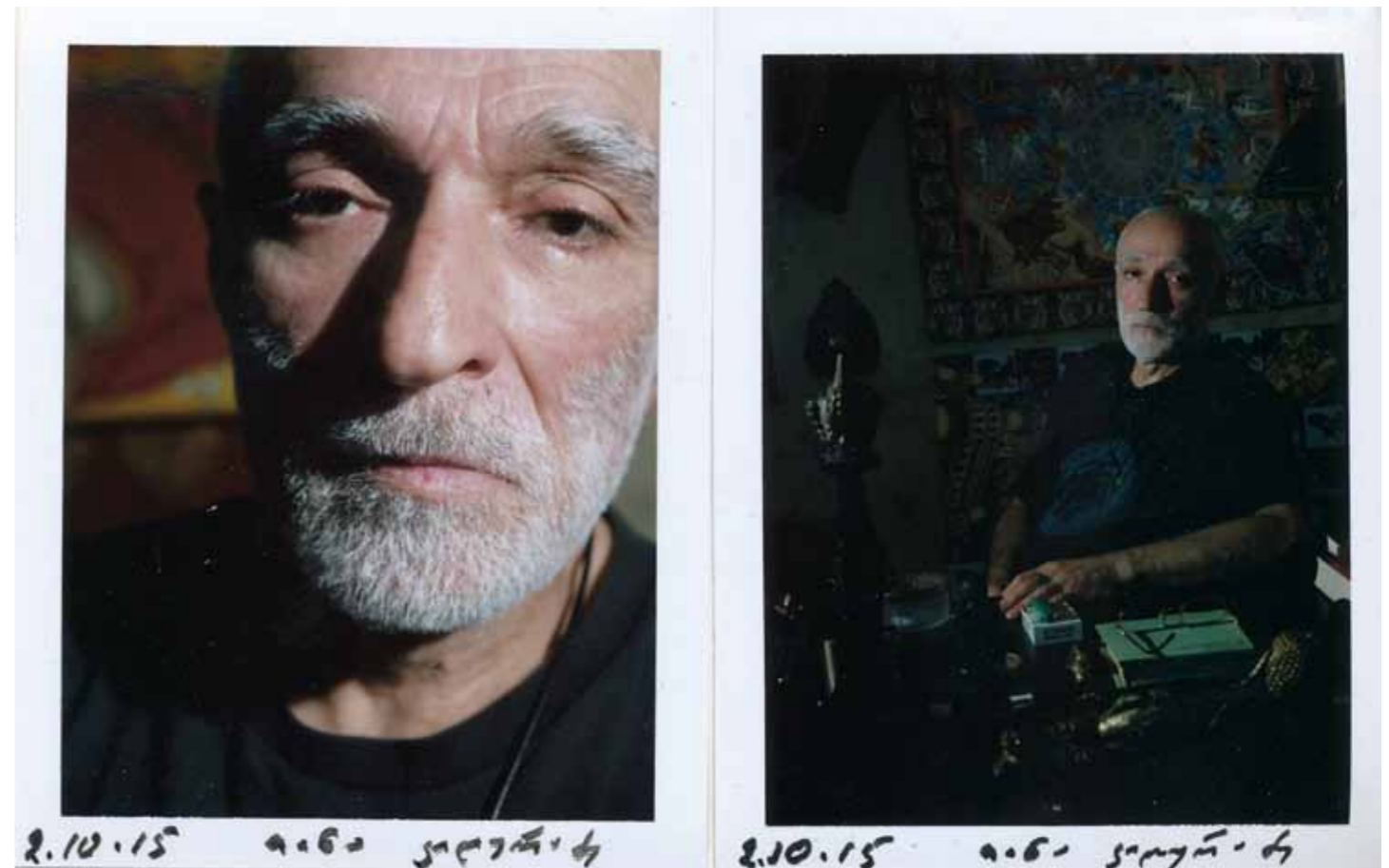
The project “An Homage to August Sander” is the photo series created by the reenactment of Sander’s photography method. As almost a century ago, the project aims at presenting the face of modern society.

თინათინ კიღურაძე

მე ყოველთვის ვიქნები, 2015, 10 ნაწილიანი პოლაროიდის ფოტოსერია, 40x30 სმ.

Tinatin Kiguradze

Siempre me quedara, 2015, 10-piece Polaroid photo series, 40x30 cm.

ნათია ნაკაშიძე

მეტროში, 2015, 10 ნაწილიანი ფოტოსერია, 40x30 სმ.

Natia Nakashidze

In a Subway Train, 2015, 10-piece photo series, 40x30 cm.

გიგა დვალიშვილი

გამცილებლები, 2015, 10 ნაწილიანი ფოტო სერია, 60x50 სმ.

Giga Dvalishvili

Attendants, 2015, 10-piece photo series, 60x50 cm.

გურამ წიბახაშვილი

ავგუსტ მანდერის მიხედვით, 2014, 10 ნაწილიანი ფოტოსერია, 50X60 სმ.

Guram Tsibakhashvili

According to August Sander, 2014, 10-piece photo series, 50X60 cm.

ARTIST ERIU 8

გ. ლეონიძის სახ.
ქართული ლიტერატურის
სახელმწიფო მუზეუმი
G. Leonidze State
Museum of Georgian
Literature

ქეთლინ ჰერბერტი

გაერთიანებული სამეფო

კურატორი ტესა ფიცჯორნი

Kathleen Herbert

UK.

Curated by Tessa J Fitzjohn

წარსული დრო სასრულია. მომავალი უსასრულოა.

„გამქრალი ჰორიზონტის ისტორია“ ციფრული ფილმის ინსტალაციაა. პეიზაჟი დროის სხვადასხვა ცნებებს განიხილავს. მიუხედავად იმისა, რომ საფუძვლად ფაქტობრივი გარემო და მხატვრის მიერ მისი კვლევა უდევს, ფილმი მხატვრულია, რომელშიც წყლის ზედა და ქვედა დონეთა სივრცეებში წარსული, აწმყო, მომავალი და სხვადასხვა ისტორიაა შერწყმული.

ფილმი შთაგონებულია სოფელ კილდერით, რომელიც ნორთუმბერლენდში მდებარეობს. კილდერში ყველაზე ნათელი ცაა დიდ ბრიტანეთში. იქვეა ობსერვატორია. კილდერშია უდიდესი ხელოვნური ტბა დიდი ბრიტანეთში, რომელსაც ევროპის უდიდესი ხელოვნური ტყე აკრავს. ფილმი გორაკის თავზე ობსერვატორიაში ასტრონომებს უთვალთვალებს, როდესაც ისინი სინათლის გასაზომად ზემოთ, უსაზღვრო სივრცეებს უმზერენ. ქვემოთ, ფერდობზე კილდერის წყალია - დატბორილი ხეობა, ხელოვნური წყალსაცავი. ამ გარემოს ისტორია თითქოს წყალში იყურება და წარსულში ჩაძირულ ადგილებს ეძებს.

ფილმის მხატვრულობისა და ფანტასტიკურობის ხარისხი გაურკვეველობას ბადებს და მაყურებელს ახსნა-განმარტების გარეშე ტოვებს. გაურკვეველობა სიმართლის ძიების და ცდის გზაა, ასტრონომების და ისტორიკოსების მიერ ჭეშმარიტების ძიების მსგავსად.

ზედა უსაზღვრო სივრცესა და ქვედა ლანდშაფტში ადამიანური მასშტაბის ძებნისას ფილმში ვამერა ობსერვატორიასა და ცას შორის, წყალსაცავსა და წყალში მიმოიღის. ფილმში მაყურებელს ანონიმური მთხრობელი უძღვება. სცენარი შემუშავებულია გარემოს ისტორიკოსებთან, კილდერის ობსერვატორიის ასტრონომებთან და კილდერის ადგილობრივ მოსახლეობასთან კვლევითი ინტერვიუების საფუძველზე, რომელიც წარსულს, აწმყოს და მომავალს აერთიანებს.

ფილმი დაფინანსებულია ინგლისის ხელოვნების საბჭოსა და Ideastap ქრედიფანდინგით. მხარს უჭერს Northumbrian Water, სატყეო კომისია და კილდერის წყლისა და ტყის პარკი.

გამქრალი ჰორიზონტის ისტორია, 2015, HD ციფრული ვიდეო პროექცია, 28'00".

A History of the Receding Horizon, 2015, HD digital video projection, 28'00".

Past time is finite, future time is infinite

A History of the Receding Horizon is a digital film installation, exploring different concepts of time within the landscape. Although based upon an actual site and the artists research into the site, this is a fictional film that weaves past, present and future time and histories, within spaces above and below the water level.

A History of the Receding Horizon is inspired by Kielder in Northumberland. Kielder has the clearest skies in the UK and houses the Kielder Observatory. It is also home to the largest manmade lake in the UK, which is surrounded by Europe's largest manmade woodland. The film follows astronomers in their hill top observatory as they look upwards measuring light in the vast expanses of space. Further down the hillside below the observatory is Kielder Water a flooded valley a manmade reservoir and an environmental historian looking into the water, searching for the areas drowned past.

The films fictional, fantastical quality has an ambiguity to it where the viewer is left without explanation. The ambiguity serves as a way of searching for the truth, testing the truth, in the way that the astronomers and the historian are searching for a truth. The film drifts between the observatory and the sky to the reservoir and water searching for a human scale within the vast expanses above us in space and the landscape below.

An anonymous narrator whose script has been developed from research interviews with environmental historians, astronomers at Kielder Observatory and local people from the Kielder area, leads the viewer through the film weaving together past, present and future timelines.

Funded by Arts Council England and crowd funding through Ideastap. It is supported by Northumbrian Water, The Forestry Commission and Kielder Water and Forest Park.

მაგნიტი, 2009, 16 მმ ფილმი, 7'18".

FirstSite კოლჩესტერის დაკვეთით შექმნილი „მაგნიტი“ 16მმ ფილმი, რომელიც მე-16 საუკუნის მეცნიერის უილიამ ჯილბერტის თეორიებს ეხმაურება. ფილმი ჯილბერტის რწმენის პოეტური ინტერპრეტაციაა, რომ დედამიწას გააჩნია სული. ჯილბერტმა ქარვასა და მაგნიტზე ექსპერიმენტებით ელექტროსტატიკური თვისებები და მაგნეტიზმი აღმოაჩინა, რომელმაც მას ელექტროენერგიის მამის ტიტული მოუტანა, თუმცა იგი მაგნეტიზმს დედამიწის სულად აღიქვამდა. „მაგნიტი“ მაცურებელი ფიჭვნარში მოგზაურობს. კამერა თითქოს ფარული ძალაა, რომელიც მაცურებელს ღრმა ტყეში იწვევს. შებინდებისას კამერა დანიშნულების ადგილამდე აღწევს. სიბნელეში ნეონის ნიშანი ანათებს, ჯილბერტის მეცნიერული მონოდებით: ვიზოვით სული ნივთიერებაში.

De Magnete, 2009, 16mm film projection, 7'18".

Commissioned by FirstSite, Colchester, *De Magnete* is a 16mm film responding to the theories of 16th c. scientist William Gilbert. The piece is a poetic interpretation of Gilbert's belief that earth possessed a soul. It is his related discovery of electrostatic properties and magnetism through experiments with amber and lodestones, which won him the title of the Father of Electricity, and he attributed Magnetism as earth's soul. In *De Magnete* the viewer is taken on an uncanny journey through a pine forest, the camera acts as a hidden force drawing the viewer further into the forest. As dusk falls so the camera reaches its destination; radiating through the darkness is a neon sign reading Gilbert's scientific quest, to find the soul of material.

საჯინიბო, 2007, სუპერ 16 მმ ფილმიდან წარმოებული DVD პროექციისთვის, 8'00".

ჰერბერტის სუპერ 16მმ ფილმი „საჯინიბო“ გლოჩესტერის საკათედრო ტაძრის რეზიდენციაში მუშაობისას შეიქმნა. ერთ ღამეს ქეთლინმა ცხენები ტაძარში მიიყვანა, რათა თავისუფლად ესეირნა და არქიტექტურა და სივრცე შეესწავლა. ნამუშევარი შთაგონებულია ტაძრის გიდის კომენტარით, რომ პურიტანთა ჯარი პოლიტიკური აღლუმისას ტაძარს ცხენების საჯინიბოდ იყენებდა. ფილმი შლის საზღვრებს ფაქტსა და ფიქციას, მითსა და რეალობას შორის, იძიებს ცრურწმენის იდეებს, რიტუალებსა და ისტორიებს. ჰერბერტი ავლენს იმ აშკარა უინტერესოს ან უთქმელს, რაც ზეგავლენას ახდენს სოციალური, პოლიტიკური და ისტორიული თხრობის ჩამოყალიბებაზე.

Stable, 2007, super 16mm film converted to DVD for projection, 8'00".

Herbert's super 16mm film *Stable* was produced in response to a residency at Gloucester Cathedral. One night she brought horses into the Cathedral to walk freely through and explore the architecture of the space. The piece is inspired by a single comment made by a Cathedral guide that, during the Commonwealth period, Puritan troops, in an act of political bravado, used the Cathedral to stable horses. Through use of the uncanny, the film blurs boundaries between fact and fiction, myth and reality, investigating ideas around superstition, rituals and histories. Herbert draws out the apparent uninteresting or unspoken, redefining social, political, and historic narratives.

ARTIST ERIU 8

გობელენის მუზეუმი
Tapestry Museum

არონ როსმან-კისი შვეიცარია

კატალოგები, 2015, 20 ანალოგური ფოტოგრაფია, 24x30 სმ, ტექსტი, 4 სხვადასხვა კატალოგი.

„კატალოგები“ საგამოძიებო ფოტოგრაფიის, თანამედროვე ხელოვნებისა და სოციალური ფორუმის გზაჯვარედინზე შექმნილი ინოვაციური ფოტო გამოფენაა ევროპის საზღვრების შესახებ. ის დამთვალეიერებელს ინტერაქტიულ და რეფლექსურ გამოცდილებას სთავაზობს. იკვლევს თხრობის შექმნის პროცესს და ჩვენს ურთიერთობას საზღვრებთან, ტექსტთან და გამოსახულებასთან.

წარმოდგენილი მასალა შეგროვებულია საქართველოში, ლამპედუზაში, კვიპროსში, თურქეთ-სირიის საზღვარზე, ევროსის რეგიონში, უნგრეთში, სერბეთსა და კოსოვოში. ფოტოებს თან ახლავს ამ რეგიონებთან დაკავშირებული სხვადასხვა ისტორია თუ პერსპექტივა.

პროექტი დამთვალეიერებელს საშუალებას აძლევს ჩამოაყალიბოს საკუთარი ნარატივი და შეიძინოს უნიკალური ვიზუალური გამოცდილება.

Aron Rossman-Kiss Switzerland

Catalogues, 2015, 20 analog photographs, 24x30 cm, text, 4 different catalogues.

At the crossroads of investigation photography, contemporary art and a social forum, *Catalogues* is an innovative photo exhibition about European borders. It offers the visitor an interactive and reflexive experience, questioning our relationship to borders and the link between text and image in the creation of a narrative.

The material presented was collected in Georgia, Lampedusa, Cyprus, the Turkish-Syrian border, the Evros region, Hungary, Serbia and Kosovo and is accompanied by a variety of narratives and perspectives on these regions – thus allowing the visitor to create his own unique experience and narrative.

გალერეა არტარეა
Artarea Gallery

ლია ბაგრატიონი

კონსტრუქცია/დეკონსტრუქცია, 2014, ინსტალაცია, გამოუნვავი აგური, სამედიცინო ნვითოვანი, ხე, წყალი.

ინსტალაცია გამოუნვავი აგურისგან აშენებული კონსტრუქციაა, რომელზეც, მის თავზე დამონტაჟებული სამედიცინო ნვითოვანი სისტემიდან განუნყვეტლივ მოედინება წყალი. ინსტალაციაში გამოყენებულია მშრალი თიხის თვისება: დაიშალოს წყლის მეშვეობით და გადაიქცეს პირვანდელ სუბსტანციად, რომლიდანაც განახლებული ენერგიით ახალ ფორმებს შექმნის. თიხის ეს თვისება ნამუშევარში "ავტორის" ფუნქციას ასრულებს. ის თავად წარმართავს შემოქმედებით პროცესს ისე, რომ თვითონვე ხდება საკუთარი თავის "შემომქმედი".

Lia Bagrationi

Construction/Destruction, 2014, installation, raw bricks, medical drop counter, wood, water.

The installation represents a raw clay construction with a medical IV system on top of it. Water is constantly dripping from it, creating a self-renewable visual system. With every drop of water, the dry clay collapses and then turns to its original substance which is ready and eager to become a new form.

This characteristic of clay acts as an "author" in the work. It leads the process in such a way that it becomes the "creator" of itself.

“ზუსტად”

კურატორი: ნესტან აბდუშელიშვილი

“ჭურჭელს თიხისგან ამზადებენ. მაგრამ ჭურჭლის არსს: მასში მოქცეული სიცარიელე ქმნის.” ლაო-ძი

ექსპოზიციის შთაგონებულია ლაო-ძი კონცეფციით, თიხის ქოთანში არსებული სიცარიელის შესახებ. თიხის ჭურჭლის ყურებისას, ადამიანები ჭურჭლის ფორმაზე, მოცულობაზე ან მასალაზე ფიქრობენ, ლაო-ძის მიხედვით კი ქოთანს მის შიგნით არსებული სიცარიელე განსაზღვრავს.

გამოფენაში “ზუსტად” ლია ბაგრატიონი აჩვენებს თიხის ჭურჭლის ტრანსფორმაციას სიცარიელეში და სიცარიელეს არა აბსტრაქტულად, არამედ კონკრეტული მასალის საშუალებით გამოხატავს.

ნამუშევარი “ეს არის ქოთანი” ნარმოადგენს ლაო-ძის კონცეფციის მასალაში რეკონსტრუქციის მცდელობას: დამტვრეული თიხის ქოთანი და მის შიგნით არსებული ბრინჯის მასა, რომელიც ქოთნის შიდა სივრცეს იმეორებს. ნამუშევრის ნაწილია ვიდეო, რომელშიც ნაჩვენებია თიხის ჭურჭლის აგების და მსხვრევის პროცესი.

პროექტის კიდევ ერთი ნაწილია ინსტალაცია და ტილოები. ინსტალაცია “ჩაის სმა გიჟური” ასახავს წყლის ზემოქმედებით გამოუნვათი თიხის ჭურჭლის გარდასახვას სხვადასხვა მოცულობის და ფორმის ობიექტებად. ტილოების სერია “გარედან შიგნით” ტექნიკად თიხას იყენებს.

ON POINT

Curator: Nestan Abdushelishvili

“We shape clay into a pot, but it is the emptiness inside that holds whatever we want” Laozi.

Exposition is inspired by Laozi's concept concerning the emptiness inside a pot. While looking at the pot, people think about its shape, size or the material.

Laozi points out that a pot is defined by the emptiness of its inner space.

In the exhibition “On point”, Lia Bagrationi shows a vessel's transformation into emptiness, where the latter is expressed not abstractly but by an actual material.

“This is a Pot” is a work that tries to reconstruct Laozi's concept with the help of used materials: a broken pot and a bulk of rice which reiterate the inner space of the pot. The part of the work is a video showing the process of the pot's creation and its deconstruction.

Two more parts of the project are an installation and a series of canvases. The installation named “A Mad Tea Party” shows how the greenware clay vessel transforms into different shapes and objects under the influence of water.

The series of canvases named “Outside In” use clay as a painting technique.

ARTIST ERIUM 8

გალერეა „კონტეინერი“
Container Gallery

მახსოვს

მეხსიერება - ინფორმაციის შენახვისა და აღდგენის უნარი. იგი მიეკუთვნება როგორც ბიოლოგიურ, ისე კოგნიტურ (შემეცნებით) პროცესებს. ადამიანის ნერვული სისტემა რეცეპტორების მეშვეობით იღებს ინფორმაციას და თავის ტვინის სხვადასხვა განყოფილების ნეირონების მეშვეობით ინახავს გარკვეული დროის განმავლობაში, ხოლო საჭიროების შემთხვევაში პოულობს შენახულ ინფორმაციას და იყენებს მოთხოვნის შესაბამისად.

ka.wikipedia.org/wiki/მეხსიერება

I Remember

Memory is the process in which information is encoded, stored, and retrieved. Encoding allows information from the outside world to be sensed in the form of chemical and physical stimuli. In the first stage the information must be changed so that it may be put into the encoding process. Storage is the second memory stage or process. This entails that information is maintained over periods of time. Finally the third process is the retrieval of information that has been stored. Such information must be located and returned to the consciousness. Some retrieval attempts may be effortless due to the type of information, and other attempts to remember stored information may be more demanding for various reasons.

en.wikipedia.org/wiki/Memory

ანა ლორდქიფანიძე

დეაქტივირებული, 2015, 4 ნაწილიანი
ფოტოსერია, 30x20 სმ.

Ana Lordkipanidze

Deactivated, 2015, 4-piece photo series, 30x20 cm.

გურამ კაპანაძე

ელენეს ვახსოვდე, 2015, თბილექტი, ძველი
ფოტოგრაფია საოჯახო ალბომიდან.

Guram Kapanadze

Let Elene to remember me, 2015, object, an
old photo from the family album.

გურამ წიბახაშვილი

უკან საბჭოთა კავშირში, 1992, ობიექტი, ხე, ლითონი, სანთელი, 15x28x2.5 სმ.

Guram Tsibakhashvili

Back to the USSR, 1992, object, wood, still, candle, 15x28x2.5 cm.

ირა კურმაევა

საყრდენი, 2015, 4 ნაწილიანი ფოტოსერია, 50x60 სმ.

Ira Kurmaeva

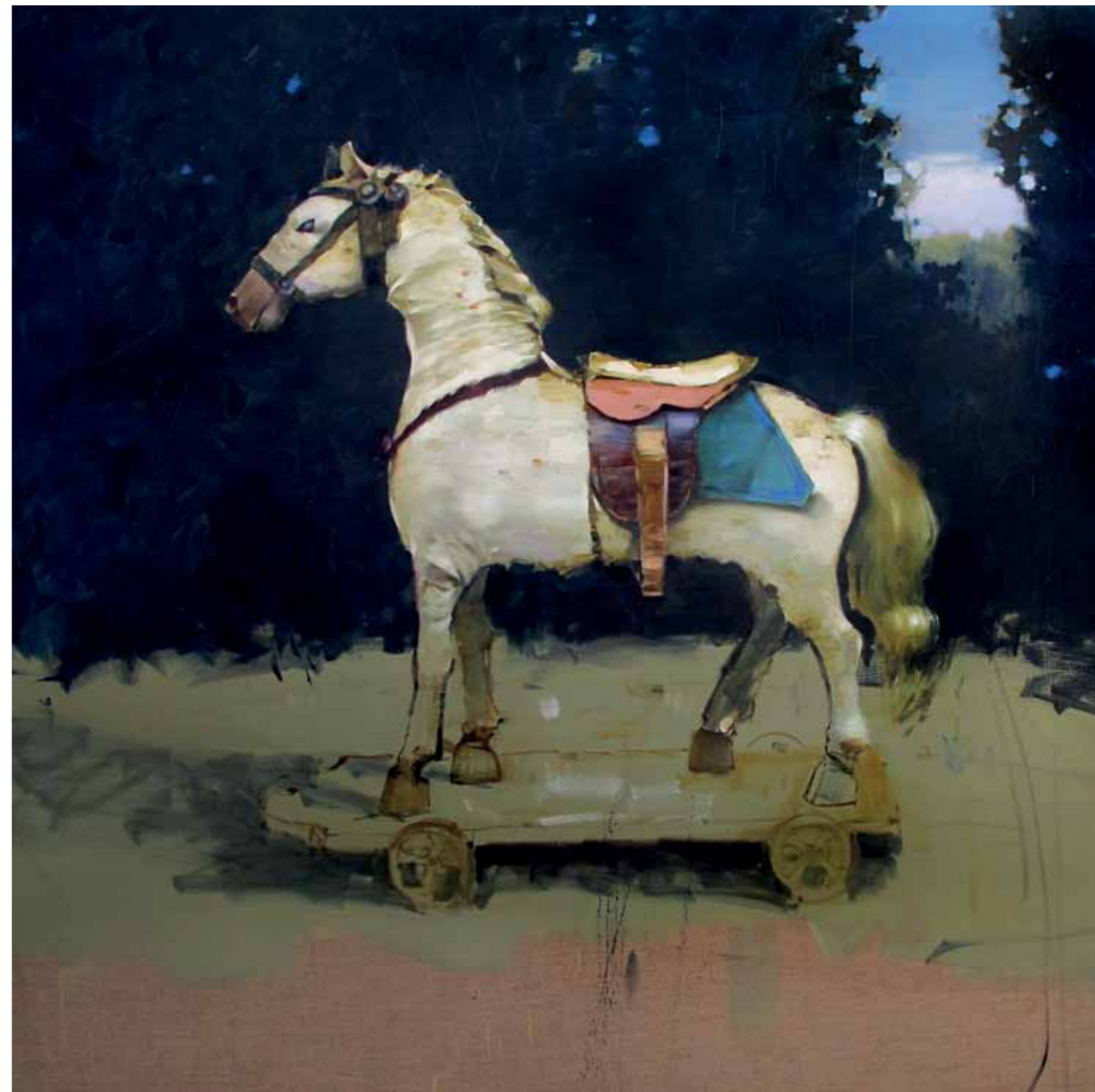
Substructure, 2015, 4-piece photo series, 50x60 cm.

რიტა ხაჩატურიანი

უსათაურო, 2015, ნახატი ქაღალდზე, მელანი, ტუში, 50x60 სმ.

Rita Khachatryan

Untitled, 2015, drawing on paper, ink pen, 50x60 cm.

ტატო ახალკაციშვილი

თამაში ცეცხლთან, 2015, ტილო, ზეთი, 150x150 სმ.

Tato Akhakatsishvili

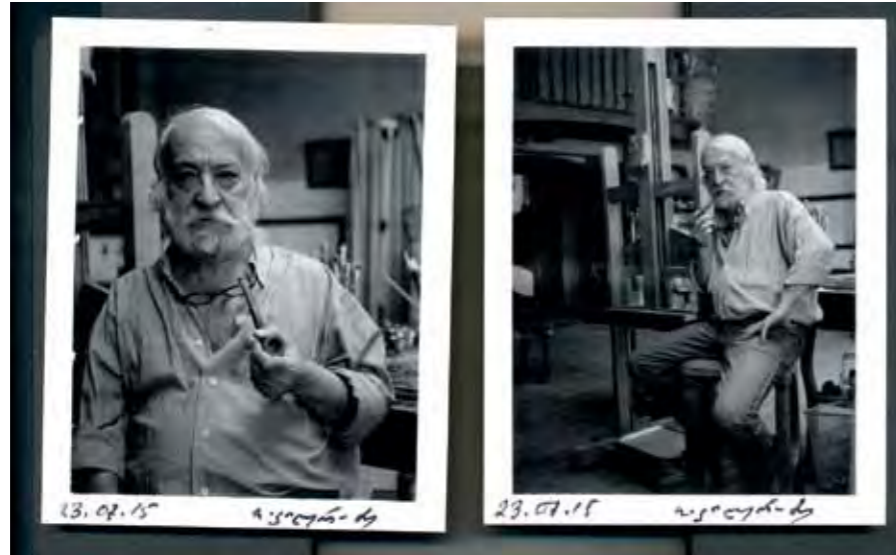
Playing with Fire, 2015, oil on canvas, 150x150 cm.

თინათინ კიღურაძე

ჩემი გვარია კიღურაძე, 2014, 2 ნაწილიანი ფოტოსერია, 40x30 სმ.

Tinatin Kiguradze

My surname is Kiguradze, 2014, 2-piece photo series, 40x30 cm.

ვახო ხეთაგური

ლეთა, 2015, ვერცხლის და ველატინის ანაბეჭდი, 18x18 სმ.

Vakho Khetaguri

Léthé, 2015, Gelatin silver print, 18x18 cm.

ARTIST ERIUM 8

gala გალერეა
Gala Gallery

მიშა გოგრიჭიანი

პროცენტები, 2015
ნეგატიური მოვლენების ტრანსფორმაცია ხელოვნებაში.

Misha Gogrichiani

Percentages, 2015
A transformation of negative events in art.

ქვეყნის დატოვება, 2015, შერეული ტექნიკა, 200x200 სმ.

Leaving the Country, 2015, mixed media, 200x200 cm.

ამინდის პროგნოზი, 2015,
შერეული ტექნიკა, 200x220 სმ.

Weather Report, 2015, 2015,
mixed media, 200x220 cm.

გადამწვარი ნათურა, 2015,
შერეული ტექნიკა, 200x220 სმ.

Broken Bulb, 2015, mixed media,
200x220 cm.

მოღუნული ლურსმანი, 2015, შერეული ტექნიკა, 100x100 სმ.

Bent Nail, 2015, mixed media, 100x100 cm.

ARTIST ERIUM 8

მოდრაობის თეატრი
Moving Theatre

ფენსილ ქუინსი, დიგერ ბარნსი

„ალმასის გზის შოუ“

„ალმასის გზის შოუ“ კონცერტსა და კინოს შორის მედიაა.

ეს არის მოგზაურობა ოცნების სტრუქტურებში, მოვლენებსა თუ მოთხრობებში, რაც როუდ-მუვის (საგზაო კინო) ესთეტიკისა და თრიქ-ფილმის (ადრეული მუნჯი მოკლემეტრაჟიანი ფილმი) ექსპერიმენტული ტექნოლოგიების ნაზავით იქმნება.

ვიზუალზე ლოუბროუ (მიმდინარეობა პოპ-არტში) მხატვარი – ფენსილ ქუინსი მუშაობს, თავისი ჯადოსნური მანქანით. ქუინსი ძველ კინემატოგრაფიულ და ანიმაციურ ტექნოლოგიას და საკუთარ განუმეორებელ ვოდევილის სტილთან აერთიანებს.

დიგერ ბარნსის საუნდსფეისი ერთი კაცის ბენდის თხრობაა განგსტერული ლირიკით. თითოეული სიმღერა კინემატოგრაფიული და ატმოსფერული მოგზაურობაა, რომელიც „ამერიკანას“, კინო-მუსიკისა და სხვადასხვა ქვეყნების ხალხური მუსიკის გავლენითაა შექმნილი. სიმღერები, რომელსაც მანქანის რადიოში უსმენ გვიან ღამით, როდესაც მთვარით განათებულ გზატკეცილს მშვიდად მიუყვები.

Pencil Quincy, Digger Barnes

The Diamond Road Show

The Diamond Road Show sits in between concert and cinema.

It is a travel through dream structures, events and unfoldings that inventively blend road movie-aesthetics with experimental trick film techniques.

The visuals are created by Low Brow Artist Pencil Quincy and his Magic Machine. Quincy combines early cinematic and animation technology with his inimitable, vaudeville style.

The soundscape is created by Digger Barnes: one-man-band, storyteller and outlaw. Each song a cinematic and atmospheric journey itself, drawing on influences from Americana, film-soundtrack and folk music from all over the place. Songs that play on the car radio late at night as you steer down the peaceful groove of a moonlight highway.

The Diamond Road Show has been constructed as an ongoing and changing cinematic music-project since 2009. A story that is always unfolding...

diamondroadshow.com

ARTIST ERIU 8

Project ArtBeat-ის და ჩუბიკას კოლაბორაცია
Project ArtBeat and Chubika Collaboration

ნინო ჩუბინიშვილი/ჩუბიკა

უსათაურო, 2015, ადგილ-სპეციფიკური ინსტალაცია.

გალერეა Project ArtBeat ონლაინ პლატფორმაა, რომელიც ქართველ არტისტებს წარმოაჩენს. 2014 წლიდან გალერეა, ქართული თანამედროვე ხელოვნების პოპულარიზაციის მიზნით, საერთაშორისო ხელოვნების ბაზრობებსა და გამოფენებში მონაწილეობს.

Project ArtBeat-ის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი პროექტია მოძრავი გალერეა, რომელიც წელიწადში რამდენჯერმე ინდივიდუალურ სახელოვნებო პროექტებს ეთმობა. გალერეა - ე.წ. საზღვაო კონტეინერი არასტანდარტული საგამოფენო სივრცეა, რომელიც ქართველი არტისტების ადგილ-სპეციფიკურ ინსტალაციებს აჩვენებს.

Nino Chubinishvili/Chubika

Untitled, 2015, site-specific installation.

Project ArtBeat is an online platform showcasing Georgian contemporary art to the international community. The gallery has been participating in various worldwide art fairs and exhibitions since 2014, in order to help popularize Georgian contemporary art.

One of the important parts of Project ArtBeat is a Moving Gallery hosting individual art projects several times a year. The Moving Gallery takes place in a shipping container, which is a non-standard exhibition space showcasing site-specific installations of Georgian artists.

ექოები, ინსტალაციის ხედი Art in General-ის საგამოფენო სივრცეში, 2015, ნიუ იორკი.

The Echoes, installation view at the Art in General exhibition space, New York, 2015.

Project ArtBeat-ის მოძრავი გალერეა.

The Moving Gallery by Project ArtBeat.

Baia Gallery

Alexander Florensky, Russia

Born in 1960, lives and works in St. Petersburg and Tbilisi. One of the founders of MITKI artist group (1985). Member of the Russian artist’s Union (1998). In 1990 was trained at the INSTITUT DES HAUTES ETUDES EN ARTS PLASTIQUES (director: Pontus Hulten). Artist work in different fields of art: painting, graphics, book illustration, sculpture, ceramics and animation. The author of animated films “MITKIMAYER” (1992), “RUSSIAN ALBUM” (2001) and “TROPHY FILMS” (2004). Have taken part in a large number of film festivals, both in Russia and abroad (1993-2002). The founder of MITKILIBRIS publishing house. Works by A. Florensky are in the collections of the following museums: the State Russian Museum and State Hermitage (St Petersburg), the State Tretyakov Picture Gallery (Moscow), the Pushkin Fine Art Museum (Moscow) and many art museums in Russia (Yaroslavl, Tver, Omsk, Arkhangelsk, Novosibirsk, Kaliningrad, Ivanovo, Saratov, Sochi, Kursk, Voronezh etc), in KIASMA and Helsinki City Art Museum (Helsinki) and Victoria & Albert museum (London), art collection of the GRAND VALLEY State University (USA).

Europe House

Ewa Axelrad, UK/Poland
Born in 1984, graduated from the Academy of Fine Arts in Poznań and the Royal College of Art in London. She works across different media including installation, sculpture and photography, the starting point for which often is the space of the gallery. She has had several solo exhibitions and has taken part in many exhibitions in Poland and abroad. The reoccurring subject in her work is violence hidden in personal and collective interactions and its reflection in personal objects and architectural settings. In recent years she has been focusing on the dynamics of public disturbances. Her artworks are included in Polish public collections of Wrocław Contemporary Museum, CCA in Toruń, the Zachęta Collection in Szczecin, the Museum in Gliwice, Griffin Art Space and in private collections. She lives and works in London and Silesia.

Karolina Breguła, Poland

Born in 1979, is a Polish multimedia artist who creates installations, happenings, video and photography. She graduated from the National Film Television and Theatre School in Łódź, where she is now working on her PhD. She has performed and exhibited in numerous places, including the Venice Art Biennale (Italy), Jewish Museum in New York (USA), National Museum in Warsaw (Poland) and Zachęta Natonal Gallery in Warsaw (Poland). She has received numerous awards, including Views 2013 and Samsung Art Master 2007, Polish Ministry of Culture Scholarship, Młoda Polska and Višegrad Scholarship. She is the author of works such as Fire-Followers (2013), Art Translating Agency (2010) and Let Them See Us (2003). She lives and works in Warsaw.

Mamuka Japharidze, Georgia
Born in 1962 in Tbilisi, Georgia, studied at Tbilisi Academy of Arts starting in 1980, completing his MA in 1986. He has had a varied and successful career as an artist, exhibiting nationally and internationally, and has attended many international artists workshops and residencies. He makes performances and ‘actions’, co-ordinates arts projects and exchanges and curates exhibitions. He was selected to represent Georgia at the 48th Venice Biennale. He lives and works in Tbilisi and also spends some time in the UK.

Taus Makhacheva, UK

Born in 1983 in Moscow, is the winner of the “Future of Europe” prize (Museum of Contemporary art, Leipzig, 2014) and the “Innovation” state prize in contemporary art (“New Generation” category, 2012). She holds a BA in Fine Art from Goldsmiths College (London, 2007) and an MA from Royal College of Art (London, 2013). Her exhibitions include: Rewriting Worlds (2011, Fourth Moscow Biennale of Contemporary Art, Main Project, Moscow); 7th Liverpool Biennial: City States-Makhachkala, Topography of Masculinity (2012, LJMU Cop-pers Hill Building, Liverpool); Re: emerge - Towards a New Cultural Cartography (2013, 11 Sharjah Biennial, Sharjah, UAE); Love me, Love me not (2013, 55 Venice Biennial, collateral event, Venice); Story Demands to be Continued (2013, Republic of Dagestan Union of Artists Exhibition Hall, Makhachkala); What? Whose? Why? (2013, Raf projects, Tehran); A Walk, A Dance, A Ritual (2014, Museum of Contemporary Art, Leipzig); Untitled... (Native Foreigners) (2014, Garage Museum of Contemporary Art, Moscow); Too Early, Too Late. Middle East and Modernity (2015, Pinaacoteca Nazionale di Bologna, Bologna) and (Inside-notes (2015, Uppsala Konstmuseum, Uppsala).

Alicja Rogalska. UK/Poland
Graduated with an MFA in Fine Art from Goldsmiths College, University of London (2011) and an MA in Cultural Studies from the University of Warsaw (2006). Recent exhibitions and projects include: Rehearsal, National Museum (Krakow, 2015); No Need For References, Kunsthalte Exnergasse (Vienna, 2015); Critical Juncture, Kochi Muziris Biennale, (Kochi, 2014); Your City is a Battleground, Museum of Modern Art (Warsaw, 2014); A Museum of Immortality, Ashkal Alwan (Beirut, 2014); Avant-garde and Socialist Realism, Muzeum Sztuki (Lodz, 2014); Tear Dealer, Rewiry (Lublin, 2014); IMS, Flat Time House (London, 2013); Melancholy In Progress, Hong-Gah Museum (Taipei, 2012); To Look is to Labour, Laden Für Nichts (Leipzig, 2010) and No Soul For Sale, Tate Modern (London, 2010). She lives and works in London and Warsaw.

Sabina Sallis, UK/Poland
Earned her Masters from the University of Arts, Poznan in Poland. She works in video, installation, performance, painting, drawing, photography and objects. Sallis’ practice explores multifaceted aspects of sustainability and the nature-culture continuum. Sallis experiments with the relationship between the imaginary and the factual, combining narrative and symbolic elements to create contemplative visual philosophies. “Sallis’ works form a turning world with no centre or edges, no beginning or end, a new way of seeing things.” (Annie O’Donnell) She lives and works in Newcastle upon Tyne. www.sabinasallis.com

Mariam Natroshvili & Detu Jincharadze, Georgia
“On the streets, bridges, blank walls. In strange cities, forgotten stations, absurd buildings, ghost bathhouses, white cubes, abandoned shooting ranges, non – existing factories. Anywhere: We play a game. Forbidden, magic and ephemeral game. Something to change all. Our concepts are inspired by stories and biographies of places and people. With interventions in different contexts with our works we emphasise biography, past and present of places. We are interested in disappearing knowledge, invisible people, forgotten places, ignored spaces. With our works we create new language, mythology to derive new meanings and new visions, to restore memories, remember what is gone, create future.”

G. Leonidze State Museum of Georgian Literature

Kathleen Herbert, UK

Kathleen is interested in site, history and social politics. Often using the medium of documentary and performance to question and engage with spaces. She uses obscure historical footnotes to be the starting point through which she explores hidden narratives that blur boundaries between fact and fiction, and investigate ideas around superstition, rituals and histories. In 2007 she produced Stable, in which she filmed a performance of three horses roaming free one night around Gloucester Cathedral. This piece has been exhibited widely including MOBIA New York, Hå gamle prestegard, Norway, North Dekota Museum of Art, USA , Danielle Arnaud, London and has been touring around the UK in 2014-15 as part of Film and Video Umbrella ’s ‘A Light Shines In The Darkness’ exhibition. Kathleen has been awarded commissions outside of the gallery context with the Southbank Centre, Royal Opera house, National Trust, First Site, Picture This and Situations. She has exhibited within contemporary art galleries both nationally and internationally including: Firstsite, Colchester, Millennium Gallery, Sheffield, Norwich Castle Museum and Art Gallery and just recently at the Berwick Film and Media Festival, UK. Her practice has also been featured in various publications incl, Time Out, The Sunday Times Culture Magazine, Artist Newsletter and recently “The Soul of Material”: Ernesto Neto, Do Ho Suh and Kathleen Herbert Considered”, in Rina Arya (ed), Contemplations of the Spiritual in Contemporary Art. http://kathleenherbert.com

Tapestry Museum

Aron Rossman-Kiss, Switzerland
Aron Rossman-Kiss is a young visual artist based in Geneva whose work focuses on sociopolitical issues, identity and poetry. For his current project about European borders, he travelled extensively in the past two years, presenting the collected material in the form of short films, photo exhibitions and articles.

Artarea Gallery
Lia Bagrationi, Georgia
Lia Bagrationi lives and works in Tbilisi, Georgia. She is a member of the International Academy of Ceramics, an associate professor at the State Academy of Arts and a co-founder of “The Clay Office”. She exhibits her works in solo and group exhibitions nationally and internationally.

Container Gallery
Ana Lordkipanidze, Georgia
Born in 1988, lives in Tbilisi, Georgia. In 2007-2011, Tbilisi State Academy of Arts, B.A. in Photography. Since 2009, exhibitions include “Fragments” Contemporary Arts Biennale “Aluminium”, Baku, Azerbaijan and “Young Photographers”, Tbilisi Photographer House, in 2009; “Day 8th”, Artisterium III, in 2010; “My name is...”, organized by Women’s Fund, Georgia, in 2011. Works with Container Galley, Tbilisi.

Guram Kapanadze, Georgia
Born in 1989, lives in Tbilisi, Georgia. SSince 2015 a photographer of the Mercure Tbilisi Old Town. In 2014-2015, a photographer of the AP Studio/Art Palace. Has worked with Tbilisi Fashion Week, Mercedes-Benz Fashion Week Tbilisi and ART Georgia. In 2013, a photographer of the Popiashvili Gvaberidze Window Project.

Guram Tsbakhashvili, Georgia
Born in 1960, lives and works in Tbilisi, Georgia. Residencies: “Rezidenz”, Exchange Atelier and in Die, France, in 2006, CMS Stiftung Grant, Exchange Atelier, Basel, Switzerland

in 1999 and “Kulturkontakt” grant, Austria in 1996. Since 2008, teaches theory and history of photography at the Caucasian University, Media School; He is a founder of the Guram Tsbakhashvili Photo Studio. Has participated in over 100 exhibitions locally and internationally. The most recent include group show at the Art-Vilnius 2014, the project “Ulysses” in Dublin, “A Journey” Contemporary art Center of Thessaloniki, in 2012. NIP Gallery, New York, in 2011. Bibliography: in 2012, “Spinart”, Magazine, herbst 2011; in 2012”, Stalin Here and Now” Book, Heinrich Boll Stiftung, Georgia, in 2011, “To See the Dimensions”, Lunds konsthall, Exhibition’s Catalogue, Sweden.

Ira Kurmava, Georgia

Born in 1977, lives and works in Tbilisi, Georgia. Studied at Tbilisi Nikoladze Art School. Exhibitions since 2009 include “Born in Georgia”, Cobra Museum, Amstelveen, “Neo Geo”, Central House of Artist, Art-Moscow 2004, Rusia, “Aspects of Contemporary Photography of the South Caucasus”, Thessaloniki, Greece, “Two Men Exhibition” with Herman Kapor, Austria. She has participated in many exhibits and events held in Tbilisi, Georgia.

Rita Khachaturyan, Georgia
Born in 1989, lives and works in Tbilisi, Georgia. Since 2007 has participated in groups exhibitions in Tbilisi, Georgia. In 2010, solo exhibition “Women”, Identoba Gallery; in 2013, solo exhibition in the Georgian Parliamentary Library exhibition space; In 2015, Art Vilnius, Lithuania.

Tato Akhalkatsishvili, Georgia
Born in 1979, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 1996-2003, studied at Tbilisi State Academy of Arts. In 2004, establishes the art group “Figurative Art Studio”. Solo exhibitions since 2007, include Between Dream and Reality, Tbilisi, Georgia, Gallery Vanda, in 2013, Gallery ARTE, in Tokyo, Japan, in 2008, Gallery ARTE and Mitsukoshi Art Gallery in Sendai, Japan in 2007. Since 2003, has participated in groups exhibitions in Rotterdam, NL; Cologne, Eberbach, Mannheim, and Gelsenkirchen in Germany; Tokyo, Matsuyama and Sendai, Japan; Naples, US; Yerevan, Armenia; Paris, France; Borgomanero, Italy. Art fairs in BERLINER LISTE 2013, Berlin, Germany; ARTEXPO NEW YORK, NY, US, in 2008; OW_ART 07 International Art Fair, Buchen, Germany in 2007; IMPULSE 2005, International Art Fair, Osnabrueck, Germany. In 2015, XI Biennale of young Artist, NI Museum of Contemporary Art, Skopje, Macedonia; “HERITAGE” RICHMIX, London, UK. In 2014 AT388 Rotterdam, NL.

Tinatín Kiguradze, Georgia
Lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2009-2010, studied photography in Guram Tsbakhashvili Photo Studio. In 2010, Master course “Zeche” on night shooting in Essen Germany. In 2010, workshop with French photographer Richard Bellia. Residency in Kaunas Photo Gallery in 2013. Since 2010, has exhibited in Gallery “Academy +”, Tbilisi, Europe House, Georgia, Artisterium IV. Works with the Container Gallery, Tbilisi. In 2015, “My Nights are Better Than Your Days”, Tbilisi Photography Festival 2015; “Twilight”, Container Gallery, Art-Vilnius, Georgian contemporary Photography, Krakow, PL.

Vakho Khetaguri, Georgia
Born in 1989, lives and works in Tbilisi, Georgia. In 2011 studied at Guram Tsbakhashvili Photo Studio. Workshops in 2013-2014: Documentary Photography Mentor: Justyna Mielnikewicz. Since 2012 has exhibited in Europe House, Georgia, Tbilisi National Music Centre, Z. Tsereteli Museum of Contemporary Art, Tbilisi, “Tiflis Tower” and “B&W GAL-LERY” in Tbilisi. In 2015, group exhibition in

State Silk Museum,Tbilisi; group exhibition “.....” Krakow, PL.

Gala Gallery in Europe House

Misha Gogrichiani, Georgia

Born in 1967, lives and works in Tbilisi, Georgia. Group Exhibitions: Icon and Perception, National Gallery, Tbilisi (1996); I International Biennale of Modern Art, National Gallery, Tbilisi (1996); The Last East European Show, Museum of Contemporary Art, Belgrade (2003); Transmission, Gallery Priestor, Bratislava (2003); 11 Georgian Artists, Spectrum London Gallery, London (2007); TRANSKAUKAZIA, International Festival of Contemporary Art, Warsaw, (2009); Artisterium 3 rd Tbilisi International Contemporary Art, Tbilisi (2010); “21 Paintings” by seven Georgian Artists, Museum & Art Gallery, Bristol (2012). Gogrichiani presented his solo shows in Georgia and USA: April, “Aspects of Contemporary Photography of the South Caucasus”, Thessaloniki, Greece, “Two Men Exhibition” with Herman Kapor, Austria. She has participated in many exhibits and events held in Tbilisi, Georgia.

Movement Theatre

Pencil Quincy, Germany
Pencil Quincy was playing the drums in several punk bands before he started to concentrate on the visual part of DIY culture. Nowadays he’s specialized in poster design, record artwork and filmmaking. He’s influenced by different artists such as Otto Dix, Joe Coleman and David Lynch. Pencil Quincy is still on the road, not any longer as a drummer, but as an analog VJ with his incredible invention “The Magic Machine”, a mobile trick film apparatus for live situations. Together with Digger Barnes he’s performing the Diamond Road Show since 2006. pencilquincy.org

Digger Barnes, Germany
Digger Barnes is a restless character. His songs are dark portrayals of outlaws, criminals and suicides and reflect a life that is lived on the road. Influenced by early roots music, murder ballads and gospel tunes he creates his own ghostly universe that could be described best as gothic Americana or country noir. Digger shared stages with Chuck Ragan (Hot Water Music), Tim Barry (Avail), Tom Gabel (Against Me), Ben Nichols (Lucero), Jim Ward (At The Drive-In), Joey Cape (Lagwagon), Austin Lucas, Jon Snodgrass, Frank Turner and many more. diggerbarnes.net

Project ArtBeat

Nino Chubinishvili/Chubika
Born in 1969, lives and works in Tbilisi, Georgia. She has worked with such fashion houses as KENZO and Pierre Cardin. After graduating from Tbilisi State Academy of Arts in the field of stage and costume design, Chubika has received different awards for costume design several times. In 2005-2006 the artist continued studying in Paris, at Institute Francais de la Mode. Chubika is as much part of the fashion world as she is part of the Georgian contemporary art scene. In 1990s she was a member of informal multimedia artistic group - GosLab.

Chubika’s installations and art objects have been exhibited since 1990. In 2015 her exhibition-installation The Echoes opened at Art in General, New York. In 2014 the artist collaborated with Julie Nioche and took part in the Avygnon Dance Festival. The same year she participated in the exhibition RE:Musium at the Georgian National Gallery, Tbilisi. In 2013 Chubika had two solo projects, one at Writer’s House Georgia and another at Artarea. In 2008 her objects were shown at Artisterium.

CURATOS

Magda Guruli, Georgia
Tbilisi based curator of contemporary art. Since 2003, has been curating exhibitions and participatory art projects in Georgia and abroad. In 2015, a commissioner of the Official Collateral project “Jump into the Unknown” at the 56th Venice Biennale. Since 2008, has been curating the Artisterium, a Tbilisi International Contemporary Art Exhibition and Art Events. In 2013, was invited by Istanbul Modern as art divisor for the exhibition “Neighbors, Contemporary Narrative from Turkey and beyond”. Has participated in a number of conferences, workshops and symposiums in Turkey, Armenia, Azerbaijan, Ireland, S. Korea, Poland, Mexico, Sweden, Italy, Greece and Germany. Selected bibliography includes: Atmosphere 41 Degree, City, catalogue, 2007, Istanbul; Journey to Tbilisi, Catalogue, 2007, Musee des Beaux Arts De Nantes, France; Cooperation in Contemporary Arts in the Caucasus, 2007, publication ‘Emerging Cultural Continent: Actors and Networks’, Istanbul; Georgia’s quest for a place on the contemporary art map, 2005, “Venice Agendas IV – Neighbors in Dialogue”, publication for the conference, 51st Venice Biennale, Italy; Per Venice, international contemporary art magazine Loop’A, Issue 1, 2005, Tbilisi; Article for the publication by Hubert Dechant “The Road to Isfahan”, 2005/2006, Christoph Merian Verlag, Switzerland.

Katarzyna Sobucka, UK/Poland
She holds a BA (Hons) degree in Art History from the Goldsmiths College and an MA in Culture, Criticism and Curation from Central St Martin’s (studies supported by Rector’s Scholarship). Her interest in interdisciplinary and collaborative practices that interpret conceptions of identity, migration and cultural heritage led her to establish Arts Territory in 2012, within which she curated exhibitions and initiated projects internationally. Dedicated to bridging the gap between what is considered music and art she also produces the annual experimental music festival (JEMP), which has been held in London and Istanbul since 2011. Her most recent projects include Source of Resilience (2015) – solo show of Sabina Sallis, Foreignness of Sound (2014) – series of live events featuring Zorka Wollny, Slavs and Tatars, Mamuka Japharidze and Sayat Nova Project, Non Static Depiction (2014) – residencies and touring exhibition featuring Alicja Dobrucka and Juhani Tuominen.

Tessa Fitzjohn, UK
Tessa is a well-established Curator/Producer who has considerable experience in planning and strategic development, as well as commissioning artists for gallery, offsite projects, public art and associated public engagement programmes. Clients include Arnolfini, Bristol; National Trust; Look Ahead Housing and Care; Somerset County Council; Torridge District Council, Linden Homes PLC, City and Country Group; Bristol Museum and Art Gallery; Kinsale Arts Festival; Bristol City Council. Tessa completed a Cultural Leadership Placement as Associate Producer, External Projects, Arnolfini, and took voluntary redundancy as Visual Arts Officer, for Arts Council England South West in 2010 to start her own public art consultancy.

Projects include Seeds of Change/Ballast Seed Garden with artist Maria Thereza Alves for Arnolfini, Bristol; Garden of Reason, Ham House, National Trust - eight commissions in the garden, programme of live art and interaction and as Public Art Consultant for Linden Homes PLC, artist Simon Periton and for City & Country Group, Public Art Strategy for the Bristol General Hospital site. Mentor to Bristol Museum and Art Gallery and Upton House for New Expressions 3; Associate Curator for Kinsale Arts Festival 2014, West Ireland. Current position Co-Curator with Aldo Rinaldi Resilience Laboratory to include five Artists in Residence and Public Art Commissions; Project Manager Hengrove and Whitchurch Community Orchard and in a voluntary capacity Co-Chair Bristol Green Capital Arts, Heritage and Culture Partnership Group.

თბილისის მერია

www.tbilisi.gov.ge • www.facebook.com/CityHaloofTbilisi

Artisterium Association

Centre for Visual Research

© All Rights Reserved
All artworks © Artists
All texts © Authors

No part of this publication may be reproduced in any form by any electronic or mechanical means without permission in writing from the publishers except in the context of reviews

5 Balanchivadze Street
T: + 995 236 41 35
E: contact@artisterium.org
www.artisterium.org

გამოფენა ტარდება საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს მხარდაჭერით.
The exhibition has been made possible through the support of the Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia.

ვრცელდება უფასოდ/distributed for free

ყდა
“ქვეყნის დატოვება”, პროექტიდან პროცენტები, 2015, ნეგატიური მოვლენების ტრანსფორმაცია ხელოვნებაში.

Cover
“Leaving the Country”, Project: Percentages, 2015, The transformation of negative event in art.

Organizers
Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia
Artisterium Association
Georgian National Museum

Director
Iliko Zautashvili

Curators
Magda Guruli
Lika Mamatsashvili

Coordinator/supervisor
Tamar Lordkipanidze

Public promotion
Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

Head of logistics
Vakhtang Gvetadze

Catalogue Concept design/layout
Archil Turmanidze

Translation
Lali Pertevana

Proofreading
Peter Nasmyth
Lazare Gvimradze

Website
Eto Gabashvili

Acknowledgments
Thanks to the following people and organizations

Georgian National Museum
David Lordkipanidze

Embassy of the United States in Georgia

Goethe Institute, Georgia

French Cultural Centre, Tbilisi

British Council in Georgia

G. Leonidze State Museum of Georgian Literature
Lasha Bakradze

Europe House
Maia Nikolaishvili

Ana Sopromadze
Rusiko Oat
Sandro Antadze
Tina Kldiashvili
Zurab Qurdadze
Meri Tatarashvili

Ministry of Culture and Monument Protection of Georgia

ა.შ.შ. საელჩო, თბილისი

ა.შ.შ. მთავრობა

ფრანგული ინსტიტუტი

გოეთეს ინსტიტუტი

ბრიტანეთის საბჭო

ლიტერატურის მუზეუმი

თბილისის სახელმწიფო სახელობარ არტაკადემია
TBILISI STATE ACADEMY OF ARTS

ევროპის სახლი, საქართველო

Container Gallery

დრაკონის ცხრა თავი

გალერეა ბაია
Baia Gallery

Talteen edistämiskeskus
Centret för konstfrämjande
Arts Promotion Centre Finland

frame visual art finland

GALA GALLERY
გალა გალერეა

EAST POINT
SHOPPING & ENTERTAINMENT CITY

ARTAREA GALLERY

ARTAREA Tbilisi

მოძრაობის თეატრი
Movement Theatre

უკრაინა თავისუფლებაა

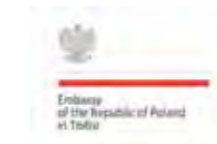
PROJECT ART BEAT

EUROPEAN CULTURAL FOUNDATION

Ministry of Culture and National Heritage of the Republic of Poland

Embassy of the Republic of Poland in Tbilisi

artisterium.org

Published on the occasion of the Artisterium 2015
© Artisterium Association

Printed in an edition of 500 copies

Tbilisi, Georgia, 2015